

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул.Театральна,18, м. Херсон, 73000,

тел./0552/26-47-84, 49-31-78, факс 49-31-78, веб сторінка: ks.arbitr.gov.ua/sud5024/

УХВАЛА

09 лютого 2018 року

Справа № 923/701/16

Господарський суд Херсонської області у складі судді Сулімовської
М.Б., розглянувши справу

за заявою: Публічного акціонерного товариства "Піреус Банк МКБ", м. Київ

до боржника: Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин",
м. Нова Каховка Херсонської області

про банкрутство

за участю представників сторін:

ТОВ "НВП "НКЕМЗ": Стрельцова Т.В. - представник, довіреність від 01.12.2016р.
(паспорт серії НОМЕР_3, виданий Новокаховським МС УДМС України в Херсонській
області);

ПАТ "Сбербанк": Киричук Р.П., (паспорт серії НОМЕР_4, виданий Залізничним РУ ГУ
МВС України в м.Києві 30.05.1995р.), представник, довіреність б/н від 07.08.2017р.;

ТОВ "Фінансгарант": Тесля І.В. - представник, довіреність від 15.04.2017, (паспорт серії
НОМЕР_5, виданий Новокаховським МВ УМВС України в Херсонській області
08.04.1999р);

ПАТ "Піреус Банк МКБ": Різунов Р.С. (паспорт серії НОМЕР_6, виданий Роменським
МВ УМВС України в Сумській області 03.12.2007р.), представник, довіреність №1486/юр
від 15.01.2018р.;

від боржника: не з'явився;

розпорядник майна: арбітражний керуючий Косенко С.Г. (посвідчення № 645 від
26.03.2013р.)

В С Т А Н О В И В:

Кредитор Публічне акціонерне товариство "Піреус Банк МКБ", м.Київ звернувся до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство боржника Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин", м.Нова Каховка Херсонської області на підставі ст.[ст.10-12 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), мотивуючи свої вимоги неспроможністю боржника задовольнити протягом більше трьох місяців вимоги кредитора, безспірний розмір яких сукупно становить більше трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати.

Ухвалою Господарського суду Херсонської області від 21.07.2016р. задоволено заяву Публічного акціонерного товариства "Піреус Банк МКБ", м.Київ про порушення справи про банкрутство боржника Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин", введено мораторій на задоволення вимог кредиторів, введено процедуру розпорядження майном боржника на строк 115 календарних днів; призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Косенка С.Г., призначено справу до розгляду в попередньому засіданні.

Оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин", м.Нова Каховка Херсонської області оприлюднено на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України 21.07.2016р.

Після публікації оголошення до суду звернулися кредитори із заявами про визнання конкурсних грошових вимог до боржника: Товариство з обмеженою відповідальністю "Електромеханічний завод "ЕТАЛ", м.Олександрія Кіровоградської області; Приватне акціонерне товариство "Науково-виробниче об'єднання "Етал", м.Олександрія Кіровоградської області; Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "ЕТАЛ", м.Олександрія Кіровоградської області; Публічне акціонерне товариство "Піреус Банк МКБ", м.Київ; Товариство з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант", м.Київ; Публічне акціонерне товариство "Сбербанк", м.Київ; Товариство з обмеженою відповідальністю "НВП "НКЕМЗ", м.Нова Каховка Херсонської області; Товариство з обмеженою відповідальністю "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна", м.Київ; Фізична особа-підприємець Клименко Євген Григорович, м.Київ; Товариство з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромеханічний завод", м.Нова Каховка Херсонської області; Товариство з обмеженою відповідальністю "Завод крупних електричних машин", м.Нова Каховка Херсонської області; Товариство з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромашинобудівний завод", м.Нова Каховка Херсонської області; Публічне акціонерне товариство "Банк "Національні інвестиції", м.Київ.

09.08.2016р. матеріали справи №923/701/16 скеровано до Одеського апеляційного господарського суду у зв'язку з надходженням апеляційної скарги арбітражного керуючого Кучака Ю.Ф. на ухвалу господарського суду Херсонської області від 21.07.2016р.

01.09.2016р. матеріали справи повернуто до Господарського суду Херсонської області, апеляційну скаргу повернуто заявникові без розгляду.

12.09.2016р. матеріали оскарження ухвали Господарського суду Херсонської області від 21.07.2016р. по справі №923/701/16 скеровано до Одеського апеляційного господарського суду у зв'язку з надходженням апеляційної скарги арбітражного

керуючого Кучака Ю.Ф. на ухвалу господарського суду Херсонської області від 21.07.2016р.

Ухвалами господарського суду від 21.09.2016р. заяви конкурсних кредиторів прийнято до розгляду у попередньому засіданні.

03.10.2016р. розпорядником майна подано до суду відомості про результати розгляду заяв з грошовими вимогами до боржника, докази увідомлення кредиторів про результати розгляду їх вимог, реєстр вимог кредиторів.

04.10.2016р. боржником надано відзиви на заяви про визнання конкурсними кредиторами АТ "НВО "ЕТАЛ", ТОВ "Торговий дім "ЕТАЛ", ТОВ "Електромеханічний завод "ЕТАЛ", ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод", ТОВ "Новокаховський електромеханічний завод", ТОВ "НВП "НКЕМЗ", Фізичної особи-підприємця Клименка Євгена Григоровича, ТОВ "УК "Електромеханічні заводи - Україна", ТОВ "Завод крупних електричних машин", ТОВ "Фінансгарант", АТ "Банк "Національні Інвестиції", ПАТ "Сбербанк", докази направлення відзивів розпоряднику майна та кредиторам.

Ухвалою господарського суду від 04.10.2016р. розгляд справи у попередньому засіданні відкладено до розгляду Одеським апеляційним господарським судом апеляційної скарги на ухвалу суду від 21.07.2016р. про порушення провадження у справі в частині призначення розпорядника майна.

11.10.2016р., 12.10.2016р. та 18.10.2016р. кредиторами ТОВ "Торговий дім "Етал", ПАТ "Науково-виробниче об'єднання "ЕТАЛ" та ТОВ "Електромеханічний завод "ЕТАЛ", відповідно, подано належним чином завірені документи, додані до заяв про визнання конкурсних грошових вимог.

Ухвалою Одеського апеляційного господарського суду від 17.11.2016р. апеляційне провадження щодо скарги на ухвалу Господарського суду Херсонської області від 21.07.2016р. припинено.

Ухвалою господарського суду від 09.12.2016р. розгляд справи у попередньому засіданні призначено на 27.12.2016р.

Ухвалою суду від 27.12.2016р. розгляд справи у попередньому засіданні відкладено на 18.01.2017р.

12.01.2017р. боржником подано відзив на заяву кредитора ПАТ "Піреус Банк МКБ".

17.01.2017р. розпорядником майна подано уточнений реєстр вимог кредиторів станом на 15.09.2016р.

18.01.2017р. кредитором ТОВ "Фінансгарант" подано додаткові докази.

18.01.2017р. кредитором ПАТ "Сбербанк" подано додаткові пояснення щодо вимог банку і заперечення на заяву про визнання конкурсним кредитором ТОВ "Фінансгарант".

Ухвалою суду від 18.01.2017р. розгляд справи у попередньому засіданні відкладено на 08.02.2017р.

30.01.2017р. кредитором ТОВ "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" подано належним чином завірені документи, додані до кредиторської заяви.

31.01.2017р. кредитором ПАТ "Піреус Банк МКБ" на виконання вимог суду подано розрахунок заявлених вимог.

08.02.2017р. розпорядником майна арбітражним керуючим Косенком С.Г. подано матеріали інвентаризації майнових активів боржника; кредитором ПАТ "Сбербанк" - клопотання про витребування доказів та заперечення на заяви окремих конкурсних кредиторів; ТОВ "Фінансгарант" - додаткові докази та розрахунок заборгованості боржника.

Ухвалами господарського суду від 08.02.2017р. продовжено строк процедури розпорядження майном та повноваження розпорядника майна арбітражного керуючого Косенка С.Г. на два місяці та відкладено розгляд справи у попередньому засіданні на 22.02.2017р.

20.02.2017р. матеріали справи №923/701/16 скеровано до Одеського апеляційного господарського суду у зв'язку з надходженням апеляційної скарги ТОВ "Завод крупних електричних машин" на ухвалу Господарського суду Херсонської області від 08.02.2017р.

21.02.2017р. розпорядником майна подано реєстр вимог кредиторів із усуненими технічними помилками та звіт про розгляд вимог кредиторів.

24.02.2017р., 02.03.2017р. і 17.03.2017р. кредиторами подано відзив на заперечення ПАТ "Сбербанк".

Постановою Одеського апеляційного господарського суду від 13.03.2017р. ухвалу господарського суду від 08.02.2017р. по справі №923/701/16 залишено без змін, а апеляційну скаргу без задоволення.

24.03.2017р. матеріали справи повернуто до Господарського суду Херсонської області, у зв'язку з чим суд, ухвалою від 27.03.2017р., призначив судові засідання на 13.04.2017р.

13.04.2017р. судові засідання не відбулось у зв'язку із надходженням касаційної скарги ТОВ "Завод крупних електричних машин" на постанову Одеського апеляційного господарського суду від 13.03.2017р. та скеруванням 05.04.2017р. матеріалів справи до суду вищої інстанції.

28.08.2017р. до суду із заявою про визнання кредиторських вимог до боржника звернувся кредитор Фізична особа-підприємець Гайдучик Володимир Васильович, м.Нова Каховка Херсонської області.

Після повернення матеріалів справи із суду касаційної інстанції господарський суд ухвалами від 15.09.2017р. призначив розгляд справи у попередньому засіданні на 05.10.2017р., а також прийняв до розгляду у попередньому засіданні заяву кредитора ФОП Гайдучик В.В.

04.10.2017р. та 05.10.2017р. розпорядником майна і боржником подано відзив на заяву кредитора ФОП Гайдучик В.В.

05.10.2017р. кредитором ТОВ "Фінансгарант" подано відзив на заперечення ПАТ "Сбербанк", ФОП Гайдучик В.В. - додаткові докази і пояснення.

Ухвалою суду від 05.10.2017р. розгляд справи відкладено на 08.11.2017р.

24.10.2017р. та 03.11.2017р. кредиторами АТ "НВО "Етал", ТОВ "ЕМЗ "Етал", ТОВ "ТД "Етал", ТОВ "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи-Україна" подано відзиви на заперечення ПАТ "Сбербанк".

08.11.2017р. ФОП Гайдучик В.В. подано додаткові докази, пояснення та клопотання про витребування доказів.

Ухвалою суду від 08.11.2017р. розгляд справи у попередньому засіданні призначено на 12.12.2017р.

07.12.2017р. кредитором ПАТ "Піреус Банк МКБ" подано заперечення на заяву про визнання конкурсних грошових вимог ТОВ "Фінансгарант".

12.12.2017р. боржником на виконання вимог суду подано витребувані матеріали, ТОВ "Фінансгарант" - додаткові пояснення щодо заперечень ПАТ "Сбербанк".

Ухвалою суду від 12.12.2017р. у зв'язку із необхідністю витребування додаткових розрахунків розгляд справи у попередньому засіданні відкладено на 28.12.2017р.

26.12.2017р. кредиторами ТОВ "Новокаховський електромеханічний завод" і ТОВ "Завод крупних електричних машин" подано читабельні ксерокопії документів, доданих до заяв про визнання кредиторських вимог; ТОВ "Фінансгарант" на виконання вимог суду - належні розрахунки заявленої заборгованості.

Ухвалою суду від 28.12.2017р. у зв'язку з необхідністю повторного зобов'язання ПАТ "Піреус Банк МКБ" надати коректний розрахунок заявленої пені, розгляд справи у попередньому засіданні відкладено на 10.01.2018р.

28.12.2018р. боржником подано до матеріалів справи доповнення до повідомлення щодо розгляду заяви ПАТ "Сбербанк" про визнання грошових вимог та додаткові докази в обґрунтування викладеної у відзиві на заяву ПАТ "Банк "Національні інвестиції" позиції; кредитором - ПАТ "НВО "Етал" - додаткові докази.

Судове засідання, призначене на 10.01.2018р, не відбулось у зв'язку з тимчасовою працездатністю судді Сулімовської М.Б.

Ухвалою суду від 30.01.2018р. розгляд справи у попередньому засіданні призначено на 09.02.2018р. та повторно зобов'язано ініціюючого кредитора надати належні розрахунки пені.

30.01.2018р. ПАТ "Піреус Банк МКБ" подано розрахунки пені.

До початку судового засідання 09.02.2018р. кредиторами ТОВ "Завод крупних електричних машин" і ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" подано додаткові докази і пояснення.

В судове засідання представники кредиторів та розпорядник майна з'явились.

Судове засідання проведено в режимі відеоконференції.

Заслухавши представників кредиторів та розпорядника майна, розглянувши та дослідивши матеріали справи, реєстр вимог кредиторів, суд зазначає наступне.

Так оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин", м.Нова Каховка Херсонської області оприлюднено на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України 21.07.2016р.

Після публікації оголошення до суду звернулися кредитори із заявами про визнання конкурсних грошових вимог до боржника: Товариство з обмеженою відповідальністю "Електромеханічний завод "ЕТАЛ", м.Олександрія Кіровоградської області; Приватне акціонерне товариство "Науково-виробниче об'єднання "Етал", м.Олександрія Кіровоградської області; Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "ЕТАЛ", м.Олександрія Кіровоградської області; Публічне акціонерне товариство "Піреус Банк МКБ", м.Київ; Товариство з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант", м.Київ; Публічне акціонерне товариство "Сбербанк", м.Київ; Товариство з обмеженою відповідальністю "НВП "НКЕМЗ", м.Нова Каховка Херсонської області; Товариство з обмеженою відповідальністю "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна", м.Київ; Фізична особа-підприємець Клименко Євген Григорович, м.Київ; Товариство з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромеханічний завод", м.Нова Каховка Херсонської області; Товариство з обмеженою відповідальністю "Завод крупних електричних машин", м.Нова Каховка Херсонської області; Товариство з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромашинобудівний завод", м.Нова Каховка Херсонської області; Публічне акціонерне товариство "Банк "Національні інвестиції", м.Київ.

28.08.2017р. до суду із заявою про визнання кредиторських вимог до боржника звернувся кредитор Фізична особа-підприємець Гайдучик Володимир Васильович, м.Нова Каховка Херсонської області.

Розпорядником майна розглянуто конкурсні вимоги кредиторів, сформовано реєстр вимог кредиторів та повідомлено останніх про результати розгляду вимог та включення їх в реєстр вимог кредиторів.

Боржником також розглянуто вимоги конкурсних кредиторів та подано до суду відповідні відзиви.

В судових засіданнях розглянуто заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника та заслухано їх представників, розглянуто інші заяви, клопотання та заперечення учасників провадження, заслухано розпорядника майна з інформацією щодо результатів розгляду грошових вимог кредиторів та включення їх в реєстр вимог кредиторів.

Згідно ч. 1 [ст. 23 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), конкурсні кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, протягом тридцяти днів від дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство.

Відлік строку на заявлення грошових вимог кредиторів до боржника починається з дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство.

Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає.

Відповідно до ч. 2 [ст. 25 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#) у попередньому засіданні господарський суд розглядає всі вимоги кредиторів, у тому числі щодо яких були заперечення боржника і які не були внесені розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів, а також ті, що визнані боржником та внесені розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів, і вирішує питання про його затвердження.

Суд звертає увагу на ту обставину, що у справі про банкрутство спір між сторонами не вирішується по суті, а лише встановлюються грошові вимоги кредитора.

Відповідно до ч.ч.1, 3 [ст. 74](#), ч.1 [ст. 77 ГПК України](#), кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень; докази подаються сторонами та іншими учасниками справи; обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

За приписами ч.ч.1, 2 [ст. 86 ГПК України](#), суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили.

Слід зазначити, що надання правового аналізу поданих кредиторами письмових доказів, підстав виникнення грошових вимог кредиторів до боржника, їх характеру, а також обов'язок встановлення розміру та моменту виникнення таких грошових вимог, покладений на господарський суд, який здійснює правосуддя в процедурах банкрутства.

Для з'ясування статусу кредитора у справі про банкрутство (конкурсний чи поточний), має значення саме момент виникнення грошового зобов'язання боржника перед кредитором.

При цьому, заявлені у справі про банкрутство грошові вимоги можуть підтверджуватися або первинними документами (угодами, накладними, рахунками, актами виконаних робіт, тощо), що свідчать про цивільно-правові відносини сторін та підтверджують заборгованість боржника перед кредитором, або рішенням юрисдикційного органу, до компетенції якого віднесено вирішення такого спору.

Незважаючи на визнання боржником грошових вимог кредитора, суд самостійно розглядає кожну заявлену грошову вимогу, перевіряє її відповідність чинному законодавству та за результатами такого розгляду визнає або відхиляє частково чи повністю грошові вимоги кредитора.

Отже, аналіз норм права дозволяє зробити висновок про те, що спеціальне законодавство про банкрутство визначає особливий порядок розгляду грошових вимог кредитора у процедурі банкрутства шляхом їх визнання (відхилення) внаслідок розгляду по суті.

За результатами розгляду вимог кредиторів господарський суд виносить ухвалу, в якій зазначаються: розмір та перелік усіх визнаних судом вимог кредиторів, які вносяться

розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів; розмір та перелік не визнаних судом вимог кредиторів; дата проведення зборів кредиторів та комітету кредиторів; дата підсумкового засідання суду, на якому буде винесено ухвалу про санацію боржника чи постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури, чи ухвалу про припинення провадження у справі про банкрутство або ухвалу про продовження строку процедури розпорядження майном та відкладення підсумкового засідання суду, яке має відбутися у строки, встановлені частиною другою [статті 22 цього Закону](#).

У реєстрі вимог кредиторів повинні міститися відомості про кожного кредитора, розмір його вимог за грошовими зобов'язаннями, черговість задоволення кожної вимоги.

Неустойка (штраф, пеня) враховується в реєстрі вимог кредиторів окремо від основних зобов'язань у шосту чергу та може бути предметом мирової угоди.

Погашення неустойки (штрафу, пені) у справі про банкрутство можливе лише в ліквідаційній процедурі при спрощеному порядку розгляду справи про банкрутство.

Ухвала є підставою для визначення кількості голосів, які належать кожному конкурсному кредитору під час прийняття рішення на зборах (комітеті) кредиторів. Для визначення кількості голосів для участі у представницьких органах кредиторів зі складу вимог конкурсних кредиторів виключається неустойка (штраф, пеня).

Дослідивши матеріали справи, оцінивши докази в їх сукупності, суд дійшов висновку, що реєстр вимог кредиторів підлягає затвердженню. Включенню до реєстру вимог кредиторів підлягають грошові вимоги у розмірі, що визнані судом у попередньому засіданні.

1. Товариство з обмеженою відповідальністю "Електромеханічний завод "ЕТАЛ", м.Олександрія Кіровоградської області звернулось до господарського суду із заявою про визнання грошових вимог до боржника в сумі 169500,00 грн.

Обґрунтовуючи заяву кредитор зазначив, що 24.11.2015р. між Товариством з обмеженою відповідальністю "Електромеханічний завод "ЕТАЛ" та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" укладено договір № 12/15 безвідсоткової поворотної фінансової допомоги, згідно якого кредитор надав боржнику безвідсоткову поворотну фінансову допомогу у розмірі 100000, 00 грн., яку перераховано на підставі платіжного доручення № 1123261 від 25.11.2015р.

Згідно п. 4.1 договору № 12/15 строк надання позики позичальнику визначається з моменту перерахування грошей позикодавцем на розрахунковий рахунок позичальника і становить 3 календарних місяці.

Порядок повернення позики передбачений розділом 5 Договору безвідсоткової поворотної фінансової допомоги № 12/15 та визначає, що після закінчення строку, зазначеного в пункті 4.1 Договору, позичальник зобов'язується протягом 5 банківських днів повернути суму позики. Позичальник має право за погодженням з позикодавцем повернути позику раніше терміну, зазначеного в пункті 4.1. Позику повертається у безготівковому порядку платіжним дорученням шляхом переказу необхідних коштів на розрахунковий рахунок позикодавця.

Однак, у встановлений строк боржник безвідсоткову фінансову допомогу не повернув.

На підтвердження перерахування грошових коштів в сумі 100000,00 грн. на рахунок боржника кредитором подано копію договору №12/15 безвідсоткової фінансової допомоги від 24.11.2016р. (т.9 а.с.189), копії платіжного доручення №1123261 від 25.11.2015р. та банківської виписки ПАТ КБ "Приватбанк" за 25.11.2015р., засвідченої уповноваженим представником банку (т.11 а.с.85-86).

Таким чином, вимоги кредитора в сумі 100000,00 грн. основної заборгованості визнаються господарським судом у повному обсязі.

Крім того, кредитором заявлено до боржника вимоги в сумі 69500,00 грн. пені за прострочення повернення основної суми боргу.

Згідно з п. 6.4 Договору № 12/15 в разі прострочення повернення позики позичальник, відповідно до п. 5.1. Договору, сплачує позикодавцю пеню в розмірі 0,5% від суми боргу за кожен день прострочення.

Як зазначає кредитор, відповідно до п. 5.1 Договору № 12/15 боржник зобов'язувався після закінчення строку користування позикою повернути кошти протягом 5-ти банківських днів, тобто не пізніше 04.03.2015 року. Кількість днів прострочення станом на 21.07.2016 року (дата порушення провадження у справі про банкрутство) - 139 днів (з 04.03.2016 р. по 21.07.2016 р.).

Таким чином, з боржника, на думку кредитора, підлягає стягненню пеня за час прострочення повернення поворотної фінансової допомоги, що на момент порушення провадження у справі про банкрутство становить 69500,00 грн.

Разом з тим, суд не погоджується з розміром заявленої до боржника пені, з огляду на наступне.

Згідно зі статтями [525](#), [526](#), [530 ЦК України](#), [статтею 193 ГК України](#) зобов'язання мають виконуватися належним чином та у встановлений строк відповідно до закону, інших правових актів, договору. Одностороння відмова від виконання зобов'язання не допускається.

Виходячи з положень статті [610](#), частини 1 статті [612](#), статті [611 ЦК України](#), частини 2 [статті 193 ГК України](#), порушення зобов'язання є підставою для застосування до правопорушника правових наслідків, встановлених договором або законом.

Відповідно до частини першої [статті 231 ГК України](#), законом щодо окремих видів зобов'язань може бути визначений розмір штрафних санкцій (неустойки, штрафу, пені), зміна якого за погодженням сторін не допускається.

[Статтею 1 Закону України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань"](#) передбачено, що платники грошових коштів сплачують на користь одержувачів цих коштів за прострочку платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін.

Згідно з [статтею 3 вказаного Закону](#) розмір пені, передбачений [статтею 1 цього Закону](#), обчислюється від суми простроченого платежу та не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.

Аналогічні положення закріплені й у частині 2 [статті 343 ГК України](#), відповідно до якої платник грошових коштів сплачує на користь одержувача цих коштів за прострочку платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін, але не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.

З матеріалів справи вбачається, що умовами Договору встановлена відповідальність у вигляді пені за порушення зобов'язання в частині повернення позики у розмірі 0,5% від суми заборгованості за кожен день прострочення.

Проте зазначений розмір пені має бути обрахований з урахуванням обмеження розміру пені подвійною обліковою ставкою Національного банку України згідно із [Законом України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань"](#), незважаючи на встановлений у договорі спосіб обчислення пені.

Судом враховано, що абзацом другим частини 2 [статті 551 ЦК України](#) передбачено, що розмір неустойки, встановлений законом, може бути збільшений у договорі.

Суд зауважує, що вказана норма передбачає право збільшення саме законної неустойки. Для того, щоб неустойка вважалася законною необхідно щоб законом або іншим актом цивільного законодавства було визначено її конкретний розмір, а також підстави стягнення (вид порушення, за яке неустойка встановлюється). Тому не можна вважати визначенням законної неустойки положення [Закону України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань"](#) яким встановлено граничний розмір саме договірної неустойки.

Враховуючи зазначене, судом здійснено власний розрахунок пені.

Сума боргу (грн.)	Період прострочення	Кількість днів прострочення	Розмір облікової ставки НБУ	Розмір подвійної облікової ставки НБУ в день	Сума пені за період прострочення
10000004.03.2016 - 21.04.2016	49	22	0.120 %	0.240 %	5890.71
10000022.04.2016 - 26.05.2016	35	19	0.104 %	0.208 %	3633.88
10000027.05.2016 - 23.06.2016	28	18	0.098 %	0.196 %	2754.10
10000024.06.2016 - 20.07.2016	27	16	0.090 %	0.180 %	2434.43
Загальна сума пені складає					14713,11 грн.

За наведених обставин визнанню підлягає сума пені в розмірі 14713,11 грн. Решта вимог в сумі 54786,89 грн. підлягають відхиленню.

08.02.2017р. кредитором ПАТ "Сбербанк" подано заперечення на заяву кредитора ТОВ "ЕМЗ "ЕТАЛ" (т.10 а.с.151-153), в якому останній зауважує, що кредитором не надано належних доказів перерахування грошових коштів на рахунок боржника, та невірно розраховано суму пені, тобто без урахування приписів [Закону України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань"](#).

Суд зауважує, що грошові вимоги кредитора Товариства з обмеженою відповідальністю "Електромеханічний завод "ЕТАЛ" підтверджено належними доказами, про що господарським судом зазначено вище. Щодо нарахування пені, то господарським судом самостійно, з огляду на вище означені приписи діючого законодавства, здійснено перерахунок заявленої пені та визначено її належний розмір.

Розпорядником майна та боржником вимоги кредитора визнано у повному обсязі.

Господарським судом вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Електромеханічний завод "ЕТАЛ" визнаються частково, в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 100000,00 грн. - четверта черга, 14713,11 - шоста черга.

Вимоги в сумі 54786,89 грн. пені судом відхиляються.

2. Приватне акціонерне товариство "Науково-виробниче об'єднання "ЕТАЛ", м.Олександрія, Кіровоградської області просить визнати його вимоги до боржника в загальній сумі 3281756 грн. 03 коп.

Вимоги кредитора полягають у наступному.

Так, 01.07.2015р. між Приватним акціонерним товариством "Науково-виробниче об'єднання "ЕТАЛ" та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" укладено Договір оренди № 8-078, за умовами якого боржнику передано в платне користування Широкоформатний сканер SD4430.

Згідно п.2.1. Договору оренди №8-078 за користування предметом оренди орендар (боржник) сплачує орендодавцеві (кредитору) плату в розмірі 1079,31 грн. за 1 календарний місяць, сума без ПДВ.

Відповідно до Акту прийому-передачі об'єкта оренди від 01.07.2015р. за Договором № 8-078 боржник прийняв у користування Широкоформатний сканер SD4430.

Як зазначає кредитор, на підставі акту здачі-прийняття робіт (надання послуг) № 6168 від 30.10.2015 року заборгованість боржника з орендної плати обладнання за чотири місяці (липень-жовтень 2015 р.) становить 5180,69 грн. з ПДВ; згідно акту здачі-прийняття робіт (надання послуг) № 6476 від 30.11.2015 року заборгованість (за листопад 2015р.) становить - 1295,17 грн. з ПДВ; та згідно акту здачі-прийняття робіт (надання послуг) № 7218 від 31.12.2015 року заборгованість з орендної плати обладнання (за грудень 2015р.) складає - 1295,17 грн. з ПДВ.

31.12.2015р. у Додатковій угоді до Договору оренди № 8-078 сторони домовилися розірвати даний договір.

Однак, заборгованість з орендної плати, яка становить в загальній сумі 7771 грн. 03 коп. від боржника на розрахунковий рахунок кредитора не надходила, що не спростовується останнім.

На підтвердження грошових вимог в цій частині кредитором надано договір оренди №8-078 від 01.07.2015р., Акт прийому-передачі об'єкта оренди за договором оренди №8-078 від 01.07.2015р., Додаткову угоду від 31.12.2015р. до договору, акти здачі-прийняття робіт (надання послуг) №6168 від 30.10.2015р., №6476 від 30.11.2015р., №7218 від 31.12.2015р., податкові накладні (т.9 а.с.142-151).

Вимоги кредитора в сумі 7771 грн. 03 коп. є обґрунтованими, підтверджені належними доказами, а тому визнаються судом.

Також 04.09.2015р. між Приватним акціонерним товариством "Науково-виробниче об'єднання "ЕТАЛ" та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" укладено Договір № 6-078 безпроцентної поворотної фінансової допомоги, за

яким кредитор надав боржнику безвідсоткову поворотну фінансову допомогу (позику), а боржник зобов'язався повернути позику в установленій договором строк.

Відповідно п. 2.1. Договору безвідсоткової поворотної фінансової допомоги № 6-078 сума позики становить 2500000,00 грн.

Строк позики відповідно до п. 4.1. Договору безвідсоткової поворотної фінансової допомоги № 6-078 визначається з моменту перерахування грошей позикодавцем на розрахунковий рахунок позичальника і становить 3 календарних місяці.

Додатковою угодою № 1 від 03.12.2015р. до Договору безвідсоткової поворотної фінансової допомоги № 6-078 внесено зміни до п. 4.1., а саме, строк позики відповідно до п. 4.1. Договору безвідсоткової поворотної фінансової допомоги № 6-078 визначається з моменту перерахування грошей позикодавцем на розрахунковий рахунок позичальника і становить 6 календарних місяці.

Згідно п.п. 5.1, 5.2., 5.3. Договору безвідсоткової поворотної фінансової допомоги № 6-078, після закінчення строку, зазначеного в пункті 4.1 договору, позичальник зобов'язується протягом 5 банківських днів повернути суму позики. Позичальник має право за погодженням з позикодавцем повернути позику раніше терміну, зазначеного в пункті 4.1. Позику повертається у безготівковому порядку платіжним дорученням шляхом переказу необхідних коштів на розрахунковий рахунок позикодавця.

Кредитор надав боржникові безвідсоткову поворотну фінансову допомогу у розмірі 2202000,00 грн.

Боржником частково повернуто безвідсоткову поворотну фінансову допомогу на розрахунковий рахунок кредитора всумі 862500,00 грн., залишок заборгованості боржника перед кредитором за Договором безвідсоткової поворотної фінансової допомоги № 6-078 становить 1339500,00 грн., які кредитор просить визнати в якості конкурсних вимог.

Вимоги кредитора підтверджено Договором №6-078 від 04.09.2015р. безвідсоткової фінансової допомоги, Додатковою угодою №1 від 03.12.2015р. до договору, платіжними дорученнями про перерахування коштів на рахунок боржника № 202298027 від 07.09.2015р. на суму 5000,00 грн., № 677839 від 07.09.2015р. на суму 970000,00 грн., № 677840 від 07.09.2015р. на суму 1100000,00 грн., № 677841 від 07.09.2015р. на суму 127000,00 грн., платіжними дорученнями про повернення боржником на рахунок кредитора коштів № 245 від 08.09.2015р. на суму 412500,00 грн., № 699 від 02.10.2015р. на суму 200000,00 грн., № 945 від 23.10.2015р. на суму 250000,00 грн., банківськими виписками АТ "Банк "Національні інвестиції" по рахункам №260063016008 за 07.09.2015р., №260053026008 за 07.09.2015р., ПАТ КБ "Приватбанк" за 08.09.2015р., 02.10.2015р., 23.10.2015р., завірені банківськими установами (т.9 а.с.152-160, т.11 а.с.98-109).

08.02.2017р. кредитором ПАТ "Сбербанк" подано заперечення на заяву кредитора ПАТ "НВО "ЕТАЛ" (т.10 а.с.151-153), в якому останній зауважує, що кредитором не надано належних доказів на підтвердження вимог за договором фінансової допомоги, крім цього, заявник просить застосувати до вимог за договором №6-078 від 04.09.2015р. строк позовної давності.

Суд зауважує, що грошові вимоги кредитора Приватного акціонерного товариства "Науково-виробниче об'єднання "ЕТАЛ" в частині надання боржнику

фінансової допомоги підтверджено належними доказами, про що господарським судом зазначено вище.

Що стосується заяви ПАТ "Сбербанк" про застосування до означених вимог строку позовної давності, суд зауважує наступне.

За приписами [ст. 256 Цивільного кодексу України](#) позовна давність це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого порушеного цивільного права та інтересу.

В силу частин 3, 4, 5 [ст.267 ЦК України](#), позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленої до винесення ним рішення. Сплив позовної давності, про застосування якої заявлено у спорі, є підставою для відмови у позові. Якщо суд визнає поважними причини пропущення позовної давності, порушене право підлягає захисту.

Разом з тим, як зазначено в п. 2.1. Пленуму Вищого господарського суду України від 29.05.2013р. №10 "Про деякі питання практики застосування позовної давності у вирішенні господарських спорів", заява про вплив позовної давності, зроблена будь-якою іншою особою (в тому числі й учасником судового процесу, включаючи прокурора, який не є стороною у справі), крім сторони у спорі, не є підставою для застосування судом позовної давності. Зокрема, частиною четвертої [статті 27 Господарського процесуального кодексу України](#) передбачено, що треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, користуються процесуальними правами сторони (за певними винятками); при цьому права сторони, визначені, зокрема, статтею 22 та іншими нормами цього [Кодексу](#), є саме процесуальними, в той час як припис [статті 267 ЦК України](#) є нормою права матеріального і не може розумітися як можливість застосування господарським судом позовної давності за заявами зазначених третіх осіб.

В даному випадку сторонами спору є безпосередньо кредитор ПАТ "НВО "ЕТАЛ" та боржник, а тому заява ПАТ "Сбербанк", який не є стороною спору, про застосування строку позовної давності судом відхиляється.

Більш того, суд звертає увагу на те, що строк позовної давності за вимогами, що виникли на підставі договору №6-078 від 04.09.2015р., як станом на час звернення кредитора до господарського суду із заявою про визнання конкурсних вимог, так і станом на дату винесення даної ухвали не сплив.

За наведених обставин господарський суд визнає вимоги в сумі 1336500,00 грн.

Також 29.04.2015р. між Приватним акціонерним товариством "Науково-виробниче об'єднання "ЕТАЛ" та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" укладено Договір № 52-25, за умовами якого боржник зобов'язався поставляти продукцію кредитору.

За умовам п.п.2.1, 3.1 Договору оплата за товар проводиться за безготівковим розрахунком у порядку 100% передплати вартості товару. Продукція повинна бути поставлена протягом 30-ти календарних днів з моменту отримання передплати за товар.

Як зазначає кредитор, ним здійснено передплату за товар на загальну суму 2499417,23 грн.

Однак поставка товару відбулася частково на суму 91515,00 грн.; 469417,23 грн. боржником повернуто на розрахунковий рахунок кредитора, у зв'язку з чим заборгованість боржника перед кредитором за недоотриману продукцію становить 1838485,00 грн.

Вимоги кредитора підтверджено Договором №52-25 від 29.04.2015р., специфікаціями до договору №1 від 29.04.2015р., №2 від 08.06.2015р., №3 від 17.06.2015р., №4 від 26.06.2015р., №5 від 06.05.2015р., №6 від 10.07.2015р., №7 від 21.07.20145р., №8 від 24.09.2015р., платіжними дорученнями про перерахування коштів на рахунок боржника №202297992 від 18.06.2015р. на суму 989417,23 грн., №365872857 від 26.06.2015р. на суму 12700,00 грн., №202297995 від 13.07.2015р. на суму 872600,00 грн., №202297998 від 22.07.2015р. на суму 210000,00 грн., випискою з рахунку АТ "НВО "ЕТАЛ" за 21.07.2015р. на суму 300000,00 грн., видатковою накладною №505 від 28.09.2015р., прибутковою накладною №2412 від 30.09.2015р., товарно-транспортною накладною №505 від 28.09.2015р., випискою з рахунку за 19.06.2015р., платіжним дорученням №1255 від 25.11.2015р. (т.9 а.с.161-181).

Вимоги кредитора в сумі 1838485,00 грн. визнаються судом у повному обсязі як такі, що підтверджені належними доказами.

Крім того, між Приватним акціонерним товариством "Науково-виробниче об'єднання "ЕТАЛ" та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" 24.05.2013р. укладено договір №У-10-97/2 (т.9 а.с.182), згідно якого кредитор зобов'язався виконати для замовника - боржника, шефмонтаж і пусконаладжувальні роботи збудників ВТЕ-320/230 з двигунами СДСМ-19-56-40 УХЛ4 на майданчику ЗИФ "Белая Гора", Хабаровський край.

Як зазначає кредитор, роботи ним було проведено у повному обсязі на загальну суму 96000,00 грн., що підтверджено Актом проведення шефмонтажних і пусконаладжувальних робіт від 17.06.2013р. та Актом здачі-прийняття робіт (наданих послуг) №6155 від 25.09.2013р. (т.9 а.с.183-184).

Відповідно до п. 3.2.1. та п. 3.2.2. Договору № У-10-97/2 замовник зобов'язався провести оплату вартості виконаних підрядником робіт, у встановлені Договором строки, забезпечити приймання та оформити Акт виконаних робіт.

Відповідно до п. 5.1. Договору № У-10-97/2 оплата замовником виконаних робіт проводиться протягом 10-ти днів після підписання акту виконаних робіт.

Однак боржник свої зобов'язання за договором не виконав, у зв'язку з чим за ним обліковується заборгованість в сумі 96000,00 грн.

Заперечуючи проти вимог кредитора в цій частині ПАТ "Сбербанк" зауважив, що договір №У-10-97/2 від 24.09.2013р. та акт №6155 від 25.09.2013р. не містять підпису боржника (замовника послуг), крім того, за цим договором пропущено строк позовної давності.

Разом з тим, 28.12.2017р. кредитором подано до матеріалів справи примірники вищевказаних договору та акту №6155 (т.13 а.с. 28-29), які містять підпис уповноваженої особи боржника, скріплений печаткою.

Щодо пропуску строку позовної давності, то боржником вимоги кредитора в цій частині визнано у повному обсязі, про застосування строку позовної давності на заявлено.

У зв'язку з наведеним вимоги кредитора в сумі 96000,00 грн. судом визнаються.

Отже загальна сума грошових вимог кредитора до боржника складає: 7 771,03 гривень (за договором оренди № 8-078 від 01.07.2015 року) + 1 339 500,00 гривень (за договором безвідсоткової поворотної фінансової допомоги № 6-078 від 04.09.2015 року) + 1838 485,00 гривень (за договором № 52-25 від 29.04.2015 року) + 96 000,00 гривень (за договором № У-10-97/2 від 24.05.2013 року) = 3 281 756,03 гривень.

Розпорядником майна та боржником вимоги кредитора визнано у повному обсязі.

Господарським судом вимоги Приватного акціонерного товариства "Науково-виробниче об'єднання "ЕТАЛ" визнаються у повному обсязі в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 3281756 грн. 03 коп. - четверта черга.

3. Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "ЕТАЛ", м.Олександрія, Кіровоградської області звернулось до господарського суду із заявою про визнання конкурсних грошових вимог до боржника в сумі 929459,40 грн., які обґрунтовано наступним.

Так 17.06.2015р. між Товариством з обмеженою відповідальністю "Торговий Дім "ЕТАЛ" та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" укладено Договір поставки продукції №С-10-97, за умовами якого кредитор поставив боржнику продукцію на загальну суму 923528,40 грн.

Однак, боржник свої зобов'язання за договором не виконав, у зв'язку з чим за ним обліковується заборгованість в сумі 923528,40 грн., що не заперечується останнім.

Вимоги кредитора в цій частині підтверджено Договором поставки продукції №С-10-97 від 17.06.2015р., специфікаціями №1 від 17.06.2015р., №2 від 28.07.2015р., №3 від 04.08.2015р., №4 від 11.08.2015р., №5 від 09.09.2015р., №6 від 09.09.2015р., видатковими накладними №494 від 09.09.2015р., №496 від 09.09.2015р., №499 від 09.09.2015р., №500 від 09.09.2015р., №501 від 09.09.2015р., №504 від 09.09.2015р., товарно-транспортною накладною №Р506 від 09.09.2015р., довіреністю на отримання ТМЦ №465 від 08.09.2015р. (т.9 а.с.118-133).

У своєму запереченні (т.10 а.с.151-153) на вимоги ТОВ "ТД "ЕТАЛ" кредитор ПАТ "Сбербанк" зауважив, що договір поставки продукції №С-1097 від 17.06.2015р. передбачає поставку продукції при 100% передплаті, якщо інше не встановлено в специфікації. В специфікаціях №№1-4 передбачено, що товар оплачується - 50% протягом 10 днів з дня підписання специфікації та 50% протягом 10 днів з моменту повідомлення про готовність відвантаження. Отже товар, за твердженням ПАТ "Сбербанк", за специфікаціями №№1-4 був оплачений до поставки.

Разом з тим, суд не приймає до уваги дані заперечення, оскільки вони, власне, є лише припущеннями кредитора та не підтверджені жодними доказами.

При цьому судом враховується, що за умовами п.3.1 Договору постачальник вправі достроково поставити продукцію.

Отже вимоги кредитора, підтверджені належними доказами, визнаються судом в сумі 923528,40 грн.

Крім того, між кредитором та боржником було укладено Договір про надання послуг №К-0070 від 15.09.2015р. (т.9 а.с.130), за умовами якого Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий Дім "ЕТАЛ" взяло на себе зобов'язання надати боржнику послуги з порізки електротехнічної сталі.

За замовленням боржника (лист №15/115 від 15.09.2015р. - т.9 а.с.131) кредитором надано послуги на суму 5931,00 грн., що підтверджено Актом здачі-прийняття робіт (надання послуг) №634 від 17.09.2015р. (т.9 а.с.132), що не заперечується боржником.

Однак боржник (замовник за договором) свої зобов'язання в частині оплати наданих послуг не виконав, у зв'язку з чим за ним обліковується борг в сумі 5931,00 грн.

Вимоги кредитора в цій частині є обґрунтованими та визнаються судом в сумі 5931,00 грн.

Отже, загальна сума грошових вимог кредитора до боржника становить: 923528,40 грн. (за договором поставки продукції № С-10-97 від 17.06.2015 року) + 5931,00 грн. (за договором про надання послуг № К-0070 від 15.09.2015року) = 929459,40 грн.

Розпорядником майна та боржником вимоги кредитора визнано у повному обсязі.

Господарський суд визнає вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "ЕТАЛ" в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 929459,40 грн. - четверта черга.

4. Ухвалою господарського суду про порушення справи про банкрутство від 21.07.2016р. (т.2 а.с.6-12) визнано безспірні вимоги ініціюючого кредитора Публічного акціонерного товариства "Піреус Банк МКБ", м.Київ в сумі 140532473,03 грн.

Безспірні вимоги кредитора підтверджено рішенням Господарського суду Кіровоградської області від 10.11.2015р. у справі №912/2593/15 (т.1 а.с.10-23), відповідно до якого з Приватного акціонерного товариства "Науково-виробниче об'єднання "ЕТАЛ" та Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" на користь Публічного акціонерного товариства "Піреус Банк МКБ" за кредитним договором № WCLoan/07003 від 21.01.2014р. солідарно стягнуто заборгованість за кредитом 1: основний борг в розмірі 4985000,00 доларів США, що еквівалентно 105528 955,51 грн., нараховані та несплачені відсотки в розмірі 59716,37 доларів США, що еквівалентно 1264153,69 грн., пеню в розмірі 26434,36 грн. за несвоєчасну сплату відсотків; заборгованість за кредитом 2: основний борг в розмірі 549033,55 доларів США, що еквівалентно 11622655,38 грн., нараховані та несплачені відсотки в розмірі 5349,03 долари США, що еквівалентно 113235,22 грн., пеню за несвоєчасну сплату відсотків в розмірі 3089,46 грн. та пеню за несвоєчасну сплату основного боргу в розмірі 1253358,32 грн.

Безспірні вимоги кредитора, стягнуті на підставі означеного рішення та визнані господарським судом у підготовчому засіданні, складають 140532473,03 грн., з яких 139249590,89 грн. основного боргу і 1282882,14 грн. пені.

18.09.2016р. кредитор Публічне акціонерне товариство "Піреус Банк МКБ" звернувся до господарського суду із заявою про визнання конкурсних грошових вимог в сумі 52746772,00 грн., з яких 16536,00 грн. судового збору, сплаченого за подання заяв про порушення справи про банкрутство і визнання конкурсних грошових вимог, 14622372,66

грн. нарахованих та несплачених процентів за кредитним договором і 38107863,34 грн. пені.

Суд зауважує, що кредитором помилково включено до суми конкурсних грошових вимог вимоги зі сплати 16536,00 грн. судового збору, оскільки останні не є грошовими вимогами в розумінні положень [Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#).

За наведених обставин, суд розглядає конкурсні вимоги банку виходячи із суми 52730236,00 грн. (без врахування суми судового збору, сплаченого за подання заяви про порушення справи про банкрутство та заяви про визнання конкурсних грошових вимог).

Як слідує з заяви про визнання конкурсних грошових вимог, 21.01.2014р. між Публічним акціонерним товариством "Піреус Банк МКБ", Приватним акціонерним товариством "НВО "ЕТАЛ" та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" укладено Кредитний договір WCLoan/07003 зі змінами та доповненнями, внесеними шляхом укладення Додаткової угоди від 27.02.2015р. № 1 про внесення змін та доповнень до кредитного договору (т. 2 а.с.145-174).

21.01.2014 р. між Публічним акціонерним товариством "Піреус Банк МКБ" та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" укладено Договір поруки № WCLoan /07003/3-4, який забезпечує вимоги банку за Кредитним договором № WCLoan /07003 від 21.01.2014р., укладеним між Банком та ПАТ "НВО "ЕТАЛ" (т.2 а.с.175-177).

Вказані договори були досліджені Господарським судом Кіровоградської області у справі №912/2593/15, за результатами розгляду якої з боржника стягнуто заборгованість, яка визнана у справі №923/701/16 в якості безспірних вимог банку.

Відповідно до п. 4.1. Договору поруки відповідальність поручителя та боржника перед банком є солідарною.

Відповідно до умов Кредитного договору № WCLoan /07003 позичальнику нараховуються проценти за користування кредитними коштами, пеня за несвоєчасну сплату процентів та пеня за несвоєчасну сплату основного боргу.

Оскільки, як зазначає кредитор, боржником зобов'язання за Кредитним договором щодо повернення кредитних коштів не виконано, у нього за період з 10.06.2016р. по 21.07.16р. виникла заборгованість перед банком в розмірі:

- 47422673,69 гривень заборгованості за Кредитом 1, що складається з: 528099,58 доларів США, що в гривневому еквіваленті згідно з офіційним курсом гривні до долара США (станом на 11.08.2016 р. 1 долар США = 24,81 грн.) становить 13102150,58 гривень - сума нарахованих і несплачених процентів; 2412973,80 гривень - сума пені за несвоєчасну сплату процентів; 31907549,31 гривень - сума пені за несвоєчасну сплату основного боргу.

- 5307562,31 гривень за Кредитом 2, що складається з: 61274,57 доларів США, що в гривневому еквіваленті згідно з офіційним курсом гривні до долара США (станом на 11.08.2016 р. 1 долар США = 24,81 грн.) становить 1520222,08 гривень - сума нарахованих і несплачених процентів; 273134,60 гривень - сума пені за несвоєчасну сплату процентів; 3514 205,63 гривень - сума пені за несвоєчасну сплату основного боргу.

Таким чином, як зазначає кредитор, конкурсні кредиторські вимоги ПАТ "Піреус Банк МКБ" за Кредитним договором у період з 10.06.2015р. по 21.07.16р. становлять 52730236,00 грн., з яких 14622372,66 грн. основного боргу (сума нарахованих та несплачених процентів за Кредитним договором, не забезпечених заставою майна) і 38107863,34 грн. пені.

Дослідивши заяву ПАТ "Піреус Банк МКБ" про визнання конкурсних грошових вимог, суд дійшов висновку про їх часткове визнання виходячи з наступного.

Як слідє з заяви та доданих до неї розрахунків заборгованості, вимоги кредитора нараховано за період з 10.06.2015р. по 21.07.2016р.

Разом з тим, з огляду на приписи [ст. 23 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), конкурсними кредиторами є кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство.

В даному випадку провадження у справі порушено 21.07.2016р., отже вимоги кредиторів можуть бути заявлені за період по 20.07.2016р. включно.

Ухвалою від 18.01.2017р. господарський суд зобов'язав кредитора надати розрахунок заявлених вимог з урахуванням дати порушення провадження у справі про банкрутство.

На виконання вимог суду 31.01.2017р. кредитором подано розрахунки сум нарахованих процентів та пені (т.10 а.с.136-140) за період з 10.06.2015р. по 20.07.2016р.

Відповідно до наданих розрахунків сума процентів за вказаний період становить 587891,23 долари США, що з урахуванням курсу долара США станом на 11.08.2016р. (дату звернення кредитора із заявою про визнання конкурсних грошових вимог) складає 587891,23 долари США x 24,81 грн. = 14585581,42 грн.

Отже господарський суд визнає конкурсні вимоги банку в частині нарахованих процентів за користування кредитом за період з 10.06.2015р. по 20.07.2016р. в сумі 14585581,42 грн.

Вимоги в сумі 36791,24 грн. процентів підлягають відхиленню, оскільки не є конкурсними в розумінні положень [Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#).

Що стосується заявлених вимог із пені, суд зазначає наступне.

Так відповідно до п.9.1.3 Кредитного договору сторони дійшли згоди про те, що якщо позичальник 1 та/або позичальник 2 вчасно не сплачує будь-які суми, що підлягають сплаті ним за цим договором, позичальник 1 та/або позичальник 2 зобов'язаний сплатити банку пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України, нараховану на будь-яку таку несплачену суму, починаючи з дати, коли така сума підлягала сплаті, та до дати фактичної її сплати позичальником 1 та /або позичальником 2.

Дослідивши поданий кредитором розрахунок пені суд встановив, що остання нарахована в доларах США та визначена у гривневому еквіваленті виходячи з курсу долара США станом на 29.06.2016р. і 22.07.2016р.

Ухвалами від 12.12.2017р., 28.12.2017р. і 30.01.2018р. господарський суд зобов'язав ПАТ "Піреус Банк МКБ" надати належний розрахунок сум пені за тілом кредиту та відсотками, здійснений у національній валюті України з урахуванням коливання курсу долара за кожний період та дати порушення провадження у справі про банкрутство.

30.01.2018р. кредитором подано до матеріалів справи розрахунки заявленої до боржника пені за порушення виконання зобов'язань за кредитними договором.

Дослідивши надані банком розрахунки, суд дійшов висновку, що останні здійснено без урахування зауважень суду, розрахунки здійснено в іноземній валюті із конвертацією в гривню виходячи з курсу долара США станом на 29.06.2016р. і 22.07.2016р., без урахування коливання курсу долара США за кожний період прострочення виконання зобов'язань.

Суд не погоджується з наданим кредитором розрахунком, виходячи з наступного.

Частинами 1 та 3 [ст.549 Цивільного кодексу України](#) визначено, що неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві в разі порушення боржником зобов'язання. Пеней є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення.

У сфері господарювання згідно з ч.2 [ст.217](#) та ч.1 [ст.230 Господарського кодексу України](#) застосовуються господарські санкції, зокрема, штрафні санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежного виконання господарського зобов'язання.

Відповідно до [ст.3 Закону України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань"](#) розмір пені не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.

Відповідно до [статті 192 ЦК України](#) законним платіжним засобом, обов'язковим до приймання за номінальною вартістю на всій території України, є грошова одиниця України - гривня. Іноземна валюта може використовуватися в Україні у випадках і в порядку, встановлених законом.

Згідно із частиною першою [статті 533 ЦК України](#) грошове зобов'язання має бути виконане у гривнях.

Використання іноземної валюти, а також платіжних документів в іноземній валюті при здійсненні розрахунків на території України за зобов'язаннями допускається у випадках, порядку та на умовах, встановлених законом (частина третя [статті 533 ЦК України](#)).

Такий порядок визначено [Декретом Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 "Про систему валютного регулювання і валютного контролю"](#), дія якого не поширюється на правовідносини щодо нарахування та стягнення штрафних санкцій за внутрішніми угодами, укладеними між резидентами на території України.

Відповідно до [статті 1 Закону України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань"](#) платники грошових коштів сплачують на користь одержувачів цих коштів за прострочення платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін.

Розмір пені, передбачений [статтею 1 цього Закону](#), обчислюється від суми простроченого платежу та не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня ([стаття 3 Закону України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань"](#)).

Таким чином, максимальний розмір пені пов'язаний з розміром облікової ставки Національного банку України, а оскільки чинне законодавство не передбачає встановлення Національним банком України облікової ставки для іноземної валюти, то пеня **має обчислюватися** та стягуватися за судовими рішеннями лише в національній валюті України - гривні.

Така правова позиція викладена в постанові Верховного Суду України від 16.08.2017р. у справі №6-2667цс16.

За наведених обставин, господарським судом здійснено розрахунок пені за несвоєчасну сплату процентів та основного боргу, у національній валюті України з урахуванням коливання курсу долара за кожний визначений кредитором період прострочення виконання боржником зобов'язання, та з урахуванням дати порушення провадження у справі про банкрутство (розрахунки суду - т.13 а.с.89-166).

За розрахунком суду загальна сума пені складає 34206740 грн. 87 коп., в тому числі 31606629,89 грн. - за прострочення сплати основного боргу, 2600110,98 грн. - за прострочення сплати процентів за кредитом.

Розпорядником майна та боржником вимоги ПАТ "Піреус Банк МКБ" визнаються частково в сумі 16536,00 грн. судового збору, 8843556,60 грн. основного боргу і 1219682,10 грн. пені. Така позиція обґрунтована невірним визначенням банком періодів розрахунку заборгованості та неврахування рішення Господарського суду Кіровоградської області від 10.11.2015р. у справі №912/2593/15, в якому визначена сума заборгованості, яка, на думку боржника і розпорядника майна, не підлягає перерахунку за курсом долара США на день подання заяви про визнання кредиторських вимог.

Щодо періодів нарахування заборгованості, то як кредитором у розрахунку основної заборгованості, виконаного на виконання вимог суду, так і господарським судом при здійсненні розрахунку пені визначено вірні періоди нарахування конкурсних грошових вимог.

Щодо визначення заборгованості боржника, стягнутої на підставі вищезазначеного рішення суду, з урахуванням коливання курсу долара США, то означені вимоги банку були розглянуті та визнані господарським судом у підготовчому засіданні як безспірні, в тому числі в ухвалі Господарського суду Херсонської області від 21.07.2016р. надана правова оцінка щодо підставності розрахунку банком заборгованості боржника з урахування коливання курсу валюти.

За результатами розгляду заяви про визнання конкурсних грошових вимог господарським судом вимоги ПАТ "Піреус Банк МКБ" визнаються частково в сумі 14585581,42 грн. основного боргу і 34206740,87 грн. пені, вимоги в сумі 3937913,71 грн. підлягають відхиленню.

Таким чином, загальна сума грошових вимог Публічного акціонерного товариства "Піреус Банк МКБ" (безспірних і конкурсних) визнається судом в сумі 16536,00 грн. судового

збору - перша черга, 153835172 грн. 31 коп. - четверта черга і 35489623 грн. 01 коп. - шоста черга задоволення вимог кредиторів.

Вимоги в сумі 3937913 грн. 71 коп. судом відхиляються.

5. Товариство з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант", м.Київ звернулось до господарського суду із заявою про визнання конкурсних грошових вимог до боржника в сумі 612634599,64 грн., з яких 374475854,68 грн. основного боргу, 238158744,96 грн. неустойки (штрафу, пені).

Ухвалою господарського суду від 18.01.2017р. господарський суд зобов'язав ТОВ "Фінансгарант" надати розрахунки заявленої заборгованості з урахуванням дати порушення провадження у справі про банкрутство.

На виконання вимог суду кредитором подано уточнені розрахунки (т.10 а.с.160-166), відповідно до яких загальна сума грошових вимог товариства складає 612170680,16 грн., з яких 374334148,36 грн. основного боргу та 237836531,80 грн. неустойки.

Крім цього, ухвалою від 12.12.2017р. господарський суд зобов'язав кредитора надати розрахунок пені, здійснений в національній валюті України з урахуванням коливання курсу долара США за кожний період.

26.12.2017р. ТОВ "Фінансгарант" подано витребувані розрахунки (т.12 а.с.227-251), відповідно до яких загальна сума грошових вимог до боржника складає 593490419,64 грн., з яких 374334148,36 грн. основного боргу і 219156271,28 грн. пені.

Обґрунтовуючи свої вимоги до боржника кредитор ТОВ "Фінансгарант" зазначив про наступне.

Так 25.12.2015р. між ТОВ "Фінансгарант" та ТОВ "Фактор-Комфорт" укладено Договір відступлення права вимоги № 499-07-1 (т.3 а.с.11-12), відповідно до якого ТОВ "Фактор-Комфорт" відступило на користь ТОВ "Фінансгарант" права вимоги за Кредитним договором № 499-07 від 13.07.2007р. (т.3 а.с.15-32), укладеним між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ОСОБА_15, в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав.

Зазначені права вимоги ТОВ "Фактор-Комфорт" набуло на підставі договору відступлення права вимоги № 499-07 від 17.09.2015р. (т.3 а.с.13-14), укладеного між ТОВ "Фактор-Комфорт" та ПАТ "Банк "Національні інвестиції".

22.12.2014р. між ПАТ "Завод крупних електричних машин" та ПАТ "Банк "Національні інвестиції" було укладено Договір про встановлення солідарного обов'язку за Кредитним договором № 499-07 від 13.07.2007р. (т.3 а.с.33-34), за умовами якого ПАТ "Завод крупних електричних машин" прийняло на себе солідарний обов'язок по всім зобов'язанням ОСОБА_15 за Кредитним договором № 499-07 від 13.07.2007р., укладеним між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ОСОБА_15, в редакції, викладеній у Додатковій угоді № 11 від 22.12.2014 року. За умовами Договору від 22.12.2014р. про встановлення солідарного обов'язку за Кредитним договором від 13.07.2007р. № 499-07 співпозичальник (ПАТ "Завод крупних електричних машин") прийняв на себе солідарний обов'язок по всім зобов'язанням позичальника за Кредитним договором № 499-07 від 13.07.2007р., укладеним між кредитором та ОСОБА_15 Згідно п. 1.3 Договору від 22.12.2014р. з моменту укладення цього Договору співпозичальник та позичальник стають

солідарними боржниками за Кредитним договором та несуть солідарний обов'язок перед кредитором за виконання зобов'язань з повернення кредиту та інших зобов'язань позичальника, передбачених Кредитним договором. За умовами п.п. 2.1, 2.2, 2.5 Договору від 22.12.2014 р. співпозичальник зобов'язався виконувати всі зобов'язання позичальника за Кредитним договором нарівні з позичальником у передбачені Кредитним договором строки та порядку.

Відповідно до умов договорів відступлення права вимоги № 499-07 від 17.09.2015р., укладеного між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ТОВ "Фактор-Комфорт", № 499-07-1 від 25.12.2015р., укладеного між ТОВ "Фактор-Комфорт" та ТОВ "Фінансгарант" (п. 1.1.2), визначення терміну "Основний договір" означає договір, відповідно до якого виникло Право вимоги, що відступається за цим Договором, а саме: Кредитний договір № 499-07 від 13.07.2007р. Згідно з пунктом 1.1.4 договорів відступлення права вимоги № 499-07 та № 499-07-1, визначення терміну "Зобов'язання" за цим Договором означає зобов'язання боржника за Основним договором сплатити суму грошових коштів, включаючи основну суму кредиту, проценти за користування кредитом у розмірі, встановленому Основним договором, будь-які інші суми, що належать до сплати за Основним договором, які нараховані або можуть бути нараховані боржнику за Основним договором, а також суми штрафних санкцій (неустойки), процентів, відшкодування збитків. Згідно з умовами пункту 2.2. вищевказаних договорів відступлення права вимоги, у зв'язку з укладенням цього Договору Первісний кредитор відступає права сторони-кредитора за Основним договором, а Новий кредитор приймає всі права Первісного кредитора і стає стороною-кредитором за Основним договором (Кредитним договором № 499-07 від 13.07.2007 року).

Так, за умовами зазначених договорів сторони погодили та встановили, що Новий кредитор набуває Право вимоги за Основним договором до боржника з моменту підписання цього договору. До Нового кредитора переходять права Первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, в тому числі права Первісного кредитора за договором/договорами, зазначеними в п. 1.1.5 цього Договору. Цей Договір не передбачає внесення змін до Основного договору та порядку розрахунків боржника з Новим Кредитором (п.п. 2.3,2.4,2.5 договорів № 499-07 та № 499-07-1).

Таким чином, як зазначає кредитор, на підставі договору відступлення права вимоги №499-07-1 від 25.12.2015р. до ТОВ "Фінансгарант" перейшли права кредитора у правовідносинах з ПАТ "Завод крупних електричних машин" щодо виконання останнім умов кредитного договору № 499-07 від 13.07.2007 року.

За умовами Кредитного договору № 499-07 від 13.07.2007р. (з урахуванням додаткових угод) ОСОБА_15 зобов'язувався повернути кредит, наданий у вигляді не відновлюваної кредитної лінії з лімітом заборгованості 1736354,76 доларів США з процентною ставкою 15 % річних, з строком повернення кредиту до 17.12.2015р.включно.

Відповідно до п. 5.5 додаткової угоди №11 до Кредитного договору № 499-07 ОСОБА_15 зобов'язаний сплачувати проценти за користування кредитом в останній робочий день місяця, за який сплачуються проценти.

Відповідно до п. 9.1 додаткової угоди №11 до Кредитного договору № 499-07 банк вправі вимагати дострокового повернення наданого кредиту, сплати процентів за користування ним та інших платежів у разі, якщо позичальник несвоєчасно та не в повному обсязі здійснив погашення заборгованості за кредитним договором або процентами.

Відповідно до п. 7.2. Кредитного договору № 499-07 (з урахуванням додаткових угод) за порушення строків повернення кредиту та/або сплати процентів за користування ним банк має право стягнути з позичальника пеню за кожний день прострочення, яка обчислюється від суми простроченого платежу, у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України, що діє у період, за який сплачується пеня.

Оскільки ОСОБА_15 не було у встановлений п. 5.5 додаткової угоди №11 до Кредитного договору строк сплачено проценти за користування кредитом за січень 2015 року в сумі 22384,05 доларів США, ПАТ "Банк "Національні інвестиції" набуло права з 01.02.2015р. вимагати від ОСОБА_15 та ПАТ "Завод крупних електричних машин" як співпозичальника дострокового повернення наданого кредиту та сплати процентів за користування ним та інших платежів.

16.07.2015р. Господарським судом Херсонської області винесено рішення по справі № 923/812/15 (т.3 а.с.35-37), залишене в силі постановою Вищого господарського суду України від 16.03.2016р. (т.3 а.с.38-40), яким задоволено позов ПАТ "Банк "Національні інвестиції" до ПАТ "Завод крупних електричних машин", стягнуто з ПАТ "Завод крупних електричних машин" на користь ПАТ "Банк "Національні інвестиції" 41089420,09 грн. заборгованості за кредитним договором № 499-07 від 13.07.2007р., укладеним між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ОСОБА_15, на підставі укладеного між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ПАТ "Завод крупних електричних машин" договору від 22.12.2014р. про встановлення солідарного обов'язку за Кредитним договором № 499-07 від 13.07.2007р.

На виконання рішення суду 30.03.2016р. видано наказ.

29.04.2016р. постановою Відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України відкрито виконавче провадження № 50975938 (т.3 а.с.41) з примусового виконання зазначеного наказу.

Постановою Одеського апеляційного господарського суду від 23.06.2016р. у справі №923/812/15 (т.3 а.с.42-46) на підставі договорів відступлення права вимоги № 499-07 від 17.09.2015р. та № 499-07-1 від 25.12.2015р. замінено ПАТ "Банк "Національні інвестиції", як стягувача у виконавчому провадженні з примусового виконання наказу господарського суду Херсонської області по справі № 923/812/15, на його правонаступника - ТОВ "Фінансгарант".

Як слідує з матеріалів справи, постановою Вищого господарського суду України від 26.10.2016р. постанову апеляційної інстанції скасовано, справу №923/812/15 направлено на новий розгляд заяви про правонаступництво.

Ухвалою Господарського суду Херсонської області від 13.12.2016р. у справі №923/812/15 (т.11 а.с.208-213) задоволено заяву ТОВ "Фінансгарант" про заміну сторони (позивача) правонаступником, здійснено заміну ПАТ "Банк "Національні інвестиції", як позивача у справі №923/812/15 та стягувача за виконавчим провадженням, його правонаступником - ТОВ "Фінансгарант".

Як слідує з заяви кредитора, станом на 21.07.2016р. заборгованість за Кредитним договором № 499-07 не погашена і становить 1736346,56 доларів США, що за курсом, встановленим Національним банком України на дату звернення до суду із заявою про визнання грошових вимог складає 43485405,31 грн.

Заборгованість за відсоткам за період з 01.01.2015р. по дату порушення провадження у справі про банкрутство - 21.07.2016р. складає 10140653,77 грн., пеня 34042396,50 грн., три проценти річних від простроченої суми згідно п. 2 [ст. 625 ЦК України](#) - 2143599,94 грн.

Дослідивши подані кредитором розрахунки суд встановив, що заборгованість останнім розрахована по 21.07.2016р. включно.

Разом з тим, з огляду на приписи [ст. 23 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), конкурсними кредиторами є кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство.

В даному випадку провадження у справі порушено 21.07.2016р., отже вимоги кредиторів можуть бути заявлені за період по 20.07.2016р. включно.

Крім цього, судом встановлено, що сума пені нарахована без урахування коливання курсу долара за кожний період прострочення, у зв'язку з чим, як вже зазначалось, господарський суд зобов'язав кредитора надати коректні розрахунки заборгованості з урахуванням наведених зауважень.

На виконання вимог суду товариством подано коректні розрахунки заборгованості боржника, які господарським судом перевірені та враховуються при розгляді конкурсних грошових вимог ТОВ "Фінансгарант".

Таким чином, господарський суд визнає вимоги товариства в цій частині частково в сумі 87417297,59 грн., з яких 43485405,31 грн. основного боргу, 10123808,29 грн. процентів за відсотками, 2139265,55 грн. 3 % річних і 31668818,44 грн. пені.

Вимоги в сумі 16845,48 грн. заборгованості за відсотками, 4334,39 грн. 3% річних підлягають відхиленню як такі, що не є конкурсними у розумінні приписів [Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), а 2373578,06 грн. пені - як такі, що нараховані без урахування дати порушення провадження у справі про банкрутство та коливання курсу долара США за кожний період прострочення.

Також 25.12.2015р. між ТОВ "Фінансгарант" та ТОВ "Фактор-Комфорт" укладено Договір відступлення права вимоги № 431-11-1 (т.3 а.с.53-54), відповідно до якого ТОВ "Фактор-Комфорт" відступило на користь ТОВ "Фінансгарант" права вимоги за Кредитним договором № 431-11 від 21.12.2011р. (т.3 а.с.55-67), укладеним між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ТОВ "Контакт-Центр Україна", в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав.

Зазначені права вимоги ТОВ "Фактор-Комфорт" набуло на підставі договору відступлення права вимоги № 431-11 від 17.09.2015р. (т.3 а.с.51-52), укладеного між ТОВ "Фактор-Комфорт" та ПАТ "Банк "Національні інвестиції".

11.03.2014р. між боржником ПАТ "Завод крупних електричних машин" та ПАТ "Банк "Національні інвестиції" був укладений Договір про встановлення солідарного обов'язку за Кредитним договором № 431-11 від 21.12.2011р. (т.3 а.с.68-69), за яким ПАТ "Завод крупних електричних машин" прийняло на себе солідарний обов'язок по всім зобов'язанням ТОВ "Контакт-Центр Україна" за Кредитним договором № 431-11,

укладеним між ТОВ "Контакт-Центр Україна" та ПАТ "Банк "Національні інвестиції", з урахуванням додаткових угод до нього.

Згідно п. 1.3 Договору від 11.03.2014 р. з моменту укладення цього Договору співпозичальник та позичальник стають солідарними боржниками за Кредитним договором та несуть солідарний обов'язок перед Кредитором за виконання зобов'язань з повернення кредиту та інших зобов'язань позичальника, передбачених Кредитним договором. За умовами п.п. 2.1,2.2,2.5 Договору від 11.03.2014р. співпозичальник зобов'язався виконувати всі зобов'язання позичальника за Кредитним договором нарівні з позичальником у передбачені Кредитним договором строки та порядку.

Таким чином, як зазначає кредитор, на підставі договору відступлення права вимоги №431-11-1 від 25.12.2015р. до ТОВ "Фінансгарант" перейшли права кредитора у правовідносинах з ПАТ "Завод крупних електричних машин" щодо виконання останнім умов Кредитного договору № 431-11 від 21.12.2011 року.

За умовами Кредитного договору № 431-11 від 21.12.2011р. (з урахуванням додаткових угод до нього) ТОВ "Контакт-Центр Україна" зобов'язувалося повернути банку кредит, наданий у вигляді відновлювальної кредитної лінії, з лімітом заборгованості 5000000,00 з процентною ставкою 12,1% річних, з строком повернення кредиту до 22.12.2014р. включно.

Однак, у встановлений Кредитним договором № 431-11 від 21.12.2011р. строк позичальник та співпозичальник кредит не повернули та з грудня 2014 року припинили сплачувати відсотки за користування кредитом.

Відповідно до п. 6.2. Кредитного договору № 431-11 від 21.12.2011р. у разі порушення строків погашення кредиту банк має право стягнути з позичальника за кожний день прострочення платежів пеню, у розмірі, що розраховується виходячи із подвійної ставки Національного банку України, що діє у період за який сплачується пеня, та суми боргу. Відповідно до п. 6.3. Кредитного договору у разі порушення строків сплати процентів за користування кредитом, банк має право стягнути з позичальника за кожен день прострочення платежів пеню, яка сплачується у розмірі що розраховується, виходячи із подвійної ставки Національного банку України, що діє у період за який сплачується пеня, та суми боргу.

Як слідує з заяви про визнання конкурсних грошових вимог, станом на 21.07.2016р. заборгованість за Кредитним договором № 431-11 від 21.12.2011р. не погашена і становить 5000000,00 доларів США, що за курсом, встановленим Національним банком України на дату подання заяви складає 125220985,00 грн.

Заборгованість за відсотками за період з 01.12.2014р. по дату порушення провадження у справі про банкрутство (21.07.2016 р.) складає 23928562,66 грн., пеня 101058429,07 грн., три проценти річних від простроченої суми згідно п. 2 [ст. 625 ЦК України](#) - 6526844,54 грн.

Як вже зазначалось, дослідивши подані кредитором розрахунки суд встановив, що заборгованість останнім розрахована без урахування дати порушення провадження у справі про банкрутство та коливання курсу долара США.

З огляду на подані кредитором розрахунки заборгованості з урахуванням зауважень суду, належною сумою кредиторських вимог до боржника, яка підлягає визнанню

господарським судом, є 125220985,00 грн. основного боргу, 23886474,38 грн. заборгованість за відсотками, 6513596,35 грн. 3% річних та 92773604,91 грн. пені, що загалом складає 248394660,64 грн.

Вимоги товариства в сумі 42088,28 грн. заборгованості за відсотками, 13248,19 грн. 3% річних підлягають відхиленню як такі, що не є конкурсними у розумінні приписів [Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), а 8284824,16 грн. пені - як такі, що нараховані без урахування дати порушення провадження у справі про банкрутство та коливання курсу долара США за кожний період прострочення.

Крім цього, 25.12.2015р. між ТОВ "Фінансгарант" та ТОВ "Фактор-Комфорт" укладено Договір відступлення права вимоги № 169-12-1 (т.3 а.с.74-75), відповідно до якого ТОВ "Фактор-Комфорт" відступило на користь ТОВ "Фінансгарант" права вимоги за Кредитним договором № 169-12 від 30.05.2012р. (т.3 а.с.78-87), укладеним між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ТОВ "Свісс Партнерз", в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав.

Зазначені права вимоги ТОВ "Фактор-Комфорт" набуло на підставі договору відступлення права вимоги № 169-12 від 17.09.2015р. (т.3 а.с.76-77), укладеного між ТОВ "Фактор-Комфорт" та ПАТ "Банк "Національні інвестиції".

11.03.2014р. між ПАТ "Завод крупних електричних машин" та ПАТ "Банк "Національні інвестиції" був укладений Договір про встановлення солідарного обов'язку за кредитним договором № 169-12 від 30.05.2012р. (т.3 а.с.88-89), за яким ПАТ "Завод крупних електричних машин" прийняло на себе солідарний обов'язок по всім зобов'язанням Товариства з обмеженою відповідальністю "Свісс Партнерз" за Кредитним договором № 169-12, укладеним між ТОВ "Свісс Партнерз" та ПАТ "Банк "Національні інвестиції", з урахуванням додаткових угод до нього. Згідно п. 1.3 Договору від 11.03.2014р. з моменту укладення цього Договору співпозичальник та позичальник стають солідарними боржниками за Кредитним договором та несуть солідарний обов'язок перед кредитором за виконання зобов'язань з повернення кредиту та інших зобов'язань позичальника, передбачених Кредитним договором. За умовами п.п. 2.1, 2.2, 2.5 Договору від 11.03.2014р. співпозичальник зобов'язався виконувати всі зобов'язання позичальника за Кредитним договором нарівні з позичальником у передбачені Кредитним договором строки та порядку.

Таким чином, як зазначає кредитор, на підставі договору відступлення права вимоги №431-11-1 від 25.12.2015р. до ТОВ "Фінансгарант" перейшли права кредитора у правовідносинах з ПАТ "Завод крупних електричних машин" щодо виконання останнім умов кредитного договору № 169-12 від 30.05.2012р.

За умовами Кредитного договору № 169-12 від 30.05.2012р. ТОВ "Свісс Партнерз" зобов'язувалось повернути банку кредит, наданий у вигляді відновлювальної кредитної лінії, з лімітом заборгованості 4990000,00 доларів США 00 центів з процентною ставкою 15.1% річних, з строком повернення кредиту до 22.12.2014р. включно.

Однак, у встановлений Кредитним договором № 169-12 від 30.05.2012р. строк позичальник та співпозичальник кредит не повернули та з грудня 2014 року припинили сплачувати відсотки за користування кредитом.

Відповідно до п. 6.2. Кредитного договору № 169-12 від 30.05.2012р. у разі порушення строків погашення кредиту банк має право стягнути з позичальника за кожний день прострочення платежів пеню, у розмірі, що розраховується виходячи із подвійної ставки Національного банку України, що діє у період за який сплачується пеня, та суми боргу. Відповідно до п. 6.3. Кредитного договору у разі порушення строків сплати процентів за користування кредитом, банк має право стягнути з позичальника за кожен день прострочення платежів пеню, яка сплачується у розмірі що розраховується, виходячи із подвійної ставки Національного банку України, що діє у період за який сплачується пеня, та суми боргу.

Як слідує з заяви, станом на 21.07.2016р. заборгованість за Кредитним договором № 169-12 від 30.05.2012р. не погашена і становить 4990000,00 доларів США, що за курсом, встановленим Національним банком України на дату подання заяви складає 124970543,03 грн.

Заборгованість за відсотками за період з 01.12.2014р. по дату порушення провадження у справі про банкрутство (21.07.2016 р.) складає 31398500,83 грн., пеня 103057919,39 грн., три проценти річних від простроченої суми згідно п. 2 [ст. 625 ЦК України](#) - 6660759,60 грн.

З урахуванням поданих кредитором розрахунків заборгованості суд частково визнає вимоги ТОВ "Фінансгарант" в цій частині в загальній сумі 257678461,41 грн, з яких 124970543,03 грн. основного боргу, 31346082,57 грн. заборгованість за відсотками, 6647987,88 грн. 3% річних та 94713847,93 грн. пені.

Вимоги товариства в сумі 52418,26 грн. заборгованості за відсотками, 12771,72 грн. 3% річних підлягають відхиленню як такі, що не є конкурсними у розумінні приписів [Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), а 8344071,46 грн. пені - як такі, що нараховані без урахування дати порушення провадження у справі про банкрутство та коливання курсу долара США за кожний період прострочення.

Заперечуючи проти визнання грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант" кредитор ПАТ "Сбербанк" у запереченні від 17.01.2017р. (т.10 а.с.46-51), зокрема, зауважив про наступне.

Так ПАТ "Сбербанк" зазначає, що за договорами про відступлення права вимоги, якими кредитор обґрунтовує свою заяву, на користь ТОВ "Фінансгарант" відступлено право вимоги до інших позичальників за кредитними договорами, а саме - ОСОБА_15, ТОВ "Свісс Партнерз" і ТОВ "Контакт-Центр Україна", а не до боржника ПАТ "Завод крупних електричних машин"; а договори відступлення не містять жодних умов щодо відступлення права вимоги за договорами про встановлення солідарного обов'язку, які укладені між боржником і ПАТ "Банк "Національні інвестиції".

Суд не погоджується з такою позицією та зауважує, що за умовами пунктів 1.3 наведених вище договорів про встановлення солідарного обов'язку, з моменту їх укладання, ПАТ "Завод крупних електричних машин" та позичальники за укладеними ними кредитними договорами стають солідарними боржниками та несуть солідарний обов'язок перед ПАТ "Банк "Національні інвестиції" за виконання зобов'язань з повернення кредиту та інших зобов'язань позичальника, передбачених кредитними договорами.

У розділі 2 договорів про встановлення солідарного обов'язку сторони визначили, що ПАТ "Завод крупних електричних машин", як співпозичальник, зобов'язується виконувати всі зобов'язання позичальників за кредитними договорами, у передбачені кредитними договорами строки та порядку. При цьому, ПАТ "Банк "Національні інвестиції" надано право пред'явити вимогу про виконання будь-якого зобов'язання, передбаченого кредитним договором, як повністю так і частково, як до позичальників, так і до співпозичальника, а останній зобов'язаний виконати таку вимогу у визначений кредитним договором строк, не залежно від заперечень позичальника. Кредитор зобов'язаний приймати виконання будь-якого зобов'язання за кредитним договором як повністю, так і частково, як від позичальників, так і від співпозичальника. У випадку прострочення повернення кредиту, сплати процентів та/або порушення будь-яких інших обов'язків за кредитним договором кредитор має право пред'явити позов про стягнення заборгованості в повному обсязі або частково (за власним вибором), як солідарно до позичальника або співпозичальника, так і до будь-кого з них окремо.

Як зазначено вище, 17.09.2015р. між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ТОВ "Фактор-Комфорт" було укладено договори про відступлення права вимоги: № 499-07, за умовами якого ТОВ "Фактор-Комфорт" набуло право вимоги до гр. ОСОБА_15 за кредитним договором № 499-07 від 13.07.2007р.; № 431-11, згідно з яким ТОВ "Фактор-Комфорт" набуло право вимоги до ТОВ "Контакт-Центр Україна" за кредитним договором № 431-11 від 21.12.2011р.; № 169-12, за умовами якого ТОВ "Фактор-Комфорт" набуло право вимоги до ТОВ "Свісс Партнерз" за кредитним договором № 169-12 від 30.05.2012р

В подальшому, 25.12.2015р. ТОВ "Фактор-Комфорт" відступило право вимоги за вказаними вище договорами ТОВ "Фінансгарант" у повному обсязі.

За актами приймання-передачі документації від 25.12.2015р. (т.12 а.с.187-192) ПАТ "Банк "Національні інвестиції" передав, а ТОВ "Фактор-Комфорт" прийняло, а також ТОВ "Фактор-Комфорт" передало, а ТОВ "Фінансгарант" прийняло оригінали вище перелічених кредитних договорів з додатковими угодами, договорів про відступлення права вимоги, укладених між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ТОВ "Фактор-Комфорт", та інші документи кредитних справ.

За приписами [ст.512 ЦК України](#) кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою внаслідок передання ним своїх прав іншій особі за правочином (відступлення права вимоги).

Згідно [ст.514 ЦК України](#) до нового кредитора переходять права первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, якщо інше не встановлено договором або законом.

З огляду на наведені норми цивільного законодавства та враховуючи умови договорів про відступлення права вимоги, до кредитора ТОВ "Фінансгарант" на підставі договорів про відступлення права вимоги №№499-07, 169-12, 431-11, 499-07-01, 169-12-1, 431-11-1 перейшли всі права первісного кредитора за кредитними договорами №№499-07, 169-12, 431-11 в тому обсязі і на тих умовах, які існували на момент переходу цих права, в тому числі права вимоги виконання зобов'язань до боржника ПАТ "Завод крупних електричних машин" на підставі договорів про встановлення солідарного обов'язку за кредитними договорами.

Також суд не приймає до уваги твердження ПАТ "Сбербанк" відносно того, що договорами відступлення права вимоги не передбачена заміна кредитора у договорах про встановлення солідарного обов'язку, а тільки передбачена заміна кредитора у кредитних договорах. Договори про встановлення солідарного обов'язку є забезпеченням виконання зобов'язань боржників (позичальників) перед кредитором за кредитними договорами, тому є похідними від кредитних договорів та нерозривно з ними пов'язаними. Заміна кредитора в кредитних договорах може відбуватися згідно вимог [ст. 516 ЦК України](#) без згоди боржника, та така заміна не є підставою для припинення зобов'язань солідарного боржника перед новим кредитором в порядку [ст. 598 ЦК України](#) (не передбачено законом або договором).

Суд також критично ставиться до позиції ПАТ "Сбербанк" щодо того, що ТОВ "Фінансгарант" безпідставно посилається на постанову Одеського апеляційного господарського суду від 23.06.2016р. по справі №923/812/15 як доказ переходу прав вимоги (заміни сторони у виконавчому провадженні), оскільки остання скасована постановою Вищого господарського суду України від 26.10.2016р., а тому кредитором за судовим рішенням є ПАТ "Банк "Національні інвестиції".

Так при аналізі грошових вимог ТОВ "Фінансгарант" за кредитним договором №499-07 від 13.07.2007р. господарським судом зазначено, що, як слідує з матеріалів справи, постановою Вищого господарського суду України від 26.10.2016р. постанову апеляційної інстанції скасовано, справу №923/812/15 направлено на новий розгляд заяви про правонаступництво.

Ухвалою Господарського суду Херсонської області від 13.12.2016р. у справі №923/812/15 (т.12 а.с.208-213) задоволено заяву ТОВ "Фінансгарант" про заміну сторони (позивача) правонаступником, здійснено заміну ПАТ "Банк "Національні інвестиції", як позивача у справі №923/812/15 та стягувача за виконавчим провадженням, його правонаступником - ТОВ "Фінансгарант".

Доказів скасування ухвали Господарського суду Херсонської області від 13.12.2016р. у справі №923/812/15 матеріали справи не містять, таким чином, станом на час постановлення даної ухвали за результатами попереднього засідання кредитором за судовим рішенням у справі №923/812/15 та стягувачем за виконавчим провадженням є ТОВ "Фінансгарант".

Також ПАТ "Сбербанк" зауважує, що договори про встановлення солідарного обов'язку, про які йдеться в заяві ТОВ "Фінансгарант", за своєю юридичною природою є договорами поруки, а з урахуванням кінцевого строку повернення кредиту - 22.12.2014р., солідарний обов'язок на підставі кредитних договорів №169-12 від 30.05.2012р., №431-11 від 21.12.2011р. припинився відповідно до ч.4 [ст.559 ЦК України](#).

Суд зазначає, що за приписами п. 1 ч. 2 [ст. 11 ЦК України](#) підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

[Статтею 174 Господарського кодексу України](#) також встановлено, що господарські зобов'язання можуть виникати, зокрема, на підставі господарського договору та інших угод, передбачених законом, а також з угод, не передбачених законом, але таких, які йому не суперечать.

У відповідності до положень ч. 1, 3 ст. [6, ч. 1 ст. 627 Цивільного кодексу України](#) сторони мають право укласти договір, який не передбачений актами цивільного

законодавства, але відповідає загальним засадам цивільного законодавства. Сторони в договорі можуть відступити від положень актів цивільного законодавства і врегулювати свої відносини на власний розсуд. Також сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього [Кодексу](#), інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків (ч. 1 [ст. 626 ЦК України](#)).

Відповідно до частини першої [статті 628 ЦК України](#) зміст договору як угоди (правочину) складає сукупність визначених на розсуд сторін і погоджених ними умов, у яких закріплюються їхні права та обов'язки, що складають зміст договірної зобов'язання.

Частиною 1 [статті 541 ЦК України](#) визначено, що солідарний обов'язок або солідарна вимога виникають у випадках, встановлених договором або законом, зокрема у разі неподільності предмета зобов'язання.

Положеннями [статті 543 ЦК України](#) передбачено, що у разі солідарного обов'язку боржників (солідарних боржників) кредитор має право вимагати виконання обов'язку частково або в повному обсязі як від усіх боржників разом, так і від будь-кого з них окремо, а солідарні боржники залишаються зобов'язаними доти, доки їхній обов'язок не буде виконаний у повному обсязі.

З матеріалів справи вбачається, що укладені ПАТ "Банк "Національні інвестиції" із боржником договори про покладення солідарного обов'язку дійсно мають елементи договору поруки. Натомість, певні умови сторони узгодили іншим чином, а відтак поширення норм, що безпосередньо регламентують правовідносини поруки, у даному випадку має обмежене застосування.

Зокрема, зазначеними договорами передбачено, що з моменту укладання договорів ПАТ "Завод крупних електричних машин", який виступає саме як співпозичальник, та безпосередньо конкретний позичальник, визначений умовами кредитних договорів, стають солідарними боржниками за кредитними договорами та несуть солідарний обов'язок перед ПАТ "Банк "Національні інвестиції" за виконання зобов'язань з повернення кредиту та інших зобов'язань позичальника, які передбачені кредитним договором (пункти 1.3 договорів про встановлення солідарного обов'язку).

У випадку прострочення повернення кредиту, сплати відсотків за кредитом та/або порушення будь-яких інших обов'язків за кредитним договором, ПАТ "Банк "Національні інвестиції" має право пред'явити позов про стягнення заборгованості в повному обсязі або частково (на власний розсуд) як солідарно до позичальника і співпозичальника, так і до будь-кого з них окремо (пункти 2.5 договорів про встановлення солідарного обов'язку).

Відповідно до п. 3.1 договорів про встановлення солідарного обов'язку, вони вступають в силу з моменту їх підписання сторонами та діють до повного погашення заборгованості за кредитними договорами.

Згідно із п. 3.2 згаданих договорів, їх дія не припиняється в разі припинення зобов'язань позичальника за кредитним договором в зв'язку зі смертю позичальника, визнання позичальника померлим та з інших підстав, передбачених законодавством, крім виконання зобов'язань за кредитним договором в повному обсязі.

Причини невиконання позичальником своїх зобов'язань за кредитним договором жодним чином не можуть впливати на виконання співпозичальником зобов'язань за договором забезпечення (пункти 4.2 договорів про встановлення солідарного обов'язку).

Крім цього, пунктами 4.3 та 4.4 наведених договорів встановлено, що ПАТ "Завод крупних електричних машин" залишається зобов'язаним перед ПАТ "Банк "Національні інвестиції" до того моменту, поки всі зобов'язання за кредитними договорами не будуть виконані; за невиконання або неналежне виконання своїх зобов'язань до співпозичальника застосовуються штрафні санкції, які, відповідно до умов кредитних договорів застосовуються до позичальника.

Отже, сторонами договорів про встановлення солідарного обов'язку обумовлено припинення кредитних зобов'язань лише фактом їх повного виконання належним чином, що також узгоджується із приписами [статті 599 Цивільного кодексу України](#).

Що стосується тверджень ПАТ "Сбербанк" відносно того, що відповідно до умов договору про встановлення солідарного обов'язку не встановлено солідарний обов'язок по сплаті трьох відсотків річних та індексу інфляції за весь час прострочення виконання зобов'язань, у зв'язку з чим кредиторські вимоги в цій частині є необґрунтованими, суд зауважує, що кредитором ТОВ "Фінансгарант" не заявлялись до боржника вимоги щодо сплати інфляційних збитків.

Щодо вимог в частині 3% річних, то суд зазначає, що приписи [ст. 625 ЦК](#) про розмір процентів, що підлягають стягненню за порушення грошового зобов'язання, є диспозитивними та застосовуються, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом. Тобто, коли в договорі не зазначено розміру процентів, цивільно-правова відповідальність за порушення грошового зобов'язання настає на підставі вимог закону, а саме [ст. 625 ЦК](#).

В даному випадку умовами укладених між сторонами договорів не встановлено розміру процентів, що підлягають стягненню за порушення грошового зобов'язання, у зв'язку з чим кредитором ТОВ "Фінансгарант" цілком правомірно заявлено вимоги з 3% річних на підставі ч.2 [ст.625 ЦК України](#).

Також ПАТ "Сбербанк" звертає увагу на те, що ТОВ "Фінансгарант" заявлено кредиторські вимоги у розмірі процентів за користування кредитними коштами, які нараховано після відступлення права вимоги ПАТ "Банк "Національні інвестиції", в іноземній валюті. Однак, як стверджує кредитор, правові підстави нарахування процентів в іноземній валюті за кредитними договорами, укладеними з ТОВ "Свісс Партнерз" та ТОВ "Контакт-Центр", без наявності у кредитора відповідної ліцензії на валютні операції, відсутні.

12.12.2017р. ТОВ "Фінансгарант" подано письмові пояснення на заперечення ПАТ "Сбербанк" (т.12 а.с.158-159), в яких, зокрема, товариство зауважує, що відповідно до ч.1 [ст.1054 ЦК України](#) кредитодавцем за кредитним договором може бути банк або інша фінансова установа.

Як визначено в [ст.1 Закону України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг"](#), фінансова установа - юридична особа, яка відповідно до закону надає одну чи декілька фінансових послуг, а також інші послуги (операції), пов'язані з наданням фінансових послуг, у випадках, прямо визначених законом, та внесена до відповідного реєстру в установленому законом порядку.

ТОВ "Фінансгарант" внесено до Державного реєстру фінансових установ та останнє має право на надання фінансових послуг, зокрема - факторинг, надання фінансових кредитів за рахунок власних коштів, що підтверджено Свідоцтвом про реєстрацію фінансової установи від 27.08.2015р. та додатком до Свідоцтва (т.12 а.с.160-161).

Оскільки ТОВ "Фінансгарант" є фінансовою установою і, відповідно, може бути стороною-кредитором за кредитним договором, до нього перейшли всі без виключення права сторони-кредитора за кредитними договорами (п.2.2 договорів відступлення права вимоги), в тому числі й передбачене відповідними кредитними договорами право на отримання процентів за користування кредитними коштами.

Крім цього, відповідно до ч.3 [ст.533 ЦК України](#) використання іноземної валюти, а також платіжних документів в іноземній валюті при здійсненні розрахунків на території України за зобов'язаннями допускається у випадках, порядку та на умовах, встановлених законом.

Згідно п.4 [ст.5 Декрету Кабінету Міністрів України "Про систему валютного регулювання і валютного контролю"](#) індивідуальної ліцензії на здійснення валютних операцій потребують: надання і одержання резидентами кредитів в іноземній валюті, якщо терміни і суми таких кредитів перевищують встановлені законодавством межі; використання іноземної валюти на території України як засобу платежу або як застави, за винятком оплати в іноземній валюті за товари, роботи, послуги, а також оплати праці, на тимчасово окупованій території.

Отже, ліцензії потребують або видача кредиту в валюті, або використання іноземної валюти як засобу платежу (при здійсненні розрахунків).

В даному випадку ТОВ "Фінансгарант" не видавало кредитів в іноземній валюті, а лише набуло прав сторони кредитора за кредитними договорами на підставі договорів про відступлення права вимоги.

Крім цього, судом враховується, що грошові вимоги до боржника заявлені ТОВ "Фінансгарант" не в іноземній валюті, а у гривнях за курсом НБУ на дату подання заяви про визнання конкурсних грошових вимог.

Також ПАТ "Сбербанк" у запереченні зауважує, що кредитором ТОВ "Фінансгарант" не вірно нарахована пеня за неналежне виконання зобов'язань, а саме - розрахунок здійснено в доларах із зазначенням гривневого еквіваленту, виходячи із курсу долара США на дату пред'явлення вимог, а не дату порушення зобов'язань; без урахування приписів ч.6 [ст.232 ГК України](#).

Щодо нарахування пені без врахування коливання курсу долара, то на виконання вимог суду кредитором було надано до матеріалів справи коректний розрахунок пені з урахуванням аналогічних зауважень суду, у зв'язку з чим частина вимог ТОВ "Фінансгарант" щодо заявленої пені були відхилені господарським судом як такі, що нараховані без урахування дати порушення провадження у справі про банкрутство та коливання курсу долара США за кожний період прострочення.

Відповідно до ч.6 [ст.232 ГК України](#) нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язань, якщо інше не встановлено законом або договором, припиняється через шість місяців від дня, коли зобов'язання мало бути виконано.

Умовами кредитних договорів, а саме: №499-07 від 13.07.2007р. (п.5.2 договору, п.5.2 додаткової угоди №2 від 05.01.2009р., п.п.6.2, 6.3 додаткової угоди №6 від 13.01.2011р., п.7.2 додаткової угоди №11 від 22.12.2014р.); №431-11 від 21.12.2011р. (п.п.6.2, 6.3 договору); №169-12 від 30.05.2012р. (п.п.6.2, 6.3 договору) сторони визначили, що у разі порушення строків погашення кредиту та/або сплати процентів за користування кредитом банк має право стягнути з позичальника **за кожний день прострочення платежів (включаючи день сплати боргу)** пеню, яка сплачується у гривнях за курсом Національного банку України на день здійснення платежу, у розмірі, що розраховується, виходячи із подвійної облікової ставки Національного банку України, що діє у період, коли сплачується пеня, та суми своєчасно не повернутих коштів.

В даному випадку визначені кредитором періоди нарахування пені відповідають умовам укладених кредитних договорів та приписам чинного законодавства.

Окрім цього, в п.6 заперечення ПАТ "Сбербанк" наводить доводи щодо нікчемності договорів відступлення. Разом з тим, викладене у даному пункті, фактично, є аналізом судового рішення, номер і дата якого банком не зазначається. Так кредитор здійснює аналіз клопотання про витребування від ПАТ "Банк "Національні інвестиції" доказів, що було відхилене судом в іншій справі; аналізує постанову апеляційної інстанції та констатує неправильність викладених у ній висновків суду; вказує на те, що висновки суду апеляційної інстанції щодо отримання ПАТ "Банк "Національні інвестиції" компенсаційних грошових надходжень в оплату відступлених прав здійснені "формально та поверхово".

З огляду на означене, господарський суд не аналізує заперечення ПАТ "Сбербанк" в цій частини та констатує, що стиль їх викладення є некоректним.

Разом з тим, у додаткових поясненнях щодо заперечень ПАТ "Сбербанк" (т.12 а.с.158-159) ТОВ "Фінансгарант" зазначив, що обставини здійснення оплати за договорами про відступлення права вимоги №№499-07, 169-12, 431-11 між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ТОВ "Фактор-Комфорт" вже досліджувались у справах №923/1151/15 (постанова Одеського апеляційного господарського суду від 24.10.2016р., залишена в силі постановою Вищого господарського суду України від 21.01.2017р.), №912/1948/15 (постанова Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 30.03.2016р.); №922/3258/15 (постанова Харківського апеляційного господарського суду від 25.11.2016р.). Копії судових рішень кредитором подано до матеріалів справи (т.12 а.с.162-170, 173-184).

Також факт оплати за договорами про відступлення права вимоги підтверджено довідкою ПАТ "Банк "Національні інвестиції" від 29.03.2016р. і банківською випискою з рахунку ТОВ "Фактор-Комфорт" від 17.09.2015р., відповідно до якої товариство сплатило банку на підставі платіжних доручень №№105, 106, 107 грошові кошти в сумі - 41979774,27 грн., 119748480,64 грн., 122140609,12 грн., що відповідає ціні відступлення за договорами №№ 499-07, 431-11, 169-12 (т.12 а.с.171-172).

Також 07.12.2017р. до суду надійшло заперечення ПАТ "Піреус Банк МКБ" (т.12 а.с.140-141) щодо визнання кредиторських вимог ТОВ "Фінансгарант", в якому останній зауважує, що зі змісту укладених договорів про відступлення права вимоги вбачається, що ТОВ "Фактор-Комфорт" та ТОВ "Фінансгарант" не мають необхідного обсягу правосуб'єктності кредитора за зобов'язаннями, що впливають із кредитних правовідносин, а саме відсутні докази повноважень у даних юридичних осіб (дозволи,

ліцензії) на надання банківських послуг з кредитування та ліцензії на здійснення операцій з іноземною валютою.

Крім цього, як зазначає ініціюючий кредитор, правові підстави нарахування процентів в іноземній валюті за кредитними договорами, без наявності у кредитора відповідної ліцензії на валютні операції, відсутні; таке право було лише у ПАТ "Банк "Національні інвестиції".

При цьому кредитор посилається на аналогічну правову позицію, що викладена в постанові Вищого господарського суду України від 22.11.2017р. у справі №922/992/17.

Щодо необхідності наявності у ТОВ "Фінансгарант" відповідної ліцензії та можливості нарахування процентів в іноземній валюті, позиція відносно цього висловлена господарським судом вище при аналізі аналогічних заперечень ПАТ "Сбербанк".

Що стосується посилань на постанову суду касаційної інстанції у справі №922/992/17, то суд зауважує, що предметом розгляду означеної справи є визнання недійсними правочинів.

Разом з тим, відповідно до [ст. 204 Цивільного кодексу України](#) правочин є правомірним, якщо його недійсність прямо не встановлена законом або якщо він не визнаний судом недійсним.

Під час розгляду справи про банкрутство у попередньому засіданні господарський суд не наділений правом визнавати недійсним повністю чи у певній частині пов'язаний з предметом спору договір. Правомочність господарського суду при розгляді заяв кредиторів та винесенні ухвали за результатами попереднього засідання у справі про банкрутство конкретно визначена нормами ст.ст. [23](#) ч. 6, [25](#) ч. 2 [Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#).

Докази визнання судом договорів про відступлення прав вимоги, а також про встановлення солідарного обов'язку, якими ТОВ "Фінансгарант" обґрунтовує свої вимоги, в матеріалах даної справи відсутні.

Таким чином, суд вважає, що з урахуванням презумпції правомірності вищенаведених правочинів та відсутності судових рішень про визнання таких правочинів недійсними, сама тільки правова оцінка господарського суду при розгляді вимог кредитора ТОВ "Фінансгарант" у справі про банкрутство обставин щодо укладення спірних угод не може вплинути по суті на розгляд питання про визнання вимог кредиторів до боржника у процедурі банкрутства.

Боржником та розпорядником майна вимоги кредитора визнано у повному обсязі.

Господарський суд визнає вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант" частково, а саме в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 374334148 грн. 36 коп. - четверта черга, 219156271 грн. 28 коп. - шоста черга.

Вимоги в сумі 19144180,00 грн. судом відхиляються.

6. Кредитор Публічне акціонерне товариство "Сбербанк", м.Київ звернувся до господарського суду із заявою про визнання грошових вимог до боржника в загальній сумі 396787036 грн. 53 коп.

Обґрунтовуючи свої вимоги кредитор зазначив про наступне.

Так 22.08.2013р. між Публічним акціонерним товариство "Дочірній банк "Сбербанку Росії", правонаступником якого є Публічне акціонерне товариство "Сбербанк", та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" укладено Договір про відкриття кредитної лінії №06-В/13/07/КЛ-КБ, із змінами та доповненнями до нього, та Договір про відкриття кредитної лінії №07-В/13/07/КЛ-КБ, із змінами та доповненнями до нього.

Відповідно до Договору про відкриття кредитної лінії №06-В/13/07/КЛ-КБ від 22 серпня 2013р. (далі - Кредитний договір 1) Боржнику було відкрито невідновлювальну кредитну лінію в розмірі 10000000,00 доларів США із графіком зменшення ліміту кредитної лінії відповідно до п.1.2. Кредитного договору. Останній день кредитної лінії - 21.08.2018р. (п.1.4. Кредитного договору 1).

Згідно п.4.1 Кредитного договору 1 передбачено, що Кредитор надає Боржнику кредит лише у межах строку дії Кредитної лінії окремими частинами (траншами) шляхом надання одного траншу в сумі, що не перевищує ліміт кредитної лінії, або декількох траншів, але так, щоб у будь - який момент часу загальна заборгованість за кредитною лінією не перевищувала ліміт Кредитної лінії. Кожний транш надається на підставі окремої додаткової угоди до цього договору.

На підставі Додаткової угоди №1 від 27.08.2013р. кредитором було надано боржнику кредит в сумі 10000000,00 доларів США.

До Кредитного договору 1 було укладено ряд Договорів про внесення змін, якими вносились зміни до умов Кредитного договору 1. Зокрема, договором про внесення змін №4 від 26.12.2014р. до Кредитного договору 1 вносились зміни до п. 1.2. Кредитного договору щодо графіку зменшення ліміту кредитної лінії.

Відповідно до Договору про відкриття кредитної лінії №07-В/13/07/КЛ-КБ від 22 серпня 2013р. (далі - Кредитний договір 2) Боржнику було відкрито відновлювальну кредитну лінію в сумі 2000000,00 доларів США. Останній день дії Кредитної лінії 21.08.2015р. (п.1.4. Кредитного договору 2). Відповідно до п.1.3. Кредитного договору 2 встановлено фіксовану процентну ставку у розмірі 11,25%.

Згідно п.4.1 Кредитного договору 2 передбачено, що Кредитор надає Боржнику кредит лише у межах строку дії Кредитної лінії окремими частинами (траншами) шляхом надання одного траншу в сумі, що не перевищує ліміт кредитної лінії, або декількох траншів, але так, щоб у будь - який момент часу загальна заборгованість за кредитною лінією не перевищувала ліміт Кредитної лінії. Кожний транш надається на підставі окремої додаткової угоди до цього договору.

На підставі додаткової угоди №1 від 12.09.2013р. до Кредитного договору 2 боржнику було надано кредит в сумі 180000,00 дол. США. на термін до 11.09.2014р. (заборгованість за додатковою угодою погашена). На підставі додаткової угоди №2 від 17 вересня 2013р. до Кредитного договору 2 боржнику було надано кредит в сумі 120000, 00 дол. США на термін до 16.09.2014р. (заборгованість за додатковою угодою погашена). На підставі додаткової угоди №3 від 19 вересня 2013р. до Кредитного договору 2 боржнику було надано кредит в сумі 160000,00 дол. США на термін до 18.09.2014р. (заборгованість за додатковою угодою погашена). На підставі додаткової угоди №4 від 23.09.2013р. до Кредитного договору 2 боржнику було надано кредит в сумі

140000,00 дол. США на термін до 22.09.2014р. (залишок заборгованості складає 78000,00 дол. США).

На підставі додаткової угоди №5 від 26 вересня 2013р. до Кредитного договору 2 було надано кредит в розмірі 450000,00 дол. США; додаткової угоди №6 від 27 вересня 2013р. - 380000,00 дол. США; додаткової угоди №7 від 02 жовтня 2013р. - 200000,00 дол. США; додаткової угоди №8 від 11 жовтня 2013р. - 150000,00 дол. США; додаткової угоди №9 від 17 жовтня 2013р. - 220000,00 дол. США.

Згідно договору про внесення змін №3 від 22.09.2014р. до Кредитного договору 2 термін повернення кредиту згідно додаткової угоди №4 від 23.09.2013р., №5 від 26.09.2013р., №6 від 27.09.13р., №7 від 02.10.2013р., №8 від 11.10.2013р., №9 від 17.10.2013р. продовжено до 21.08.2015р.

Згідно додаткової угоди №10 від 06.08.2014р. до Кредитного договору 2 було надано кредит в сумі 63000,00 дол. США до 05.08.2015р. (02.02.2015р. погашено 25000,00 дол. США). Згідно додаткової угоди №11 від 07.08.2014р. боржнику надано кредит в сумі 40500,00 дол. США на термін до 06.08.2015р.; згідно додаткової угоди №12 від 08.08.2014р. -238500,00 дол. США до 07.08.2015р.; згідно додаткової угоди №13 від 12.08.2014р. -69300,00 дол. США до 11.08.2015р.; згідно додаткової угоди №14 від 14.08.2014р. -23400,00 дол. США до 13.08.2015р., згідно додаткової угоди №15 від 15.08.2014р. -21600,00 дол. США до 14.08.2015р., згідно додаткової угоди №16 від 21.08.2014р. -13500,00 дол. США до 20.08.2015р.

Договором про внесення змін №3 від 22.09. 2014р. та Договором про внесення змін №4 від 26.12.2014р. внесено зміни до п.1.2. Кредитного договору 2 щодо зменшення графіку ліміту кредитної лінії.

Відповідно до п.8.1. Кредитного договору 1 та Кредитного договору 2 (в ред. договору про внесення змін №3 від 22.09.2014р.) боржник зобов'язувався здійснювати часткове повернення кредиту, наданого в межах встановленого ліміту Кредитної лінії, таким чином, щоб загальна заборгованість за Кредитною лінією не перевищувала відповідного розміру ліміту Кредитної лінії, визначеного в п. 1.2. вказаних договорів, станом на відповідну дату, з якої ліміт Кредитної лінії зменшується.

Кредитор виконав свої зобов'язання щодо надання кредиту згідно умов Кредитних договорів, що підтверджується виписками по особовим рахункам №20637013006320 та №20626013006320, меморіальними ордерами.

Натомість зобов'язання боржником щодо погашення кредиту згідно умов Кредитного договору 1 та Кредитного договору 2 не виконано. Заборгованість по кредитній лінії по Кредитному договору 1 становить - 7857000,00 дол. США. Заборгованість по кредитній лінії згідно Кредитного договору 2 становить - 1922800,00 дол. США.

Відповідно до п.8.3. Кредитного договору 1 кредитор має право в односторонньому порядку вимагати від боржника дострокового повернення повної суми заборгованості за Кредитним договором 1 у разі прострочення повернення більш ніж на 30 календарних днів кредиту або процентів за кредитом згідно Кредитного договору. Згідно п.8.4. Кредитного договору 1 у разі, якщо кредитор використовує своє право вимоги в односторонньому порядку дострокового повернення повної суми заборгованості за Кредитним договором, він зобов'язаний в письмовій формі повідомити про це боржника із

зазначенням у відповідній вимозі повної суми заборгованості, а боржник зобов'язаний здійснити всі платежі за цим Договором на користь кредитора в строк не пізніше 60 робочих днів з дня відправлення кредитором такого повідомлення.

19.06.2015р. кредитором направлено боржнику вимогу №5730/5/28-3 про повернення повної суми заборгованості за Кредитним договором 1. Після направлення вимоги боржник не усунув порушення щодо сплати простроченої заборгованості, у зв'язку з цим у кредитора виникло право на повернення повної суми заборгованості за Кредитним договором 1 зі спливом встановленого строку.

Відповідно до п.6.1 Кредитного договору 1 та Кредитного договору 2 боржник зобов'язувався сплачувати кредитору за користування Кредитом проценти у розмірі, передбаченому Договором/відповідною додатковою угодою. Проценти нараховуються на загальну суму заборгованості за Кредитною лінією у валюті заборгованості. Розділом 6 Кредитного договору 1 та Кредитного договору 2 визначено порядок нарахування та сплати процентів за користування кредитом.

Відповідно до п.6.2. Кредитного договору 1 та Кредитного договору 2 нарахування процентів за користування кредитом здійснюється щоденно протягом дії договору із розрахунку 360 днів у році - для кредиту, наданого боржнику в іноземній валюті. Відповідно до п.6.3 Кредитного договору 1 та Кредитного договору 2 проценти нараховані відповідно до пунктів 6.1.-6.2 договору, боржник зобов'язаний сплачувати щомісяця не пізніше 3 робочих днів, наступних за днем закінчення періоду.

Залишок заборгованості по процентам станом на 20.07.2016р. згідно Кредитного договору 1 становить - 1250091,27 дол. США та згідно Кредитного договору 2 становить - 308849,89 дол. США.

Як зазначає кредитор, боржником належним чином не виконуються зобов'язання по Кредитному договору 1 та Кредитному договору 2, а саме в обумовлені строки не здійснено повернення ПАТ "Сбербанк" кредиту, процентів за користування кредитом у розмірах та термінах, що передбачено умовами Кредитного договору 1 та Кредитного договору 2.

Відповідно до п.10.1. Кредитного договору 1 та Кредитного договору 2 передбачено зобов'язання сплачувати банку у відповідності до вимог чинного законодавства України пеню у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України, яка діяла у період, за який сплачується пеня від простроченої суми за кожен день прострочення: за прострочення строку/ів повернення кредиту/частини кредиту; за прострочення строку/ів сплати процентів за користування кредитом, які визначені ст.6 цього договору.

Для розрахунку пені приймається 360 днів у році - для кредиту, наданого позичальнику в іноземній валюті.

Відповідно до п.10.2 Кредитного договору 1 та Кредитного договору 2 нарахування пені, яка передбачена кредитним договором, починається з першого дня прострочення виконання зобов'язання, зазначеного в п.10.1. договору і припиняється в момент виконання боржником зобов'язання, за несвоєчасне виконання якого така пеня була застосована до боржника. При цьому останнім днем нарахування пені є день фактичного погашення заборгованості у зв'язку з виникненням якої нараховувалась пеня. Відповідно до частини шостої [статті 232 Господарського кодексу України](#), нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язання, якщо інше не встановлено законом або

договором, припиняється через шість місяців від дня, коли зобов'язання мало бути виконано.

Із змісту п.10.2 Кредитного договору вбачається, що сторонами погоджено встановлення більшого строку нарахування пені, ніж передбачений ч. 6 [ст. 232 ГК України](#) [шестимісячний](#) термін, а саме визначено момент припинення нарахування пені - виконання позичальником зобов'язання.

За розрахунком банку станом на 20.07.2016р. сума заборгованості за Договором про відкриття кредитної лінії №06-В/13/07/КЛ-КБ від 22.08.2013р. становить 9345061 долар США 65 центів, що за курсом НБУ станом на 19.08.2016р. (1 дол. США = 25,170910) складає еквівалент 235223705 грн. 73 коп. та 82310621 грн. 31 коп., яка складається із:

- залишку заборгованості за кредитною лінією - 7857000,00 доларів США, що за курсом НБУ станом на 19.08.2016р. (1 дол. США = 25,170910) складає еквівалент 197767839,87 грн.;

- процентів за користування кредитом, які нараховані за період з 22.02.2015р. по 19.07.2016р.- 1250091,27 доларів США, що за курсом НБУ станом на 19.08.2016р. (1 дол. США = 25,170910), еквівалент складає 31465934,84 грн.

- пені за прострочення повернення заборгованості по кредитній лінії за період з 01.04.2015р. по 20.07.2016р. - 73623200,50 грн.;

- пені за прострочення сплати процентів за користування кредитною лінією за період з 29.11.2014р. по 20.07.2016р. - 8687420,81 грн.;

- 3% річних від простроченої заборгованості по кредиту (згідно [ст.625 Цивільного кодексу України](#)) - 213138,59 дол. США, що за курсом НБУ на 19.08.16р. (1 дол. США = 25,170910) складає еквівалент 5364 892,26 гривень;

- 3% річних від простроченої заборгованості по процентам (згідно [ст. 625 Цивільного кодексу України](#)) - 24831,79 доларів США, що за курсом НБУ на 19.08.16р. (1 дол. США = 25,170910) складає еквівалент 625038,75 грн.

Також станом на 20.07.2016р. сума заборгованості за Договором про відкриття кредитної лінії №07-В/13/07/КЛ-КБ від 22.08. 2013р. становить 2292781 доларів США 96 центів, що по курсу НБУ на 19.08.16р. (1 дол. США = 25,170910), становить еквівалент 57711408,36 грн. та 21285521,13грн., яка складається із:

- залишку заборгованості за кредитною лінією - 1922800,00 доларів США 00 центів, що за курсом НБУ станом на 19.08.2016р. (1 дол. США = 25,170910), складає еквівалент 48398625,74 грн.;

- процентів за користування кредитом, які нараховані за період з 22.02.2015р. по 19.07.2016р. - 308849,89 доларів США , що за курсом НБУ станом на 19.08.2016р.(1дол. США = 25,170910), еквівалент складає 7774032,78 грн.

- пені за прострочення повернення заборгованості по кредитній лінії за період з 31.01.2015р. по 20.07.2016р. - 19154416,10 грн.;

- пені за прострочення сплати процентів за користування кредитною лінією за період з 30.04.2015р. по 20.07.2016р. - 2131105,03 грн.;

- 3% річних від простроченої заборгованості по кредиту (згідно [ст.625 Цивільного кодексу України](#)) - 55024,84 доларів США, що за курсом НБУ на 19.08.2016р. (1 дол. США = 25,170910) складає еквівалент 1385025,29 гривень;

- 3% (трьох процентів) річних від простроченої заборгованості по процентам (згідно [ст. 625 Цивільного кодексу України](#)) - 6107,23 доларів США, що за курсом НБУ на 19.08.2016р. (1 дол. США = 25,170910) складає еквівалент 153724,53 грн.

Також кредитор зазначає, що 28.08.2015р. банком було подано позов до Господарського суду Херсонської області про стягнення заборгованості з позичальника по Кредитному договору 2 (справа №923/1561/15) та сплачено судовий збір в розмірі 73080,00 грн. 06.10.2015р. банком було подано позов до Господарського суду Херсонської області про стягнення заборгованості з позичальника по Кредитному договору 1 (справа №923/1777/15) та сплачено судовий збір в розмірі 182700,00 грн. Сплачені суми судового збору, що загалом становить 255780,00 грн., не відшкодовані, у зв'язку з чим також мають бути визнані в межах провадження у справі про банкрутство.

Отже, загальна сума вимог ПАТ "Сбербанк" до боржника складає 11637843 доларів США 61 центів, що в гривневому еквіваленті (1 дол. США = 25,170910) становить 396787036 грн. 54 коп.

З метою забезпечення виконання зобов'язань по Кредитному договору 1 та Кредитному договору 2 між кредитором та боржником 09.09.2013р. укладено іпотечний договір, зареєстрований в реєстрі за №1155, відповідно до якого в забезпечення виконання зобов'язань передано: комплекс виробничих будівель та споруд загальною площею 34116,3 кв.м., розташований за адресою: Херсонська область, м. Нова Каховка, вул. Першотравнева, б. 35а, що належить боржнику на праві власності, та земельна ділянка (кадастровий номер 6510700000:01:001:0362) площею 5,0797 га, що розташована за адресою: Херсонська область, м. Нова Каховка, вул. Першотравнева, №35а, яка належить боржнику на праві приватної власності, цільове призначення земельної ділянки - для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості.

Заставна вартість предмету іпотеки складає 22549000,00 гривень, при цьому застава вартість комплексу виробничих будівель і споруд складає 20519000,00 гривень, застава вартість земельної ділянки складає 2030000,00 гривень.

До Договору іпотеки були внесені зміни Договором №1 про внесення змін від 29 вересня 2014р. та Договором № 2 про внесення змін від 26 грудня 2014р. щодо зміни умов основного зобов'язання.

Також 09.09.2013р. між сторонами укладено договір застави, зареєстрований в реєстрі за № 1154, зі змінами та доповнення до нього, внесеними Договором №1 від 18.06.14р., Договором №2 від 29.09.14р., Договором №3 від 26.12.2014р., відповідно до якого передано в заставу виробниче, технологічне та допоміжне обладнання (металообробне, підйомно - транспортне, енергетичне) в кількості 728 одиниць, яке перелічене в Додатку №1 до цього Договору, що розташоване за адресою: Херсонська обл., м. Нова Каховка, вул. Першотравнева, буд.35А та вул. Першотравнева, буд.35Н.

Відповідно до договору застави застава вартість предмету застави складає 34345590,00 грн.

Вимоги кредитора ПАТ "Сбербанк" підтверджено наступними доказами: Договором про відкриття кредитної лінії №06-В/13/07/КЛ -КБ від 22.08.2013р. з додатком №1; додатковими угодами та договорами про внесення змін до договору №06-В/13/07/КЛ -КБ; Договором про відкриття кредитної лінії №07-В/13/07/КЛ -КБ від 22.08.2012р. з додатком №1; додатковими угодами та договорами про внесення змін до договору №07-В/13/07/КЛ-КБ; Іпотечним договором від 09.09.2013р. з договорами №№1, 2 про внесення змін до Іпотечного договору; Договором застави від 09.09.2013р. з додатком №1; договорами №№1-3 про внесення змін до Договору застави; заявками на кредит; меморіальними валютними ордерами; виписками по особовим рахункам боржника; платіжними дорученнями №86649096 від 02.10.2015р. і №75415134 від 28.08.2015р. про сплату судового збору за подання позовних заяв; повідомленням-вимогою позичальнику щодо повернення повної суми заборгованості від 19.06.2015р. №5730/5/28-3 (т.3 а.с.119-221, т.4 а.с.1-185).

У відзиві на заяву ПАТ "Сбербанк" боржник та розпорядник майна у повідомленні про результати розгляду вимог банку зазначили про те, що наразі на розгляді Одеського апеляційного господарського суду перебуває справа №923/1777/15, та на розгляді Господарського суду Херсонської області - справа №923/1561/15, предметом яких є позовні вимоги банку до боржника про стягнення заборгованості за кредитними договорами, вимоги за якою заявлені в межах провадження у справі про банкрутство №923/701/16. Враховуючи, що сума заборгованості є неузгодженою, розпорядник майна не вбачає можливим об'єктивно визначитись з вимогами кредитора, а боржник не визнає їх у повному обсязі.

Дослідивши матеріали справи, подані кредитором докази та розрахунки заборгованості, суд вважає вимоги ПАТ "Сбербанк" такими, що підлягають частковому визнанню, з огляду на наступне.

Судом перевірено наведені кредитором розрахунки та констатовано про здійснення їх з урахуванням умов укладених між сторонами кредитних договорів і внесених до них змін, та приписів чинного законодавства.

Разом з тим, до суми основної заборгованості боржника кредитором включено вимоги з оплати судового збору, сплаченого ПАТ "Сбербанк" при зверненні до господарського суду із відповідними позовними заявами на підставі платіжних доручень №86649096 від 02.10.2015р. і №75415134 від 28.08.2015р. в загальній сумі 255780,00 грн.

28.12.2017р. боржником подано до матеріалів справи доповнення до повідомлення щодо розгляду заяви ПАТ "Сбербанк" про визнання конкурсних грошових вимог разом із судовими рішеннями у справах №923/1777/15 та №923/1561/15 (т.13 а.с.9), в якому останній заперечує щодо визнання вимог банку, що складаються з 255780,00 грн. судового збору.

Господарським судом досліджено процесуальні документи, ухвалені у справах №923/1561/15 і №923/1777/15, та встановлено наступне.

Рішенням Господарського суду Херсонської області від 23.12.2015р. у справі №923/1777/15 від 23.12.2015р. (т.13 а.с.10-13) задоволено позовні вимоги ПАТ "Сбербанк"

та стягнуто солідарно з Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" і Приватного акціонерного товариства "Науково-виробнче об'єднання "Етал" заборгованість за кредитним договором, а також по 91350,00 грн. (а не 182700,00 грн., як зазначає кредитор) на відшкодування витрат зі сплати судового збору.

Разом з тим, рішення господарського суду не набрало законної сили, накази на примусове виконання рішення суду не видавались, оскільки Приватне акціонерне товариство "Завод крупних електричних машин" звернулось до Одеського апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою на рішення місцевого господарського суду.

Ухвалою Одеського апеляційного господарського суду від 26.04.2017р. (т.13 а.с.15-16) за клопотанням ПАТ "Сбербанк" провадження у справі №923/1777/15 зупинено до винесення Господарським судом Херсонської області ухвали за результатами розгляду кредиторських вимог ПАТ "Сбербанк" до Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" у справі №923/701/16.

Також ухвалою Господарського суду Херсонської області від 17.10.2016р. у справі №923/1561/15 (т.13 а.с.14), порушеної за позовом Публічного акціонерного товариства "Сбербанк" до відповідача-1 Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" та відповідача-2 Приватного акціонерного товариства "Науково-виробнче об'єднання "ЕТАЛ" про стягнення заборгованості, зупинено провадження у справі до винесення Господарським судом Херсонської області ухвали за результатами розгляду кредиторських вимог ПАТ "Сбербанк" у справі №923/701/16.

За приписами ч. 4 [ст.17 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#) у разі звернення позивача із заявою про визнання його грошових вимог до боржника у справі про банкрутство після винесення ухвали господарського суду за результатами розгляду цих вимог позовне провадження підлягає закриттю.

Таким чином, суд зауважує, що після винесення Господарським судом Херсонської області в межах провадження у справі №923/701/16 ухвали за результатами розгляду кредиторських вимог ПАТ "Сбербанк", провадження у справах №923/1777/15 і 923/1561/15 має бути закрито, а позивач, в даному випадку кредитор ПАТ "Сбербанк", не позбавлений права вирішити питання щодо повернення з державного бюджету судового збору, сплаченого за подання вищенаведених позовних заяв, в порядку, встановленому [Законом України "Про судовий збір"](#).

За наведених обставин, вимоги ПАТ "Сбербанк" в сумі 255780,00 грн., що складаються з судового збору, сплаченого за подання позовних заяв, підлягають відхиленню.

Отже, господарський суд частково визнає вимоги Публічного акціонерного товариства "Сбербанк" в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 236040524 грн. 09 коп. - четверта черга, 103596142,44 грн. - шоста черга.

Вимоги банку в сумі 56894590,00 грн. визнаються судом як такі, що забезпечені заставою майна боржника, та підлягають включенню в реєстр вимог кредиторів окремо.

Вимоги в сумі 255780,00 грн. підлягають відхиленню.

7. Кредитор Товариство з обмеженою відповідальністю "НВП "НКЕМЗ", м.Нова Каховка Херсонської області звернувся до господарського суду із заявою про визнання грошових вимоги до боржника в сумі 79366,35 грн.

Вимоги кредитора обґрунтовано наступним.

Так 05.05.2015р. між кредитором та боржником укладено Договір №11615 послуг технічного обслуговування та експлуатації електричних мереж та силових трансформаторів напругою вище 1000В, за умовами якого замовник (боржник) доручає, а виконавець (кредитор) приймає на себе зобов'язання щодо технічного обслуговування та експлуатації електричних мереж та силових трансформаторів напругою вище 1000В, що належать замовнику на праві власності, а також несе відповідальність за безпечну експлуатацію електрогосподарства замовника.

В п.2.2 договору сторони дійшли згоди про те, що оплата послуг здійснюється на підставі рахунку виконавця шляхом перерахування коштів на розрахунковий рахунок виконавця протягом 5 календарних днів з дня надання рахунку на оплату.

Відповідно до Актів виконаних робіт №ВП00000159 від 29.02.2016р. на суму 18957,53грн., №ВП00000338 від 26.04.2016р. на суму 19353,00 грн., №ВП00000427 від 31.05.2016р. на суму 16926,14 грн. №ВП00000562 від 30.06.2016р. на суму 24129,68 грн. (т.5 а.с.16, 18, 20, 22) боржнику було надано послуг на загальну суму 79366,35 грн.

На виконання умов договору кредитором було виставлено боржнику рахунки на оплату наданих послуг на загальну суму 79366,35 грн. (т.5 а.с.15, 17, 19, 21).

Однак, в порушення умов укладеного між сторонами договору, боржник свої зобов'язання не виконав, у зв'язку з чим за ним обліковується заборгованість в сумі 79366,35 грн.

Розпорядником майна та боржником вимоги кредитора визнано в повному обсязі.

Господарський суд вважає вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "НВП "НКЕМЗ" доведеними, а тому визнає їх в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 79366 грн. 35 коп. - четверта черга.

8. Кредитор Товариство з обмеженою відповідальністю "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна", м.Київ звернувся до господарського суду із заявою про визнання кредиторських вимог до боржника в загальній сумі 51049950,83 грн.

Обґрунтовуючи заяву про визнання конкурсних грошових вимог кредитор зазначив про наступне.

Так, 30 січня 2015 року між Закритим акціонерним товариством "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" (правонаступником якого є Товариство з обмеженою відповідальністю "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна") та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" укладено наступні договори поруки:

- Договір поруки № 1/07, відповідно до якого ПАТ "Завод крупних електричних машин" (поручитель) поручається перед ЗАТ "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" (кредитором) за виконання Товариством з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромашинобудівний завод" зобов'язань щодо оплати

заборгованості в сумі 4583286,17 гривень та нарахованих на суму заборгованості штрафних санкцій та процентів, які виникли на підставі договору позики № 19 від 25.11.2005 року, укладеного між ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" та ТОВ "Енергомаш-Інвест", договору про відступлення права вимоги № 1/07 від 26.06.2007 року, укладеного між ТОВ "Енергомаш-Інвест" та кредитором, додаткової угоди № 1 від 04.01.2011 року до договору № 1/07 від 26.06.2007 р., укладеної між кредитором та ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод";

- Договір поруки № 3/07, відповідно до якого ПАТ "Завод крупних електричних машин" (порукач) поручається перед ЗАТ "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" (кредитором) за виконання Товариством з обмеженою відповідальністю

"Новокаховський електромашинобудівний завод" зобов'язань щодо оплати заборгованості в сумі 929720,00 гривень та нарахованих на суму заборгованості штрафних санкцій та процентів, які виникли на підставі договору комісії № 130 від 23.01.2006 року, укладеного між ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" та ТОВ "Енергомаш-Інвест", договору про відступлення права вимоги № 3/07 від 26.06.2007 року, укладеного між ТОВ "Енергомаш-Інвест" та кредитором, додаткової угоди № 1 від 04.01.2011 року до договору № 3/07 від 26.06.2007 р., укладеної між кредитором та ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод";

- Договір поруки № 4/07, відповідно до якого ПАТ "Завод крупних електричних машин" (порукач) поручається перед ЗАТ "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" (кредитором) за виконання Товариством з обмеженою відповідальністю

"Новокаховський електромашинобудівний завод" зобов'язань щодо оплати заборгованості в сумі 2652471,67 гривень та нарахованих на суму заборгованості штрафних санкцій та процентів, які виникли на підставі договору поставки № 004/У/06 від 24.01.2006 року, укладеного між ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" та ТОВ "Енергомаш-Інвест", договору про відступлення права вимоги № 4/07 від 26.06.2006 року, укладеного між ТОВ "Енергомаш-Інвест" та кредитором, додаткової угоди № 1 від 04.01.2011 року до договору № 4/07 від 26.06.2007 р., укладеної між кредитором та ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод";

- Договір поруки № 5/07, відповідно до якого ПАТ "Завод крупних електричних машин" (порукач) поручається перед ЗАТ "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" (кредитором) за виконання Товариством з обмеженою відповідальністю

"Новокаховський електромашинобудівний завод" зобов'язань щодо оплати заборгованості в сумі 17431361,58 гривень та нарахованих на суму заборгованості штрафних санкцій та процентів, які виникли на підставі договору поставки № 01-4 від 24.01.2006 року, укладеного між ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" та ТОВ "Енергомаш-Інвест", договору про відступлення права вимоги № 5/07 від 26.06.2006 року, укладеного між ТОВ "Енергомаш-Інвест" та кредитором, додаткової угоди № 1 від 04.01.2011 року до договору № 5/07 від 26.06.2007 р., укладеної між кредитором та ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод".

26.06.2007 р. між ЗАТ "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" та Товариством з обмеженою відповідальністю "Енергомаш-Інвест" були укладені договори про відступлення права вимоги № 1/07, 3/07, 4/07, 5/07, за якими ТОВ "Енергомаш-Інвест" відступило на користь ЗАТ "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна"

право вимоги виконання грошових зобов'язань до ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод", а саме:

- за договором № 1/07 від 26.06.2007 року відступлено право вимоги за договором позики № 19 від 25.11.2005 року в сумі 7235757,17 грн.;
- за договором № 3/07 від 26.06.2007 року відступлено право вимоги за договором комісії № 130 від 23.01.2006 року в сумі 1190720,00 грн.;
- за договором № 4/07 від 26.06.2007 року відступлено право вимоги за договором поставки № 004/У/06 від 24.01.2006 р. в сумі 2652471,67 грн.;
- за договором № 5/07 від 26.06.2007 року відступлено право вимоги за договором поставки № 01-4 від 24.01.2006 р. в сумі 17431361,58 грн.

04.01.2011р. між кредитором та ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" укладено: додаткову угоду № 1 до договору № 1/07 від 26.06.2007р., відповідно до якої ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" зобов'язувалося повернути грошові кошти в сумі 7235757,17 грн. в термін до 31 грудня 2012 року; додаткову угоду № 1 до договору № 3/07 від 26.06.2007р., відповідно до якої ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" зобов'язувалося повернути грошові кошти в сумі 1190720,00 грн. в термін до 31 грудня 2012 року; додаткову угоду № 1 до договору № 4/07 від 26.06.2007р., відповідно до якої ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" зобов'язувалося повернути грошові кошти в сумі 2652471,67 грн. в термін до 31 грудня 2012 року; додаткову угоду № 1 до договору № 5/07 від 26.06.2007р., відповідно до якої ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" зобов'язувалося повернути грошові кошти в сумі 17431361,58 грн. в термін до 31 грудня 2012 року.

Однак, заборгованість за вищевказаними договорами у встановлений строк ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" погашена не була.

Рішенням Господарського суду Херсонської області від 07 квітня 2015 року по справі № 923/287/15, порушеної за позовом Закритого акціонерного товариства "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи-Україна" до Товариства з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромашинобудівний завод", з відповідача ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" на користь ЗАТ "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" на підставі договорів відступлення права вимоги № 1/07, 3/07, 4/07, 5/07 стягнуто 25596839,42 грн. боргу, 1575783,51 грн. 3% річних, 6532313,42 грн. інфляційних та 73080,00 грн. судового збору.

На виконання зазначеного рішення Господарським судом Херсонської області 30 квітня 2015 року видано наказ.

09 червня 2015 року Відділом примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України відкрито виконавче провадження з примусового виконання наказу Господарського суду Херсонської області №923/287/15.

Як зазначає кредитор, рішення суду не виконано, заборгованість за договорами відступлення права вимоги № 1/07, 3/07, 4/07, 5/07 не погашена ні ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод", ні поручителем - ПАТ "Завод крупних електричних машин".

17.03.2015 року кредитор звернувся до ПАТ "Завод крупних електричних машин" з вимогою про сплату заборгованості на підставі договорів поруки № 1/07, 3/07, 4/07, 5/07. У відповіді на вимогу боржник листом від 09.04.2015р. №367 повідомив, що наявність заборгованості визнає, однак, у зв'язку з скрутним фінансовим становищем підприємства сплатити борг не має можливості.

У зв'язку з невиконанням зобов'язань за договорами поруки кредитор просить визнати його вимоги з основної заборгованості в сумі 255968369,42 грн.

Вимоги кредитора підтверджено: Договорами поруки №1/07 від 30.01.2015р., №3/07 від 30.01.2015р., №4/07 від 30.01.2015р., №5/07 від 30.01.2015р., Договорами про відступлення прав вимоги № 1/07 від 26.06.2007р., № 3/07 від 26.06.2007р., № 4/07 від 26.06.2007р., № 5/07 від 26.06.2007р., додатковою угодою № 1 до договору № 1/07, додатковою угодою № 1 до договору № 3/07, додатковою угодою № 1 до договору № 4/07, додатковою угодою № 1 до договору № 5/07, рішенням Господарського суду Херсонської області від 07.04.2015р., наказом Господарського суду Херсонської області від 30.04.2015р., постановою про відкриття виконавчого провадження від 09.06.2015р., вимогою № 2/03/15 від 17 березня 2015р., листом № 367 від 09.04.2015р. (т.10 а.с.97-120).

Кредитор ПАТ "Сбербанк" у запереченні (т.10 а.с.147-149) зазначив, що кредитором ТОВ "Управляюча компанія Електромеханічні заводи - Україна" не подано до суду первинні документи, що підтверджують відповідне грошове зобов'язання або рішення юрисдикційного судового органу, що підтверджує вимогу кредитора до боржника. Рішення Господарського суду Херсонської області від 07.07.2015р. у справі №923/287/15, яким на користь кредитора стягнуто заборгованість з ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод", в тому числі 25596839,42 грн. основного боргу, на думку ПАТ "Сбербанк", не може бути прийняте судом до уваги, оскільки: заборгованість за ним стягнута не з боржника; кредитор не був позбавлений права заявити позов про солідарне стягнення цієї заборгованості в тому числі з боржника ПАТ "Завод крупних електричних машин"; господарським судом при ухваленні рішення не було досліджено первинних документів.

У зв'язку з наведеним суд зауважує, що грошові вимоги ТОВ "Управляюча компанія Електромеханічні заводи - Україна" виникли на підставі договорів поруки №№ 1/07, 3/07, 4/07, 5/07, за якими Приватне акціонерне товариство "Завод крупних електричних машин" поручилось за виконання зобов'язання ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод".

У зв'язку з не виконанням ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" зобов'язань, що забезпечені вищенаведеними договорами поруки, з останнього рішенням Господарського суду Херсонської області від 07.04.2015 року по справі № 923/287/15 на користь ЗАТ "Управляюча компанія Електромеханічні заводи - Україна" (правонаступником якого є кредитор) на підставі договорів відступлення права вимоги №№ 1/07, 3/07, 4/07, 5/07 стягнуто заборгованість, в тому числі 25596839,42 грн. боргу. На виконання рішення суду 30.04.2015р. видано відповідний наказ, який кредитором пред'явлено до виконання.

Отже, розмір основної заборгованості ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" перед ТОВ "Управляюча компанія Електромеханічні заводи - Україна", за виконання якої поручився боржник, встановлено рішенням суду, що набрало законної сили. Доказів скасування рішення суду матеріали справи не містять.

За приписами ч.4 [ст.75 Господарського процесуального кодексу України](#), обставини, встановлені рішенням суду в господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

Як зазначено вище, згідно положень [Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#) у процедурі банкрутства при розгляді заяв з грошовими вимогами до боржника суд не вирішує спір по суті, а лише встановлює розмір грошових вимог кредиторів та вчиняє інші дії, передбачені вказаним Законом. Тому суд, при розгляді кредиторських вимог, може в залежності від наявності чи відсутності доказів, що підтверджують заборгованість боржника, визнати або відхилити грошові вимоги на підставі норм чинного законодавства.

Господарський суд констатує, що вимоги кредитора ТОВ "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" підтверджені належними доказами, що не спростовано іншими учасниками провадження. Крім цього, доказів встановленої законом нікчемності чи недійсності або визнання судом недійсними правочинів, на яких ґрунтуються вимоги кредитора, матеріали справи не містять.

Відповідно до положень ст.ст. [553, 554 ЦК України](#) за договором поруки поручитель поручається перед кредитором боржника за виконання ним свого обов'язку. Поручитель відповідає перед кредитором за порушення зобов'язання боржником. У разі порушення боржником зобов'язання, забезпеченого порукою, боржник і поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники, якщо договором поруки не встановлено додаткову (субсидіарну) відповідальність поручителя. Поручитель відповідає перед кредитором у тому ж обсязі, що і боржник, включаючи сплату основного боргу, процентів, неустойки, відшкодування збитків, якщо інше не встановлено договором поруки. Особи, які спільно дали поруку, відповідають перед кредитором солідарно, якщо інше не встановлено договором поруки.

Відповідно до [ст. 543 ЦК України](#) у разі солідарного обов'язку боржників (солідарних боржників) кредитор має право вимагати виконання обов'язку частково або в повному обсязі як від усіх боржників разом, так і від будь-кого з них окремо.

Тобто, суть поруки полягає в тому, що у випадку невиконання боржником грошового зобов'язання, забезпеченого порукою, кредитор має право вимагати виконання цього грошового зобов'язання як від боржника, так і від поручителя.

Таким чином, враховуючи, що ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" забезпечені порукою зобов'язання своєчасно не виконало, кредитором обґрунтовано заявлено до поручителя, в даному випадку боржника, основну суму заборгованості за договорами відступлення права вимоги № 1/07, 3/07, 4/07, 5/07 в розмірі 25596839,42 грн., в тому числі за договором № 1/07 - 4583286,17 грн., за договором № 3/07 - 929720,00 грн., за договором № 4/07 - 2652471,67 грн., за договором № 5/07 - 17431361,58 грн.

Крім цього, кредитор, з посиланням на приписи [ст.625 ЦК України](#), просить визнати його вимоги в сумі 22722314,35 грн. інфляційних збитків за період з 31.12.2012р. по 29.06.2016р., а також 2730797,06 грн. 3% річних за період з 31.12.2012р. по 21.07.2016р.

Відповідно до умов п. 2.1 договорів поруки № 1/07, 3/07, 4/07, 5/07 поручитель поручається за виконання боржником основного зобов'язання в повному обсязі,

включаючи сплату основного боргу, процентів, неустойки, відшкодування збитків в разі прострочення боржником термінів оплати та сплату інших платежів, які можуть бути належні до сплати боржником Кредитору за основним зобов'язанням.

Суд перевірів розрахунок річних та інфляційних збитків.

При цьому, при розрахунку 3% річних судом враховано, що з огляду на приписи [ст. 23 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), конкурсними кредиторами є кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство.

В даному випадку провадження у справі порушено 21.07.2016р., отже вимоги кредиторів можуть бути заявлені за період по 20.07.2016р. включно.

З урахуванням наведеного, судом здійснено перерахунок 3% річних за період з 31.12.2012р. по 20.07.2016р.

Розрахунок суми боргу з урахуванням індексу інфляції

Період заборгованості	Сума боргу (грн.)	Сукупний індекс інфляції за період	Інфляційне збільшення суми боргу
29.06.2016	25596839.42	1.88722715147074831198649	Таким чином, сума інфляційних збитків за визначений кредитором період, які підлягають визнанню, складає 22715147,07 грн.

Вимоги в сумі 7167,28 грн. інфляційних збитків підлягають відхиленню.

Розрахунок відсотків

Сума боргу (грн.)	Період прострочення	Кількість днів прострочення	Розмір відсотків
річних	Загальна сума відсотків	25596839.42	31.12.2012 - 20.07.2016 12983 %

Отже, господарський суд визнає вимоги кредитора з 3% річних в сумі 2729630,17 грн., решта вимог в сумі 1166,89 грн. судом відхиляються.

Заперечуючи проти вимог кредитора в цій частині ПАТ "Сбербанк" зауважив, що останнім безпідставно нараховано 3% річних та інфляційні збитки за період, починаючи з 24.07.2015р., оскільки 24.07.2015р. Господарським судом Херсонської області порушено провадження у справі №923/1151/15 про банкрутство ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" (т.10 а.с.150). Враховуючи, що ухвалою господарського суду від 24.07.2015р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів, протягом якого, відповідно до приписів [ст.19 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), не застосовуються індекс інфляції та 3% річних, на думку ПАТ "Сбербанк" у боржника в даній справі - ПАТ "Завод крупних електричних машин" не виникає солідарний обов'язок поручителя виконати зобов'язання боржника щодо сплати означених сум.

Суд не погоджується з позицією ПАТ "Сбербанк" з огляду на наступне.

Відповідно до [ст.553 ЦК України](#), у разі солідарного обов'язку боржників (солідарних боржників) кредитор має право вимагати виконання обов'язку частково або в повному

обсязі як від усіх боржників разом, так і від будь-кого з них окремо. Кредитор, який одержав виконання обов'язку не в повному обсязі від одного із солідарних боржників, має право вимагати недоодержане від решти солідарних боржників. Солідарні боржники залишаються зобов'язаними доти, доки їхній обов'язок не буде виконаний у повному обсязі. Солідарний боржник не має права висувати проти вимоги кредитора заперечення, що ґрунтуються на таких відносинах решти солідарних боржників з кредитором, у яких цей боржник не бере участі. Виконання солідарного обов'язку у повному обсязі одним із боржників припиняє обов'язок решти солідарних боржників перед кредитором.

За приписами статей [553, 554 ЦК України](#) порука - це забезпечувальне зобов'язання, яке виникає внаслідок невиконання боржником основного зобов'язання і у цьому випадку боржник та поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники.

Відповідно до ч.1 [ст. 543 ЦК України](#), в разі солідарного обов'язку боржників (солідарних боржників) кредитор має право вимагати виконання обов'язку частково або в повному обсязі як від усіх боржників разом, так і від будь-кого з них окремо.

Сутність солідарного обов'язку полягає в тому, що у випадку невиконання боржником грошового зобов'язання, забезпеченого порукою, кредитор має право вимагати виконання цього грошового зобов'язання одночасно як від боржника, так і від поручителя.

Оскільки, як вже зазначалось, за умовами договорів поруки поручитель поручився за виконання зобов'язань ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" в повному обсязі, то він, в тому числі, зобов'язаний сплатити кредиту втрати від інфляції та три проценти річних за прострочення виконання грошових зобов'язань боржником за весь період прострочення по дату порушення провадження у справі про банкрутство.

При цьому, застосування наслідків мораторію, який введено господарським судом при порушенні провадження у справі про банкрутство ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод", то такі наслідки стосуються виключно правовідносин, які виникли між кредиторами та ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод", і не звільняють боржника в даній справі ПАТ "Завод крупних електричних машин" від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання, визначеного ч. 2 [ст. 625 ЦК України](#), до дати введення мораторію на задоволення вимог кредиторів боржника - ПАТ "Завод крупних електричних машин".

Введення мораторію на задоволення вимог кредиторів у справі про банкрутство ТОВ "Новокаховський електромашинобудівний завод" зупинило виконання зобов'язань перед кредиторами саме цим підприємством, але не зупинило виконання зобов'язань ПАТ "Завод крупних електричних машин" до моменту порушення провадження по даній справі.

Також у запереченні від 07.02.2017р. (т.10 а.с.147-149) ПАТ "Сбербанк" зауважив, що жодна із додаткових угод, що надані кредитором до матеріалів справи, не скріплена печаткою кредитора в реквізитах угоди, що суперечить приписам [ст.207 ЦК України](#).

Означене спростовується матеріалами справи, оскільки всі договори та додаткові угоди, подані кредитором в обґрунтування своїх вимог (т.10 а.с.99-114), містять підписи уповноважених представників сторін правочину та скріплені печатками юридичних осіб.

Розпорядником майна та боржником вимоги кредитора визнано у повному обсязі.

Господарський суд визнає вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи-Україна" частково в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 51041616 грн. 66 коп. - четверта черга.

Вимоги в сумі 8334,17 грн. судом відхиляються.

9. Фізична особа-підприємець Клименко Євген Григорович, м.Київ просить визнати його вимоги до боржника в сумі 657750,55 грн.

Свої вимоги кредитор обґрунтовує наступним.

Так 12.01.2015р. між кредитором та боржником укладено договір № 01-15 про надання юридичних послуг, за яким кредитор зобов'язався надавати боржнику юридичні послуги, пов'язані з організацією та проведенням загальних зборів акціонерів, а боржник прийняти та оплачувати їх.

Відповідно до п. 5.1 зазначеного Договору боржник зобов'язався сплачувати кредитору винагороду за фактично надані послуги в розмірі, встановленому додатковими угодами до даного Договору.

Сума заборгованості боржника перед кредитором за надані послуги за Договором № 01-15, з урахуванням укладених між сторонами додаткових угод №1 від 12.01.2015р. та №2 від 16.03.2015р., склала 600000,00 грн.

Пунктом 8.3 Договору № 01-15 передбачено, що в разі невиконання або неналежного виконання Замовником свого обов'язку по оплаті послуг Виконавця Замовник сплачує Виконавцю пеню в розмірі 0,1% від простроченої суми за кожен день прострочення.

В зв'язку з порушенням боржником своїх зобов'язань щодо оплати послуг кредитор звернувся до суду.

Рішенням Господарського суду Херсонської області від 27 жовтня 2015 року по справі № 923/1718/15 стягнуто з боржника на користь кредитора 600000 грн. боргу, 96900 грн. пені, 10453 грн. 50 коп. на відшкодування витрат зі сплати судового збору, всього 707353,50 грн.

13.11.2015р. на виконання зазначеного рішення Господарським судом Херсонської області виданий відповідний наказ.

11.12.2015р. відділом державної виконавчої служби Новокаховського міського управління юстиції Херсонської області відкрито виконавче провадження № 49629044 з примусового виконання вищезазначеного наказу.

В ході проведення виконавчих дій з боржника було стягнуто та 24.05.2016 року перераховано кредитору 49 602,95 гривень.

Таким чином, непогашена заборгованість боржника перед кредитором складає: 707353,50 - 49602,95 = 657750,55 грн., в тому числі сума неустойки (штрафу, пені) -96900,00 грн., основна сума боргу - 560850,55 грн.

Вимоги кредитора підтверджено Договором № 01 -15 про надання юридичних послуг від 12.01.2015р., додатковими угодами № 1 від 12.01.2015 р., № 2 від 16.03.2015 р., актами №

1 передачі-приймання наданих послуг від 10.02.2015р., № 2 від 30.04.2015р., рішенням Господарського суду Херсонської області від 27.10.2015р., наказом Господарського суду Херсонської області від 13.11.2015р., постановою державного виконавця від 11.12.2015р., випискою з банківського рахунку кредитора. (т.5 а.с.72-81).

Розпорядником майна та боржником вимоги кредитора визнано у повному обсязі.

Господарський суд визнає вимоги Фізичної особи-підприємця Клименка Євгена Григоровича в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 560850 грн. 55 коп. - четверта черга, 96900,00 грн. - шоста черга.

10. Товариство з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромеханічний завод", м.Нова Каховка Херсонської області звернувся до господарського суду із заявою, в якій просить визнати його вимоги в загальній сумі 513670 грн. 28 коп.

Вимоги кредитора полягають у наступному.

Так 03.09.2009р. між кредитором та боржником укладено договір про надання послуг №5/09ЕУ (т.5 а.с.103-104), за умовами якого кредитор (виконавець) зобов'язався надати боржнику (замовнику) послуги, обумовлені в додатку до договору (т.5 а.с.105).

За умовами розділу 3 договору вартість послуг визначається сторонами по факту їх надання за результатами кожного календарного місяця та фіксується в актах про надані послуги. Замовник зобов'язаний перерахувати суму, зазначену в акті про надані послуги, протягом 5 календарних днів з моменту підписання акту.

Як зазначає кредитор, він надав послуги, а боржник своєчасно не здійснив оплату за надані послуги. Надання послуг підтверджується Актами виконаних робіт №№ 206 від 25.12.2014р., №3 від 26.01.2015р., №25 від 25.03.2015р., №47 від 27.04.2015р. (т.5 а.с.108, 110, 114, 119) на загальну суму 15 634,80 гривень.

Як слідує з банківських виписок (т.5 а.с.111-112, 115-117) боржник частково погасив заборгованість в сумі 11692,80 грн., в результаті чого утворилась заборгованість в сумі 3942,00 грн.

Вимоги кредитора є документально доведеними, а тому визнаються судом.

03.01.2013р. між кредитором (постачальник) та боржником (споживач) укладено договір про надання послуг по поставці оборотної води №13/13 (т.5 а.с.121-122), за умовами якого постачальник забезпечує поставку оборотної води до точки приєднання водопровідної мережі споживача до мережі постачальника. Обсяги поставки та вартість послуг сторонами визначено у додатках до договору (т.5 а.с.122-зворот, 123).

В п.3.3. договору сторони дійшли згоди про те, що оплата за спожиту воду здійснюється протягом 5 банківських днів, згідно наданих рахунків.

Як слідує з Акту виконаних робіт (наданих послуг) №43 від 23.04.2015р., кредитором надано послуг з поставки води на суму 8198,52 грн.

23.04.2015р. боржнику виставлено рахунок №33 на оплату послуг (т.5 а.с.124) в сумі 8198,52 грн., однак оплата проведена не була, що не заперечується боржником.

Вимоги в сумі 8198,52 грн. є обґрунтованими та визнаються судом.

02.04.2012р. між кредитором (експедитор) та боржником (комітент) укладено договір комісії (надання транспортно-експедиторських послуг) №12272 (т.5 а.с.126-128), за умовами якого комітент доручає, а експедитор приймає на себе зобов'язання від свого імені, за винагороду та за рахунок комітента укладати з третіми особами угоди, направлені на забезпечення перевезення вантажів за замовленнями комітента на умовах, викладених в договорі.

В п.6.4 договору сторони узгодили, що після виконання перевезень експедитор надає комітенту звіт про виконання доручення в двох примірниках, податкову накладну, оригінал рахунку-фактури, примірник товарно-транспортної накладної з відмітками отримувача про прийняття вантажу, акт виконаних робіт з перевізником.

Відповідно до Актів виконаних робіт №№ 197 від 11.12.2014р., №210 від 29.12.2014р., №10 від 29.01.2015р., №20 від 28.02.2015р., №28 від 27.03.2015р., №44 від 27.04.2015р. (т.5 а.с.131, 139, 149, 164, 182, 198) та Звітів комісіонера (т.5 а.с.133, 135, 137, 151, 153, 166, 168, 184, 186, 200, 202) кредитором за період з грудня 2014р. по квітень 2015р. надано послуг на загальну суму 1238109,98 грн.

Для оплати наданих послуг боржнику виставлено відповідні рахунки (т.5 а.с.130, 132, 134, 136, 138, 148, 150, 152, 163, 165, 167, 181, 183, 185, 197, 199, 201).

Разом з тим, боржник свої зобов'язання виконав частково, перерахувавши за період з грудня 2014р. по квітень 2015р. 839700,00 грн., що підтверджено банківськими виписками (т.5 а.с.140-147, 154-162, 169-180, 187-196).

Заборгованість боржника за означеним договором складає 398409,98 грн., протилежного суду не доведено.

Вимоги кредитора в сумі 398409,98 грн. підтверджені належними доказами та визнаються судом.

08.01.2014р. між кредитором (постачальник) та боржником (покупець) укладено договір поставки №13763 (т.6 а.с.1-3) з додатковою угодою №1 (т.6 а.с.4), за яким постачальник взяв на себе зобов'язання передати у власність покупця, а покупець прийняти та оплатити товар за цінами і в строки, узгодженими в Специфікаціях.

Строки та порядок оплати поставленого товару обумовлено в розділі 2 договору.

Як зазначає кредитор, на виконання взятих на себе зобов'язань за договором №13763 він поставив боржнику товар на загальну суму 149984,47 грн., що підтверджено наступними видатковими накладними: №№ 826 від 08.12.2014р. на суму 72703,15 грн., №827 від 12.12.2014р. на суму 1379,74 грн., №835 від 26.12.2014р. на суму 2742,34 грн., №842 від 29.12.2014р. на суму 48916,45 грн., №837 від 29.12.2014р. на суму 1217,21 грн., №15 від 30.01.2015р. на суму 243,17 грн., №33 від 27.02.2015р. на суму 435,50 грн., №57 від 23.03.2015р. на суму 1031,69 грн., №61 від 26.03.2015р. на суму 1230,21 грн., №62 від 27.03.2015р. на суму 1574,55 грн., №73 від 31.03.2015р. на суму 4115,40 грн., №75 від 31.03.2015р. на суму 305,04 грн., №74 від 31.03.2015р. на суму 6591,87 грн., №122 від 29.04.2015р. на суму 5917,20 грн., №127 від 30.04.2015р. на суму 1066,27 грн. (т.6 а.с.7, 10, 11, 13, 15, 17, 18, 20, 23, 25, 28, 30, 32, 34, 36, 46, 48).

Для оплати отриманого товару кредитором виставлено боржнику відповідні рахунки (т.6 а.с.6, 9, 12, 14, 16, 19, 22, 24, 27, 29, 31, 33, 35, 45, 47).

Проте боржник частково погасив заборгованість, перерахувавши за період з грудня 2014р. по квітень 2015р. 118731,00 грн., що підтверджено банківськими виписками (т.6 а.с.37-44), внаслідок чого за ним обліковується заборгованість в сумі 31253,47 гривень.

Дані вимоги визнаються судом у повному обсязі, оскільки є доведеними.

04.09.2012р. між кредитором (замовник) та боржником (виконавець) укладено договір про надання послуг по технічному обслуговуванню та експлуатації електричних мереж та силових трансформаторів напругою вище 1000В №4028/15-10 (т.6 а.с.50-51), за умовами якого замовник доручає, а виконавець приймає на себе зобов'язання по технічному обслуговуванню та експлуатації електричних мереж та силових трансформаторів напругою вище 1000В, що належать замовнику.

В п.2.2 договору сторони дійшли згоди про те, що оплата послуг здійснюється на підставі рахунку виконавця.

Як слідує з матеріалів справи, кредитором було надано боржнику послуг на загальну суму 147708,88 грн., що підтверджено Актами виконаних робіт №№ 717 від 31.10.2014р. на суму 18543,06 грн., №787 від 28.11.2014р. на суму 17604,08 грн., №849 від 30.12.2014р. на суму 19598,00 грн., №13 від 28.01.2015р. на суму 21701,32 грн., №34 від 27.02.2015р. на суму 18870,29 грн., №63 від 27.03.2015р. на суму 27396,25 грн., №121 від 29.04.2015р. на суму 23995,36 грн. (т.6 а.с.62, 68, 70, 72, 74, 76, 81).

Для оплати наданих послуг боржнику було надано відповідні рахунки (т.6 а.с.61, 67, 69, 71, 73, 75, 80).

Боржник свої зобов'язання виконав частково, перерахувавши на рахунок кредитора за період з жовтня 2014р. по квітень 2015р. 75842, 67 гривень. (т.6 а.с.63-66, 77-79), у зв'язку з чим за ним обліковується борг в сумі 71865,91 гривень.

Вимоги кредитора в сумі 71865,91 грн. є доведеними документально, а тому визнаються судом.

Загальна сума заборгованості кредитора складає: 3942,00 грн. (за договором про надання послуг №5/09ЕУ) + 8198,92 грн. (за договором про надання послуг по поставці оборотної води №13/13) + 398409,98 грн. (за договором комісії №12272) + 31253,47 (за договором поставки №13763) + 71865,91 грн. (за договором про надання послуг по технічному обслуговуванню електричних мереж №4028/15-10) = 513670,28 грн.

Розпорядником майна та боржником вимоги кредитора визнано у повному обсязі.

Господарський суд визнає вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромеханічний завод" в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 513670 грн. 28 коп. - четверта черга.

11. Товариство з обмеженою відповідальністю "Завод крупних електричних машин", м.Нова Каховка Херсонської області просить визнати його вимоги до боржника в загальній сумі 7063837 грн. 47 коп.

Вимоги кредитора обґрунтовані наступним.

Так, 16.12.2015р. між Товариством з обмеженою відповідальністю "Завод крупних електричних машин" (Позикодавець) та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" (Позичальник) укладено Договір безвідсоткової позики №15238 (т.6 а.с.104), за умовами якого кредитор перерахував на користь боржника 1997186,00 грн., що підтверджується платіжними дорученнями: №№55 від 16.12.15р., 598 від 17.12.15р., 606 від 17.12.15р., 591 від 17.12.15р., 607 від 18.12.15р., 57 від 18.12.15р., 612 від 21.12.15р., 631 від 21.12.15р., 621 від 21.12.15р., 640 від 22.12.15р., 654 від 23.12.15р., №659 від 24.12.15р., 661 від 24.12.15р., 662 від 25.12.15р., 669 від 25.12.15р., 752 від 28.12.15р., 39 від 18.01.16р., 18 від 21.01.16р., 70 від 21.01.16р., 22 від 25.01.16р., 91 від 27.01.16р., 208 від 28.01.16р., 209 від 28.01.16р. (т.6 а.с.105-121- зворот).

За умовами договору позика мала бути повернута в строк до 16.03.2016р.

Разом з тим, боржник свої зобов'язання виконав частково, повернувши на рахунок кредитора за платіжним дорученням №20 від 05.02.2016 року (т.6 а.с.122) 49900,00 грн.

Залишок заборгованості складає 1947286,00 грн.

Заперечуючи проти вимог ТОВ "Завод крупних електричних машин" у запереченні від 07.02.2017р. (т.10а.с.151-153) ПАТ "Сбербанк" зазначив, що вимоги товариства в цій частині не підтверджені належними доказами, оскільки платіжні доручення не містять відміток банку.

Суд не погоджується з такою позицією та зазначає, що кредитором в обґрунтування вимог в цій частині подано копії платіжних доручень, які містять відмітки Херсонської філії ПАТ КБ "Приватбанк" про проведення платежів. В підтвердження означеного 09.02.2018р. кредитором додатково подано якісні ксерокопії окремих платіжних доручень, які містять відмітки банківської установи (т.13 а.с.71-74).

За наведених обставин, вимоги в сумі 1947286,00 грн. є доведеними, а тому визнаються судом.

Також 27.11.2015р. між Товариством з обмеженою відповідальністю "Завод крупних електричних машин" (Позикодавець) та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" (Позичальник) укладено Договір безпроцентної позики №15220 (т.6 а.с.126), за умовами якого кредитор перерахував на користь боржника 267000,00 грн., що підтверджується платіжними дорученнями: №№23 від 04.12.2015р., 56 від 16.12.2015р. (т.13 а.с.68-69).

Платіжним дорученням №92 від 16.12.2015р. (т.6 а.с.128) боржник здійснив часткове повернення суми боргу в розмірі 67000,00 гр.

Договором безпроцентної позики №15220 від 27.11.2015р. встановлювався строк повернення безвідсоткової позики протягом трьох календарних місяців, тобто до 27.02.2016 року.

У зв'язку з тим, що боржник не здійснив повне повернення суми позики за Договором безпроцентної позики №15220 від 27.11.2015р., кредитор звернувся до нього листом №19/1603 від 10.03.2016р. з вимогою повернути надану позику (т.6 а.с.129).

Листом №20-зкем від 18.03.2016р. (т.6 а.с.130) боржник повідомив, що не має можливості повернути суму позики та просив відстрочення повернення.

Заборгованість боржника за означеним договором складає 200000,00 грн., є документально підтвердженою, а тому визнається судом.

01.10.2015р. між кредитором (Виконавець) та боржником (Замовник) укладено Договір про надання виробничих послуг №15196 (т.6 а.с.132), за умовами якого кредитор зобов'язався надавати боржнику виробничі послуги з виготовлення електродвигунів, а боржник зобов'язався сплачувати за надані послуги протягом 5-ти календарних днів з дня підписання акту та виставлення рахунку.

На виконання умов Договору №15196 від 01.10.2015р. боржнику надано виробничі послуги на загальну суму 510571,80 гривень, що підтверджується наступними документами: на суму 59799,40 грн. - рахунок №173 від 26.11.2015р., специфікація №1 від 02.11.2015р., акт №185 від 26.11.2015р.; на суму 59799,40 грн. - рахунок №174 від 30.11.2015р., специфікація №1 від 02.11.2015р., акт №186 від 30.11.2015р.; на суму 52 598,96 грн. - рахунок №215 від 17.12.2015р., специфікація №2 від 02.12.2015р., акт №227 від 17.12.2015р.; на суму 54315,48 грн. - рахунок №256 від 30.12.2015р., специфікація №2 від 02.12.2015р., акт №272 від 30.12.2015р.; на суму 4252,17 грн. - рахунок №265 від 30.12.2015р., специфікація №2 від 02.12.2015р., акт №278 від 30.12.2015р.; на суму 51960,74 грн. - рахунок №26 від 25.01.2016р., специфікація №3 від 04.01.2016р., акт №28 від 25.01.2016р.; на суму 722,88 грн. - рахунок №27 від 25.01.2016р., специфікація №3 від 04.01.2016р., акт №29 від 25.01.2016р.; на суму 59110,22 грн. - рахунок №45 від 29.01.2016р., специфікація №3 від 04.01.2016р., акт №61 від 29.01.2016р.; на суму 73623,52 грн. - рахунок №85 від 10.02.2016р., специфікація №4 від 10.02.2016р., акт №128 від 10.02.2016р.; на суму 54330,83 грн. - рахунок №106 від 10.02.2016р., специфікація №4 від 10.02.2016р., акт №172 від 10.02.2016р.; на суму 38757,71 грн. - рахунок №279 від 29.04.2016р., специфікація №5 від 28.04.2016р., акт №629 від 29.04.2016р., на суму 1300,49 грн. - рахунок №299 від 18.05.2016р., специфікація №6 від 18.05.2016р., акт №677 від 18.05.2016р. (т.6 а.с.133-146-зворот); податковими накладними (т.11 а.с.56-68).

Однак, боржник свої зобов'язання в частині оплати робіт виконав частково, перерахувавши на рахунок кредитора згідно платіжного доручення №30 від 07.12.2015р. (т.6 а.с.146) 119598,80 грн.

Залишок непогашеної заборгованості складає 390973,00 грн., що не заперчується боржником.

Вимоги кредитора в сумі 390973,00 грн. є доведеними та визнаються судом.

Заперечуючи проти вимог кредитора в цій частині, ПАТ "Сбербанк" зауважив, що в специфікаціях та актах здачі-прийняття робіт, мовою оригіналу "передбачена оплата відрядження на сусідню адресу на цій же вулиці в розмірах 40 тис. грн."

Так умовами п.1.2 укладеного між сторонами договору про надання виробничих послуг передбачено, що найменування послуг, що є предметом даного договору, визначається в кожному конкретному випадку шляхом узгодження специфікацій, що є невід'ємною частиною договору.

У специфікаціях №3 від 04.01.2016р., №4 від 10.02.2016р., №5 від 28.04.2016р., №6 від 18.05.2016р. сторонами узгоджено відшкодування витрат на відрядження для участі у випробуваннях електродвигунів.

Означене також було відображено у актах здачі-прийняття робіт №28 від 25.01.2016р., №29 від 25.01.2016р., №128 від 10.02.2016р., №629 від 29.04.2016р., №677 від 18.05.2016р.

При цьому суд критично ставиться до позиції ПАТ "Сбербанк" відносно того, що в актах здачі-прийняття робіт передбачена оплата відряджень на "сусідню вулицю", оскільки в актах визначена адреса місця складання акту.

В той же час, 24.02.2017р. кредитором ТОВ "Завод крупних електричних машин" було надано до матеріалів справи копії листів боржника, адресованих кредитору, а також наказів ТОВ "Завод крупних електричних машин" про направлення уповноважених представників товариства за заявками боржника у відрядження для участі у випробуваннях електродвигунів.

За таких обставин, доводи ПАТ "Сбербанк" є безпідставними та спростовуються матеріалами справи.

01.10.2015р. між кредитором (Постачальник) та боржником (Покупець) укладено Договір поставки №15119 (т.6 а.с.142-149), за умовами якого кредитор зобов'язався поставити боржнику матеріальні цінності у строки та порядок, визначені у договорі, а боржник зобов'язався оплатити отриманий товар.

На виконання умов Договору №15119 від 01.10.2015р. кредитор здійснив поставку матеріальних цінностей на суму 1839088,33 грн., що підтверджується наступними документами: на суму 44014,33 грн. - рахунок №38 від 15.10.2015р, специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №36 від 15.10.15р., довіреність №579 від 15.10.15р.; на суму 8528,00 грн. - рахунок №39 від 22.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №37 від 22.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 15070,62 грн. - рахунок №41 від 22.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна № 39 від 22.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 10890,47 грн. - рахунок №46 від 23.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №45 від 23.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 16232,30 грн. - рахунок №51 від 26.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна № 51 від 26.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 38537,86 грн. - рахунок №52 від 26.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №52 від 26.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 18115,32 грн. - рахунок №58 від 26.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №59 від 26.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 5086,78 грн. - рахунок №59 від 26.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №60 від 26.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 1365,04 грн. - рахунок №60 від 27.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №61 від 27.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 730,72 грн. - рахунок №64 від 28.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №67 від 28.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 127616,26 грн. - рахунок №65 від 28.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №68 від 28.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 19238,66 грн. - рахунок №66 від 28.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №69 від 28.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 21,98 грн. - рахунок №68 від 28.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №71 від 28.10.15р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 22817,95 грн. - рахунок №73 від 29.10.2015р., специфікація №1 від 01.10.2015р., накладна №76 від 29.10.2015р., довіреність №579 від 22.10.15р.; на суму 6816,00 грн. - рахунок

[illegible]

[illegible]

10844,28 грн. - рахунок №143 від 15.02.2016р., специфікація №7 від 03.02.16р., накладна №298 від 15.02.2016р., довіреність №5 від 01.02.16р. (т.6 а.с.150-181, т.7 а.с. 1-43).

Боржник свої зобов'язання виконав частково, перерахував на рахунок кредитора за поставлений товар 994123,25 грн., що підтверджено наступними платіжними дорученнями: №1090 від 03.11.15р., №1089 від 03.11.15р., №1088 від 03.11.15р., №1087 від 03.11.2015р., №1099 від 04.11.15р., №1101 від 04.11.15р., №1100 від 04.11.15р., №1110 від 04.11.15р., №1109 від 04.11.15р., №1108 від 04.11.15р., №1106 від 04.11.15р., №1105 від 04.11.15р., №1107 від 04.11.15р., №1111 04.11.15р., №1135 від 11.11.15р., №1267 від 25.11.15р., №29 від 07.12.15р. (т.7 а.с.44-52).

Залишок заборгованості боржника перед кредитором на договором складає 844965,08 грн.

Вимоги в цій частині є документально доведеними, визнаються судом у повному обсязі.

Також, 09.03.2016р. між Кредитором, Боржником та ФОП Отченашко Є.Ф. було укладено тристоронній договір поруки №16187 (т.7 а.с.59), за умовами якого Поручитель (Кредитор) поручається перед ФОП Отченашко Є.Ф. за своєчасне та повне виконання Боржником зобов'язання за Договором №88 від 18.11.2015р. на виконання ремонтно-будівельних робіт (т.7 а.с.60) на суму 100000,00 гривень.

Відповідно до пункту 2.3. договору поруки №16187 від 09.03.2016р., після отримання від боржника повідомлення щодо неможливості вчасного виконання боржником зобов'язання по Договору, Поручитель зобов'язаний не пізніше настання строку виконання зобов'язання сплатити кредитору суму боргу шляхом її перерахування на рахунок ФОП Отченашко Є.Ф.

Відповідно до пункту 2.4. договору поруки №16187 від 09.03.2016р., при виконанні Поручителем зобов'язання по Договору, забезпечених порукою, Поручитель має право зворотної вимоги до Боржника.

Відповідно до підписаних ФОП Отченашко Є.Ф. та Боржником довідки про вартість виконаних будівельних робіт від 21.12.2015р. та акту виконаних робіт від 21.12.2015р. (т.7 а.с.61-63), вартість робіт за Договором №88 від 18.11.2015р. склала 100000,00 грн.

Листом б/н від 25.05.2016р. (т. 7 а.с.64) боржник повідомив кредитора про не можливість виконання ним зобов'язання з оплати за Договором №88 від 18.11.2015р.

Відповідно до платіжних доручень №1559 від 31.05.2016р. та №414 від 02.06.2015р. (т.7 а.с.65-66) та на виконання Договору поруки №16187 від 09.03.2016р. кредитором було сплачено на користь ФОП Отченашко Є.Ф. 30000,00 гривень.

З урахуванням п.2.4. Договору поруки №16187 від 09.03.2016р. у кредитора з'явилося право зворотної вимоги до боржника, про що останнього було повідомлено листами б/н від 31.05.2016р. та б/н від 02.06.2016р. (т.7 а.с.67-68), однак грошові кошти боржник в порядку зворотної вимоги не сплатив, у зв'язку з чим за ним обліковується заборгованість в сумі 30000,00 грн.

Вимоги кредитора в сумі 30000,00 грн. є доведеними та визнаються судом.

02.12.2015р. між Кредитором, Боржником та ТОВ "Укрпром Капітал Плюс" було укладено тристоронній договір поруки №15213 (т.7 а.с.69), за умовами якого Поручитель (Кредитор) поручається перед ТОВ "Укрпром Капітал Плюс" за своєчасне та повне виконання Боржником зобов'язання за Договором №09/11-15 від 09.11.2015р. по виконанню робіт з очищення каналізаційних трубопроводів та колекторів (т.7 а.с.70-71).

Відповідно до пункту 2.3. договору поруки №15213 від 02.12.2015р., після отримання від Боржника повідомлення щодо неможливості вчасного виконання Боржником зобов'язання по Договору, Поручитель зобов'язаний не пізніше настання строку виконання зобов'язання сплатити кредитору суму боргу шляхом її перерахування на рахунок ТОВ "Укрпром Капітал Плюс".

Відповідно до пункту 2.4. договору поруки №15213 від 02.12.2015р., при виконанні Поручителем зобов'язання по Договору, забезпеченого порукою, Поручитель має право зворотної вимоги до Боржника.

Відповідно до підписаних ТОВ "Укрпром Капітал Плюс" та боржником довідки про вартість виконаних робіт та витрати від 02.12.2015р., акту виконаних робіт від 03.12.2015р. (т.7 а.с.72-74), вартість робіт за Договором №09/11-15 від 09.11.2015р. склала 99994,94 грн.

Листом б/н від 05.02.2016р. (т.7 а.с.75) боржник повідомив кредитора про неможливість виконання ним зобов'язання з оплати за Договором №09/11-15 від 09.11.2015р.

Відповідно до платіжних доручень №319 від 05.02.2016р., 715 від 09.03.2016р. та №1278 від 07.04.2016р. (т.7 а.с.76-77) та на виконання Договору поруки №15213 від 02.12.20145р. кредитором було сплачено на користь ТОВ "Укрпром Капітал Плюс" 99994,94 грн.

З урахуванням п.2.4. Договору поруки №15213 від 02.12.2015р. у кредитора з'явилося право зворотної вимоги до боржника, про що останнього було повідомлено листами б/н від 05.02.2016р., б/н від 09.03.2016р. та б/н від 07.04.2016р. (т.7 а.с.78-79).

При цьому, вказана заборгованість боржником не погашена, що не заперечується останнім.

Вимоги кредитора в сумі 99994,94 грн. є обґрунтованими та визнаються судом.

12.03.2016р. між Кредитором, Боржником та Публічним акціонерним товариством "Укртелеком" було укладено тристоронній договір поруки №16255 (т.7 а.с.80), за умовами якого Поручитель (Кредитор) поручається перед АТ "Укртелеком" за своєчасне та повне виконання Боржником зобов'язання за Договором №0508 від 01.05.2015р. про надання послуг бізнес-мережі (т.7 а.с.81).

Відповідно до пункту 2.3. договору поруки №16255 від 12.03.2016р., після отримання від Боржника повідомлення щодо неможливості вчасного виконання Боржником зобов'язання по Договору, Поручитель зобов'язаний не пізніше настання строку виконання зобов'язання сплатити кредитору суму боргу шляхом її перерахування на рахунок АТ "Укртелеком".

Відповідно до пункту 2.4. договору поруки №16255 від 12.03.2016р., при виконанні Поручителем зобов'язання по Договору, забезпеченого порукою, Поручитель має право зворотної вимоги до Боржника.

Відповідно до підписаного АТ "Укртелеком" та Боржником рахунку-акту виконаних робіт №6506000800005081 від 29.02.2016р. (т.7 а.с.82) вартість робіт за Договором №0508 від 01.05.2015р. склала 3726,07 грн.

Листом б/н від 29.03.2016р. (т.7 а.с.83) боржник повідомив кредитора про не можливість виконання ним зобов'язання з оплати за Договором №0508 від 01.05.2015р.

Відповідно до платіжного доручення №1011 від 29.03.2016р. (т.7 а.с.84) та на виконання Договору поруки №16255 від 12 березня 2016 року Кредитором було сплачено на користь АТ "Укртелеком" 3726,07 гривень.

З урахуванням п.2.4. Договору поруки №16255 від 12.03.2016р. у кредитора з'явилося право зворотної вимоги до боржника, про що останнього було повідомлено листом б/н від 29.03.2016р. (т.7 а.с.85).

Таким чином, заборгованість боржника за Договором поруки №16255 від 12.03.2016р. становить 3726,07 грн., що визнається судом.

20.04.2016р. між Кредитором, Боржником та Приватним підприємством «АК "Рейтинг-Аудит"» було укладено тристоронній договір поруки №16323 (т.7 а.с.86), за умовами якого Поручитель (Кредитор) поручається перед ПП "АК "Рейтинг-Аудит" за своєчасне та повне виконання Боржником зобов'язання за Договором №29/03-4 від 29.03.2016р. про надання аудиторських послуг (т.7 а.с.87-89).

Відповідно до пункту 2.3. договору поруки №16323 від 20.04.2016р., після отримання від Боржника повідомлення щодо неможливості вчасного виконання Боржником зобов'язання по Договору, Поручитель зобов'язаний не пізніше настання строку виконання зобов'язання сплатити кредитору суму боргу шляхом її перерахування на рахунок ПП "АК "Рейтинг-Аудит".

Відповідно до пункту 2.4. договору поруки №16323 від 20.04.2016р., при виконанні Поручителем зобов'язання по Договору, забезпеченого порукою, Поручитель має право зворотної вимоги до Боржника.

Відповідно до підписаного ПП "АК "Рейтинг-Аудит" та боржником акту виконаних робіт від 14.04.2016р. (т.7 а.с.90) вартість робіт за Договором №29/03-4 від 29.03.2016р. склала 4800,00 грн.

Листом б/н від 25.04.2016р. (т.7 а.с.91) боржник повідомив кредитора про не можливість виконання ним зобов'язання з оплати за Договором №29/03-4 від 29.03.2016р.

Відповідно до платіжного доручення №1460 від 25.04.2016р. (т.7 а.с.92) та на виконання Договору поруки №16323 від 20.04.2016р. кредитором було сплачено на користь ПП "АК "Рейтинг-Аудит" 4800,00 грн.

З урахуванням п.2.4. Договору поруки №16323 від 20.04.2016р. у кредитора виникло право зворотної вимоги до боржника, про що останнього було повідомлено листом б/н від 26.04.2016р. (т.7 а.с.93).

Заборгованість в сумі 4800,00 грн. боржником не погашена, а тому підлягає визнанню.

12 квітня 2016 року між Кредитором, Боржником та ТОВ "АВТОАРТ" було укладено тристоронній договір про переведення боргу №1638 (т.7 а.с.94), за умовами якого Новий боржник (Кредитор) приймає на себе зобов'язання з оплати боргу в розмірі 22305,20 грн. за актом виконаних робіт №187067 від 30.09.2015р. (т.7 а.с.95).

Відповідно до пункту 2.2. договору переведення боргу №1638 від 12.04.2016р., з моменту підписання цього Договору у Нового боржника виникає право вимоги до Первісного боржника. Первісний боржник зобов'язаний сплатити суму боргу Новому боржнику протягом 5-ти банківських днів із дня повідомлення від Нового боржника про повну/часткову оплату боргу за актом виконаних робіт №187067 від 30.09.2015р.

Відповідно до підписаного ТОВ "АВТОАРТ" та боржником акту виконаних робіт від 30.09.2015р., вартість робіт склала 22305,20 грн.

Відповідно до платіжного доручення №511 від 04.07.2016р. (т.7 а.с.96) та на виконання акту виконаних робіт №187067 від 30.09.2015р. кредитором було сплачено на користь ТОВ "АВТОАРТ" 12305,20 гривень.

З урахуванням п.2.2. Договору переведення боргу №1638 від 12.04.2016р. у кредитора виникло право зворотної вимоги до боржника, про що останнього було повідомлено листом б/н від 04.07.2016р. (т.7 а.с. 97).

Разом з тим, заборгованість боржником не погашена, у зв'язку з чим підлягає визнанню у повному обсязі.

05.04.2016р. між Кредитором, Боржником та ПП Гайдучик В.В. було укладено тристоронній договір про переведення боргу №16266 (т.7 а.с.98), за умовами якого Новий боржник (Кредитор) приймає на себе зобов'язання з оплати боргу в розмірі 305460,00 грн. за Договором №13740 від 24.12.2013р.

Відповідно до пункту 2.2. договору переведення боргу №16266 від 05.04.2016р., з моменту підписання цього Договору у Нового боржника виникає право вимоги до Первісного боржника. Первісний боржник зобов'язаний сплатити суму боргу Новому боржнику протягом 5-ти банківських днів із дня повідомлення від Нового боржника про повну/часткову оплату боргу за Договором №13740 від 24.12.2013р.

Відповідно до платіжних доручень №1401 від 19.04.2016р., №1343 від 12.04.2016р., №1954 від 24.06.2016р. (т.7 а.с.100-101) та на виконання Договору №13740 від 24.12.2013р. кредитором було сплачено на користь ПП Гайдучик В.В. 25000,00 грн.

З урахуванням п.2.2. Договору переведення боргу №16266 від 05.04.2016р. у кредитора виникло право зворотної вимоги до боржника, про що останнього було повідомлено листами б/н від 19.04.2016р. та б/н від 24.06.2016р. (т.7 а.с.102-103).

Заборгованість боржником не погашена, тому визнається судом.

11.12.2015р. між Кредитором та ПАТ "ЕК "Херсонобленерго" було укладено договір поруки №2352/1 (т.7 а.с.109), за умовами якого Поручитель (Кредитор) поручається перед ПАТ "ЕК "Херсонобленерго" за виконання обов'язків АТ "ЗКЕМ" щодо сплати зобов'язання АТ "ЗКЕМ" згідно договору про постачання електричної енергії №2352 від 25.05.2004р. (т.7 а.с.104-108), грошові кошти за яку перераховуються на відповідні р/рахунки Н.Каховського РЕЗ і ЕМ.

Абз.2 п.3.2. договору поруки передбачено, що у випадку виконання Поручителем обов'язку Боржника за основним договором, що передбачений п 1.1. цього Договору, Поручитель набуває усі права Кредитора щодо обов'язку Боржника за основним договором, у тому числі й ті, що забезпечували його виконання.

Відповідно до п.3.5. договору поруки №2352/1 від 11.12.2015р., зобов'язання Поручителя вважається виконаним після документального підтвердження і зарахування грошових коштів на відповідні рахунки Кредитора, після чого Поручитель набуває всіх прав Кредитора по відношенню до Боржника.

Так, відповідно до підписаних ПАТ "ЕК "Херсонобленерго" та АТ "ЗКЕМ" актів приймання-передачі активної електроенергії, було поставлено електроенергію, що підтверджено наступними документами: акт №12а від 25.12.2015р., рахунок №2352 від 25.12.2015р. на суму 492110,26 грн.; акт №1а від 25.01.2016р., рахунок №2352 від 25.01.2016р. на суму 541758,16 грн.; акт №2а від 24.02.2016р., рахунок №2352 від 24.02.2016р. на суму 763117,16 грн.; акт №3а від 24.03.2016р., рахунок №2352 від 24.03.2016р. на суму 586075,16 грн.; акт №4а від 25.04.2016р., рахунок №2352 від 25.04.2016р. на суму 451777,96 грн.; акт №5а від 24.05.2016р., рахунок №2352 від 24.05.2016р. на суму 255295,86 грн.; акт №6а від 24.06.2016р., рахунок №2352 від 24.06.2016р. на суму 409799,28 грн. (т.7 а.с.110-122).

На виконання договору поруки №2352/1 від 11.12.2015р. та відповідно до платіжних доручень кредитором було сплачено на користь ПАТ "ЕК "Херсонобленерго" 3504787,18 грн., що підтверджено платіжними дорученнями №775 від 29.12.2015р. на суму 492110,26 грн.; №776 від 29.12.2015р. на суму 1373,30 грн.; №777 від 29.12.2015р. на суму 828,61 грн.; №143 від 28.01.2016р. на суму 541758,16 грн.; №183 від 17.02.2016р. на суму 300000,00 грн.; №565 від 29.02.2016р. на суму 300000,00 грн.; №792 від 14.03.2016р. на суму 100000,00 грн.; №799 від 15.03.2016р. на суму 100000,00 грн.; №819 від 16.03.2016р. на суму 100000,00 грн.; №840 від 17.03.2016р. на суму 100000,00 грн.; №902 від 18.03.2016р. на суму 100000,00 грн.; №922 від 21.03.2016р. на суму 50000,00 грн.; №929 від 22.03.2016р. на суму 50000,00 грн.; №967 від 23.03.2016р. на суму 50000,00 грн.; №1066 від 30.03.2016р. на суму 99192,32 грн.; №311 від 29.04.2016р. на суму 340000,00 грн.; №1538 від 29.04.2016р. на суму 111777,96 грн.; №1374 від 18.05.2016р. на суму 627,23 грн.; №1373 від 18.05.2016р. на суму 2024,00 грн.; №1436 від 24.05.2016р. на суму 250000,00 грн.; №1441 від 25.05.2016р. на суму 5295,86 грн.; №1442 від 25.05.2016р. - на суму 0,20 грн.; №453 від 24.06.2016р. на суму 409799,28 грн. (т.7 а.с.123-134).

З урахуванням п.3.5. Договору поруки №2352/1 від 11 грудня 2015 року у кредитора виникло право зворотної вимоги до боржника, про що останнього було повідомлено листами від 29.12.2015р., 28.01.2016р., 29.02.2016р., 30.03.2016р., 29.04.2016р., 25.05.2016р., 24.06.2016р. (т.7 а.с.135-142).

Разом з тим, боржник свої зобов'язання не виконав, у зв'язку з чим за ним обліковується заборгованість в сумі 3504787,18 грн., що не заперчується останнім.

Вимоги кредитора є документально доведеними, а тому визнаються судом.

Таким чином, загальна сума грошових вимог кредитора до боржника складає: 1947286,00 грн. (за договором безпроцентної позики №15238 від 16.12.2015р.) + 200000,00 грн. (за договором безпроцентної позики №15220 від 27.11.2015р.) + 390973,00 грн. (за договором про надання виробничих послуг №15196 від 01.10.2015р.) + 844965,08 грн. (за договором поставки №15119 від 01.10.2015р.) + 30000,00 грн. (за договором поруки №16187 від

09.03.2016р.) + 99994,94 грн. (за договором поруки №15213 від 02.12.2015р.) + 3726,07 грн. (за договором поруки №16255 від 12.03.2016р.) + 4800,00 грн. (за договором поруки №16323 від 20.04.2016р.) + 12305,20 грн. (за договором переведення боргу №1638 від 12.04.2016р.) + 25000,00 грн. (за договором переведення боргу №16266 від 05.04.2016р.) + 3504787,18 грн. (за договором поруки №15213 від 02.12.2015р.) = 7063837 грн. 47 коп.

Розпорядником майна та боржником вимоги кредитора визнано у повному обсязі.

Господарський суд визнає вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Завод крупних електричних машин" в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 7063837 грн. 47 коп. - четверта черга задоволення вимог кредиторів.

12. Кредитор Товариство з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромашинобудівний завод", м.Нова Каховка Херсонської області звернувся до господарського суду із заявою про визнання грошових вимог до боржника в загальній сумі 187353,95 грн.

Обґрунтовуючи свої вимоги кредитор зазначив наступне.

Так 01.03.2008р. між кредитором та боржником укладено Договір про надання послуг по прийманню та транспортуванню стоків №4010/38-08 (т.7 а.с.165166), за яким кредитор надав послуги на загальну суму 1403,76 грн., що підтверджується Актами виконаних робіт № 257 від 23.04.2015р. на суму 239,52 грн., №353 від 18.05.2015р. на суму 245,78 грн., №443 від 17.06.2015р. на суму 245,78 грн., №585 від 24.07.2015р. на суму 194,04 грн., №635 від 26.08.2015р. на суму 271,66 грн., №710 від 25.09.2015р. на суму 206,98 грн. та відповідними рахунками на оплату (т.7 а.с.167-178).

Боржник свої зобов'язання в частині оплати наданих послуг не виконав, у зв'язку з чим вимоги кредитора в сумі 1403,76 грн. є обґрунтованими та визнаються судом.

01.03.2010р. між кредитором (Орендодавець) та боржником (Орендар) було укладено Договір оренди №4028/10-10 (т.7 а.с.180-183), за умовами якого орендодавець передає, а орендар приймає в тимчасове володіння і платне користування обладнання, яке вказано в додатку до договору.

Відповідно до актів здачі-прийняття робіт (надання послуг) №85 від 07.04.2015р. на суму 1942,48 грн. та №107 від 12.05.2015р. на суму 1942,48 грн., а також рахунків на оплату (т.7 а.с.184-187), боржнику було надано послуг з оренди майна на загальну суму 3884,96 грн.

Означена заборгованість боржником не погашена, що ним не заперечується .

Вимоги кредитора в цій частині є документально доведеними та визнаються судом.

15.04.2015р. між кредитором (Орендодавець) та боржником (Орендар) укладено Договір оренди нежитлого приміщення №12-15 (т.7 а.с.189-190), за яким кредитор за актом приймання-передачі від 15.04.2015р. (т.7 а.с.190-зворот) надав в тимчасове користування боржнику нежитлове приміщення.

За актами здачі прийняття робіт (надання послуг) №125 від 30.04.2015р. на суму 2500,00 грн. та №126 від 13.05.2015р. на суму 5000,00 грн. (т.7 а.с.192, 194) боржнику було надано послуг з оренди на загальну суму 7500,00 грн., яка залишена не оплаченою.

Вимоги кредитора в цій частині визнаються судом у повному обсязі як такі, що підтверджені документально.

01.11.2009р. між кредитором (Орендодавець) та боржником (Орендар) укладено Договір оренди нежитлого приміщення №4028/170-09 (т.8 а.с.41-42), за яким кредитор надав в тимчасове користування приміщення (акт прийому-передачі - т.13 а.с.81).

За вказаним договором боржнику було надано послуг з оренди на загальну суму 3249,88 грн., що підтверджено актами здачі-прийняття робіт (надання послуг) №84 від 07.04.2015р. на суму 1624,94 грн., №106 від 12.05.2015р. на суму 1624,94 грн. та відповідними рахунками на оплату (т.8 а.с.3-6).

Боржник свої зобов'язання в цій частині не виконав, у зв'язку з чим вимоги кредитора в сумі 3249,88 грн. є обґрунтованими та визнаються судом.

09.01.2008р. між кредитором (Орендодавець) та боржником (Орендар) укладено Договір оренди нежитлого приміщення №4028/332-07 (т.8 а.с.8-9), за яким кредитор надав в тимчасове користування приміщення (акт приймання-передачі - т.13 а.с.82).

В розділі 4 договору сторони дійшли згоди щодо розміру орендної плати та розрахунків за договором, при цьому п.4.2 передбачили, що внесення орендних платежів, а також платежів за електроенергію, воду та стоки орендар робить у грошовій формі щомісячно на розрахунковий рахунок орендодавця до 15 числа поточного місця.

За означеним договором боржнику було надано послуг на загальну суму 36696,40 грн., що підтверджується наступними документами: на суму 2473,08 грн. - рахунок №1357 від 29.12.2014р., акт виконаних робіт №1184 від 29.12.2014р.; на суму 2547,01 грн. - рахунок №46 від 16.01.2015р., акт виконаних робіт №3 від 16.01.2015р.; на суму 9053,81 - рахунок №76 від 26.01.2015р., акт виконаних робіт №69 від 26.01.2015р.; на суму 6654,66 грн. - рахунок №96 від 09.02.2015р., акт виконаних робіт №26 від 09.02.2015р.; на суму 11373,84 грн. - рахунок №163 від 25.02.2015р., акт виконаних робіт №138 від 25.02.2015р.; на суму 11447,77 грн. - рахунок №189 від 10.03.2015р., акт виконаних робіт №49 від 10.03.2015р.; на суму 16440,33 грн. - рахунок №274 від 26.03.2015р., акт виконаних робіт №235 від 26.03.2015р.; на суму 73,93 грн. - рахунок №313 від 07.04.2015р.; акт виконаних робіт №83 від 07.04.2015р.; на суму 3445,85 грн. - рахунок №407 від 27.04.2015р., акт виконаних робіт №327 від 27.04.2015р.; на суму 3519,78 грн. - рахунок №433 від 12.05.2015р., акт виконаних робіт №105 від 12.05.2015р.; на суму 6023,29 грн. - рахунок №556 від 26.05.2015р., акт виконаних робіт №425 від 26.05.2015р.; на суму 7615,22 грн. - рахунок №684 від 25.06.2015р., акт виконаних робіт №510 від 25.06.2015р.; на суму 8970,13 грн. - рахунок №776 від 24.07.2015р., акт виконаних робіт №612 від 24.07.2015р.; на суму 10528,04 грн. - рахунок №857 від 26.08.2015р., акт виконаних робіт №695 від 26.08.2015р.; на суму 11831,50 грн. - рахунок №891 від 29.09.2015р., акт виконаних робіт №727 від 28.09.2015р.; на суму 13466,52 грн. - рахунок №909 від 29.10.2015р., акт виконаних робіт №750 від 29.09.2015р.; на суму 17782,99 грн. - рахунок №934 від 26.11.2015р., акт виконаних робіт №774 від 26.11.2015р. (т.8 а.с.10-15, 17-24, 28-47).

Боржником було частково сплачено заборгованість, а саме за період з грудня 2014р. по листопад 2015р. перераховано 18913,41 грн., що підтверджено банківськими виписками від 30.01.2015р. і 02.04.2015р. (т.8 а.с.16, 25-27).

Залишок несплаченої заборгованості складає 17782,99 гривень.

Вимоги кредитора в цій частині є документально доведеними та визнаються судом.

08.05.2012р. між кредитором Товариством з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромашинобудівний завод" (Постачальник) та боржником (Споживач) було укладено договір про надання послуг по поставці холодної води та транспортуванню стоків №26-12 (т.8 а.с.50-51), за яким кредитор надав послуги, а боржник своєчасно не здійснив оплату за надані послуги.

Надання послуг на загальну суму 267145,82 грн. за період з грудня 2014р. по листопад 2015р. підтверджується наступними документами: на суму 19640,64 грн. - рахунок №1341 від 23.12.2014р., акт виконаних робіт №1160 від 23.12.2014р.; на суму 22055,04 грн. - рахунок №1342 від 23.12.2014р., акт виконаних робіт №1161 від 23.12.2014р.; на суму 27565,27 грн. - рахунок №1343 від 23.12.2014р., акт виконаних робіт №1159 від 23.12.2014р.; на суму 44391,67 грн. - рахунок №1345 від 26.12.2014р., акт виконаних робіт №1170 від 26.12.2014р.; на суму 67960,44 грн. - рахунок №4 від 15.01.2015р., акт виконаних робіт №4 від 15.01.2015р.; на суму 70374,84 грн. - рахунок №5 від 15.01.2015р., акт виконаних робіт №5 від 15.01.2015р.; на суму 76979,26 грн. - рахунок №3 від 15.01.2015р., акт виконаних робіт №3 від 15.01.2015р.; на суму 78126,01 грн. - рахунок №83 від 26.01.2015р., акт виконаних робіт №76 від 26.01.2015р.; на суму 71720,33 грн. - рахунок №118 від 20.02.2015р., акт виконаних робіт №93 від 20.02.2015р.; на суму 74134,73 грн. - рахунок №120 від 20.02.2015р., акт виконаних робіт №95 від 20.02.2015р.; на суму 80355,85 грн. - рахунок №117 від 20.02.2015р., акт виконаних робіт №92 від 20.02.2015р.; на суму 84814,49 грн. - рахунок №213 від 18.03.2015р., акт виконаних робіт №170 від 18.03.2015р.; на суму 88000,11 грн. - рахунок №214 від 18.03.2015р., акт виконаних робіт №171 від 18.03.2015р.; на суму 90414,51 грн. - рахунок №216 від 18.03.2015р., акт виконаних робіт №173 від 18.03.2015р.; на суму 4488,12 грн. - рахунок №331 від 23.04.2015р., акт виконаних робіт №255 від 23.04.2015р.; на суму 6902,52 грн. - рахунок №332 від 23.04.2015р., акт виконаних робіт №256 від 23.04.2015р.; на суму 25740,77 грн. - рахунок №334 від 23.04.2015р., акт виконаних робіт №258 від 23.04.2015р.; на суму 31422,45 грн. - рахунок №422 від 30.04.2015р., акт виконаних робіт №346 від 30.04.2015р.; на суму 33745,13 грн. - рахунок №485 від 18.05.2015р., акт виконаних робіт №350 від 18.05.2015р.; на суму 36159,53 грн. - рахунок №486 від 18.05.2015р., акт виконаних робіт №351 від 18.05.2015р.; на суму 50220,96 грн. - рахунок №487 від 18.05.2015р., акт виконаних робіт №352 від 18.05.2015р.; на суму 53547,18 грн. - рахунок №575 від 29.05.2015р., акт виконаних робіт №439 від 29.05.2015р.; на суму 56567,65 грн. - рахунок №610 від 17.06.2015р., акт виконаних робіт №440 від 17.06.2015р.; на суму 58982,05 грн. - рахунок №611 від 17.06.2015р., акт виконаних робіт №441 від 17.06.2015р.; на суму 75216,73 грн. - рахунок №612 від 17.06.2015р., акт виконаних робіт №442 від 17.06.2015р.; на суму 77824,43 грн. - рахунок №704 від 17.07.2015р., акт виконаних робіт №537 від 17.07.2015р.; на суму 80238,83 грн. - рахунок №705 від 17.07.2015р., акт виконаних робіт №538 від 17.07.2015р.; на суму 90225,42 грн. - рахунок №706 від 17.07.2015р., акт виконаних робіт №539 від 17.07.2015р.; на суму 92587,74 грн. - рахунок №753 від 22.07.2015р., акт виконаних робіт №588 від 23.07.2015р.; на суму 94953,01 грн. - рахунок №795 від 26.08.2015р., акт виконаних робіт №632 від 26.08.2015р.; на суму 103995,27 грн. - рахунок №796 від 26.08.2015р., акт виконаних робіт №633 від 26.08.2015р.; на суму 106409,67 грн. - рахунок №797 від 26.08.2015р., акт виконаних робіт №634 від 26.08.2015р.; на суму 110616,05 грн. - рахунок №870 від 25.09.2015р., акт виконаних робіт №707 від 25.09.2015р.; на суму 126786,05 грн. - рахунок №871 від 25.09.2015р., акт виконаних робіт №708 від 25.09.2015р.; на суму 129200,45 грн. - рахунок №872 від 25.09.2015р., акт виконаних робіт №709 від 25.09.2015р.; на суму 134311,01 грн. - рахунок №907 від 29.10.2015р., акт виконаних робіт №736 від 29.10.2015р.; на суму

138134,10 грн. - рахунок №921 від 19.11.2015р., акт виконаних робіт №757 від 19.11.2015р.(т.8 а.с.52-65, 67-68, 70-81, 85-130).

Боржник частково погасив заборгованість, сплативши за період з грудня 2014р. по листопад 2015р. - 129011,72 грн., що підтверджено банківськими виписками від 19.01.2015р., 30.01.2015р., 02.04.2015р (т.8 а.с.66, 69, 82-84).

Залишок заборгованості боржника перед кредитором за вказаним договором складає 138134,10 грн., яка визнається судом у повному обсязі.

Як слідує з заяви про визнання конкурсних грошових вимог, з урахуванням додаткових пояснень, поданих до суду 09.02.2018р. (т.13 а.с.78), 12.10.2009р. між кредитором та боржником був укладений договір про постачання електричної енергії №ЕЗ (т.13 а.с.85-86), за яким кредитор поставив боржнику електричну енергію, а боржник своєчасно не здійснив оплату вартості електроенергії.

Постачання електричної енергії для забезпечення потреб електроустановок боржника на загальну суму 15398,26 грн. за період з квітня 2015р. по листопад 2015р. підтверджено наступними документами: на суму 1294,80 грн. - рахунок №408 від 27.04.2015р., акт виконаних робіт №27 від 27.04.2015р.; на суму 2500,18 грн. - рахунок №567 від 28.05.2015р., акт виконаних робіт №438 від 28.05.2015р.; на суму 3799,91 грн. - рахунок №685 від 25.06.2015р., акт виконаних робіт №511 від 25.06.2015р.; на суму 6562,42 грн. - рахунок №779 від 28.07.2015р., акт виконаних робіт №617 від 28.07.2015р.; на суму 10249,04 грн. - рахунок №865 від 31.08.2015р., акт виконаних робіт №703 від 31.08.2015р.; на суму 13649,22 грн. - рахунок №886 від 28.09.2015р., акт виконаних робіт №729 від 28.09.2015р. на суму 15398,26 грн. - рахунок №940 від 26.11.2015р., акт виконаних робіт №782 від 26.11.2015р. (т.8 а.с.132-145).

Заборгованість боржника в сумі 15398,26 грн. не погашена, що не заперчується останнім.

Вимоги кредитора в сумі 15398,26 грн. є документально доведеними та визнаються судом.

Таким чином, загальна сума заборгованість боржника перед кредитором Товариством з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромашинобудівний завод" складає: 1403,76 грн. (за договором про надання послуг по прийманню та транспортуванню стоків №4010/38-08 від 01.03.2008р.) + 3884,96 грн. (за договором оренди №4028/10 від 01.03.2010р.) + 7500,00 грн. (за договором оренди нежитлого приміщення №12-15 від 15.04.2015р.) + 3249,88 грн. (за договором оренди нежитлого приміщення №4028/170-09 від 01.11.2009р.) + 17782,99 грн. (за договором оренди нежитлого приміщення №4028/332-07 від 09.0.2008р.) + 138134,10 грн. (за договором про надання послуг по поставці холодної води та транспортуванню стоків №26-12 від 08.05.2012р.) + 15398,26 грн. (за договором №ЕЗ від 12.10.2009р. про постачання електричної енергії) = 187353,95 грн.

Боржником та розпорядником майна вимоги кредитора визнано у повному обсязі.

Господарський суд визнає вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромашинобудівний завод" в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 187353 грн. 95 коп. - четверта черга задоволення вимог кредиторів.

13. Публічне акціонерне товариство "Банк "Національні інвестиції", м.Київ звернулось до господарського суду із заявою про визнання грошових вимог до боржника в загальній сумі 41162500,09 грн.

Обґрунтовуючи грошові вимоги кредитор зазначив, що 13.07.2007 року між Акціонерним товариством "Банк "Національні інвестиції", правонаступником якого є Кредитор, та ОСОБА_15 (Позичальник) було укладено Кредитний договір № 499-07, до якого в подальшому на підставі Додаткових угод №№1-11 вносились відповідні зміни.

У редакції Додаткової угоди №11 від 22.12.2014р. сторонами погоджено викласти кредитний договір у новій редакції, згідно якої банк відкрив позичальнику не відновлювальну кредитну лінію на строк з 13.07.2007р. по 17.12.2015р. з лімітом кредитування у сумі 1736354,76 доларів США.

На виконання взятих на себе зобов'язань банк перерахував позичальнику грошові кошти у формі надання кредиту.

22.12.2014р. між банком та боржником Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" укладено Договір про встановлення солідарного обов'язку за Кредитним договором від 13.07.2007р. №499-07.

За умовами Договору солідарного обов'язку співпозичальник прийняв на себе солідарний обов'язок по всім зобов'язанням позичальника за Кредитним договором №499-07 від 13.07.2007р.

Відповідно до п.1.3 Договору солідарного обов'язку з моменту укладення цього договору співпозичальник та позичальник стають солідарними боржниками за Кредитним договором та несуть солідарний обов'язок перед кредитором за виконання зобов'язань з повернення кредиту та інших зобов'язань позичальника, передбачених Кредитним договором.

За умовами п.п. 2.1, 2.2, 2.5 Договору солідарного обов'язку співпозичальник зобов'язався виконувати всі зобов'язання позичальника за Кредитним договором нарівні з позичальником у передбачені Кредитним договором строки та порядку.

Кредитор має право пред'явити вимогу про виконання будь-якого зобов'язання, передбаченого Кредитним договором, як повністю, так і частково, як до позичальника, так і до співпозичальника за своїм вибором. При цьому співпозичальник зобов'язаний виконати таку вимогу у визначений Кредитним договором строк, незалежно від заперечень позичальника.

У випадку прострочення повернення кредиту, сплати процентів та/або порушення будь-яких інших обов'язків за Кредитним договором Кредитор має право пред'явити позов про стягнення заборгованості в повному обсязі або частково (за власним вибором) як солідарно до позичальника та співпозичальника, так і до будь-якого з них за власним вибором.

Згідно п. 3.1 Договору солідарного обов'язку останній вступив в силу з моменту його підписання сторонами та діє до повного погашення заборгованості за Кредитним договором.

Оскільки ні позичальником, ні співпозичальником в порушення умов Кредитного договору та Договору про встановлення солідарного обов'язку своєчасно не виконано зобов'язання щодо сплати кредиту та процентів за користування кредитом, банк звернувся до суду з позовом про стягнення боргу зі співпозичальника.

Рішенням Господарського суду Херсонської області від 16.07.2015р. у справі №923/812/15 (т.8 а.с.185-195), залишеним в силі постановою Вищого господарського суду України від 21.03.2016р. (т.8 а.с.196-201), позовні вимоги задоволено; стягнуто з Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" на користь Публічного акціонерного товариства "Банк "Національні інвестиції" борг по сплаті кредиту у сумі 41089420, 09 грн. заборгованості за кредитним договором та 73080, 00 грн. компенсації по сплаті судового збору.

Як зазначає кредитор, станом на час звернення до суду із заявою про визнання конкурсних грошових вимоги рішення суду не виконано, заборгованість за Кредитним договором не погашена, у зв'язку з чим банку просить визнати його вимоги та включити їх в реєстр вимог кредиторів.

Заперечуючи проти вимог ПАТ "Банк "Національні інвестиції" розпорядник майна та боржник у відповідних відзивах зазначили, що рішенням Господарського суду Херсонської області від 16.07.2015р. у справі № 923/812/15 задоволено позовні вимоги банку та стягнуто з боржника заборгованість за Кредитним договором.

30.03.2016р. Господарським судом Херсонської області на виконання рішення №923/812/15 видано відповідні накази.

27.04.2016р. до Господарського суду Херсонської області звернулось Товариство з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант" із заявою про заміну сторони її правонаступником, відповідно до якої просило замінити ПАТ "Банк "Національні інвестиції", як стягувача у виконавчому провадженні з примусового виконання рішення суду у справі №923/812/15, на його правонаступника Товариство з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант".

Ухвалою Господарського суду Херсонської області від 11.05.2016р. по справі №923/812/15 (т.13 а.с.20-21) відмовлено в задоволенні заяви Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант" про заміну ПАТ "Банк "Національні інвестиції", як стягувача у виконавчому провадженні при виконанні рішення суду від 16.07.2015р. у справі №923/812/15.

Постановою Одеського апеляційного господарського суду від 23.06.2015р. (т.13 а.с.22-26) задоволено заяву ТОВ "Фінансгарант" про заміну сторони виконавчого провадження його процесуальним правонаступником та замінено Публічне акціонерне товариство "Банк "Національні інвестиції" як стягувача у виконавчому провадженні з примусового виконання наказу Господарського суду Херсонської області по справі №923/812/15 за позовом Публічного акціонерного товариства "Банк "Національні інвестиції" до Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" про стягнення 41089420,09 грн., на його правонаступника Товариство з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант".

Як встановлено господарським судом при розгляді заяви Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант" про визнання конкурсних грошових вимог в даній справі, постановою Вищого господарського суду України від 26.10.2016р. постанову апеляційної інстанції скасовано, справу №923/812/15 направлено на новий розгляд заяви про правонаступництво.

Ухвалою Господарського суду Херсонської області від 13.12.2016р. у справі №923/812/15 (т.11 а.с.208-213) задоволено заяву ТОВ "Фінансгарант" про заміну сторони (позивача)

правонаступником, здійснено заміну ПАТ "Банк "Національні інвестиції", як позивача у справі №923/812/15 та стягувача за виконавчим провадженням, його правонаступником - ТОВ "Фінансгарант".

За приписами [ст. 25 ГПК України](#) (в редакції, яка діяла на момент винесення ухвали про заміну сторони виконавчого провадження її процесуальним правонаступником) у разі смерті або оголошення фізичної особи померлою, припинення діяльності суб'єкта господарювання шляхом реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення), заміни кредитора чи боржника в зобов'язанні, а також в інших випадках заміни особи у відносинах, щодо яких виник спір, господарський суд залучає до участі у справі правонаступника відповідної сторони або третьої особи на будь-якій стадії судового процесу. Усі дії, вчинені в судовому процесі до вступу у справу правонаступника, обов'язкові для нього так само, як вони були обов'язковими для особи, яку правонаступник замінив. Про заміну або про відмову заміни сторони чи третьої особи її правонаступником господарський суд виносить ухвалу.

Відповідно до положень п. 1.4 [Постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 26.12.2011р. №18 "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції"](#), зазначеною статтею [ГПК](#) передбачено процесуальне правонаступництво у зв'язку не лише зі смертю (оголошенням померлою) фізичної особи та реорганізацією суб'єкта господарювання, а й в інших передбачених законом випадках, у тому числі заміни кредитора або боржника у зобов'язанні (статті відповідно 512 і 520 [Цивільного кодексу України](#)).

Частиною 5 [ст. 8 Закону України "Про виконавче провадження"](#) встановлено, що у разі вибуття однієї із сторін державний виконавець з власної ініціативи або за заявою сторони, а також сама заінтересована сторона мають право звернутися до суду із заявою про заміну сторони її правонаступником. Для правонаступника усі дії, вчинені до його вступу у виконавче провадження, обов'язкові тією мірою, якою вони були б обов'язковими для сторони, яку правонаступник замінив.

Як встановлено Господарським судом Херсонської області, за наслідками укладених 17.09.2015р. договору між ПАТ "Банк "Національні інвестиції" та ТОВ "Фактор-Комфорт" №499-07 відступлення права вимоги та 25.12.2015р. договору № 499-07-1 відступлення права вимоги між ТОВ "Фактор-Комфорт" та ТОВ "Фінансгарант", до набувача прав передані права по стягненню як всіх сум за кредитним договором, так і сум, які були нерозривно пов'язані з їх стягненням.

Згідно з [ст. 512 ЦК України](#) кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою внаслідок передання ним своїх прав іншій особі за правочином (відступлення права вимоги).

Відповідно до [ст. 514 ЦК України](#) до нового кредитора переходять права первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, якщо інше не встановлено договором або законом.

Проаналізувавши умови договорів відступлення права вимоги № 499-07 від 17.09.2015р. та № 499-07-1 від 25.12.2015р. та вищезазначені положення цивільного законодавства, господарський суд Херсонської області задовольнив заяву ТОВ "Фінансгарант" про процесуальне правонаступництво.

За приписами ч.4 [ст. 75 ГПК України](#) обставини, встановлені рішенням суду в господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

З урахуванням викладеного, враховуючи, що при розгляді справи №923/812/15 Господарським судом Херсонської області встановлено, що права первісного кредитора за кредитним договором № 499-07 від 13.07.2007 року в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, в тому числі права на грошові кошти, стягнуті за рішенням Господарського суду Херсонської області від 16 липня 2015 року по справі №923/812/15 з ПАТ "Завод крупних електричних машин", перейшли до ТОВ "Фінансгарант", господарський суд не вбачає правових підстав для визнання конкурсних грошових вимог ПАТ "Банк "Національні інвестиції".

Таким чином, вимоги Публічного акціонерного товариства "Банк "Національні інвестиції" в сумі 41162500 грн. 09 коп. підлягають відхиленню у повному обсязі.

У зв'язку із відхиленням грошових вимог банку, судовий збір, сплачений за подання заяви, покладається на кредитора.

14. 28.08.2017р. до суду надійшла заява Фізичної особи-підприємця Гайдучик Володимира Васильовича, м.Нова Каховка Херсонської області про визнання кредиторських вимог до боржника.

Кредитор просить визнати його вимоги в сумі 155500,00 грн., які обґрунтовані наступним.

Так 11.11.2014р. між Фізичною особою - підприємцем Гайдучик Володимиром Васильовичем (Виконавець), який діє на підставі свідоцтва про державну реєстрацію серії ВОО № 040567 від 03.07.1996 року і ліцензії Міністерства транспорту та зв'язку України про надання послуг з перевезення пасажирів автобусами, виданої 05 січня 2011 року на необмежений термін, та Приватним акціонерним товариством "Завод крупних електричних машин" (Замовник) укладено договір №14700 про надання послуг.

За умовами договору замовник доручає, а виконавець приймає на себе зобов'язання по перевезенню працівників ПАТ "Завод крупних електричних машин".

В розділі 4 договору сторони дійшли згоди про те, що вартість послуг по перевезенню працівників товариства складає 378250,00 грн. з урахуванням ПДВ. Оплата здійснюється замовником шляхом перерахування коштів на рахунок виконавця на підставі акту здачі-приймання виконаних робіт.

Як зазначає кредитор, в межах виконання умов даного договору ним було надано боржнику послуг з перевезення працівників останнього на загальну суму 155500,00 грн.

Однак боржник свої зобов'язання в частині оплати отриманих послуг не виконав, у зв'язку з чим за ним обліковується заборгованість в сумі 155500,00 грн.

Вимоги кредитора підтверджено Договором про надання послуг №14700 від 11.11.2014р. (т.11 а.с.177), дорожніми листами, актами прийняття виконаних робіт (т.12 а.с.65-116, 148-157).

Вимоги кредитора Фізичної особи-підприємця Гайдучик В.В., підтверджені належними доказами, визнаються судом в повному обсязі в сумі 155500,00 грн.

У своїй заяві кредитор просить визнати його вимоги як поточні.

Разом з тим, суд зауважує, що означені вимоги кредитора є конкурсними, виходячи з наступного.

За визначенням [ст.1 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), грошове зобов'язання - зобов'язання боржника сплатити кредитору певну грошову суму відповідно до цивільно-правового правочину (договору) та на інших підставах, передбачених законодавством України; кредитор - юридична або фізична особа, а також органи доходів і зборів та інші державні органи, які мають підтверджені у встановленому порядку документами вимоги щодо грошових зобов'язань до боржника; конкурсні кредитори - кредитори за вимогами до боржника, які виникли до порушення провадження у справі про банкрутство і виконання яких не забезпечено заставою майна боржника; поточні кредитори - кредитори за вимогами до боржника, які виникли після порушення провадження у справі про банкрутство; забезпечені кредитори - кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника (майнового поручителя).

Враховуючи, що вимоги Фізичної особи-підприємця Гайдучик В.В. виникли до порушення провадження у справі про банкрутства, останні є конкурсними.

Щодо черговості задоволення вимог кредитора Фізичної особи-підприємця Гайдучик В.В., суд зазначає наступне.

За приписами п.1 [ст.23 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), конкурсні кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, протягом тридцяти днів від дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство.

Як свідчать матеріали справи, оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин", м.Нова Каховка Херсонської області оприлюднено на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України 21.07.2016р.

Разом з тим, відповідно до відбитку поштового штемпелю на конверті Фізична особа підприємець Гайдучик В.В. звернувся до господарського суду із заявою про визнання грошових вимог до боржника 19.08.2017р. (т.11 а.с.186), тобто кредитор звернувся до суду з заявою з грошовими вимогами до боржника з порушенням строку для її подання.

Відповідно до п.4 [ст.23 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#) особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними кредиторами, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.

Таким чином, приймаючи до уваги пропуск кредитором Фізичною особою-підприємцем Гайдучик В.В. строку для подання до суду заяви з грошовими вимогами до боржника, суд констатує, що вказаний кредитор не є конкурсним кредитором, а його вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.

При цьому вимоги Фізичної особи-підприємця Гайдучик В.В. зі сплати судового збору за подання заяви із грошовими вимогами до боржника в сумі 3200,00 грн. підлягають включенню в реєстр вимог кредиторів в першу чергу.

Дослідивши матеріали справи, поданий розпорядником майна на затвердження реєстр вимог кредиторів, додатково перевіривши правові підстави заявлення кредитором грошових вимог до боржника, господарський суд вважає за доцільне затвердити реєстр вимог кредиторів та закінчити попереднє засідання.

Суд зазначає, що частиною 4 [статті 23 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#) визначено, що особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними кредиторами, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.

Відповідне правило не поширюється на вимоги кредиторів щодо виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також на вимоги щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування.

Суд також вважає за необхідне зазначити, що відповідно до ч.8 [ст. 23 Закону про банкрутство](#) розпорядник майна зобов'язаний внести окремо до реєстру відомості про майно боржника, яке є предметом застави згідно з державним реєстром застав.

Як встановлено в судовому засіданні та підтверджено матеріалами справи, рухоме та нерухоме майно товариства передано останнім в заставу та іпотеку, в тому числі і в забезпечення виконання зобов'язань третіми особами.

За наведених обставин, з урахуванням приписів ч.8 [ст.23 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), відомості про майно боржника, що є предметом застави, мають бути внесені розпорядником майна в реєстр вимог кредиторів.

Також відповідно до ч.8 [ст.23 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#) розпорядник майна зобов'язаний окремо внести до реєстру вимог кредиторів відомості про вимоги щодо виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також про вимоги щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, згідно із заявами таких кредиторів та/або даними обліку боржника.

З огляду на викладене, керуючись ст.ст. [23, 25 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#), [ст.234 Господарського процесуального кодексу України](#), господарський суд -

у х в а л и в:

1. Визнати вимоги кредиторів до Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин", м.Нова Каховка (код ЄДРПОУ 30769085) і затвердити реєстр вимог кредиторів, відповідно до якого вимоги:

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Електромеханічний завод "ЕТАЛ" (код ЄДРПОУ 40060636, 28000, Кіровоградська область, м.Олександрія, вул.Заводська, 1) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 100000,00 грн. - четверта черга, 14713,11 грн. - шоста черга.

- Приватного акціонерного товариства "Науково-виробниче об'єднання "ЕТАЛ" (код ЄДРПОУ 05814256, 28000, Кіровоградська область, м.Олександрія, вул.Заводська, 1) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 3281756 грн. 03 коп. - четверта черга.

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "ЕТАЛ" (код ЄДРПОУ 39789026, 28000, Кіровоградська область, м.Олександрія, вул.Заводська, 1) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 929459,40 грн. - четверта черга.

- Публічного акціонерного товариства "Піреус Банк МКБ" (код ЄДРПОУ 20034231, 04070, м.Київ, вул.Іллінська, 8) в сумі 16536,00 грн. судового збору - перша черга, 153835172 грн. 31 коп. - четверта черга, 35489623 грн. 01 коп. - шоста черга.

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант" (код ЄДРПОУ 39877604, 01054, м.Київ, вул.О.Гончара, буд. 52 офіс 11) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 374334148 грн. 36 коп. - четверта черга, 219156271 грн. 28 коп. - шоста черга.

- Публічного акціонерного товариства "Сбербанк" (код ЄДРПОУ 25959784, 01601, м.Київ, вул.Володимирська, 46) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 236040524 грн. 09 коп. - четверта черга, 103596142,44 грн. - шоста черга.

- Товариства з обмеженою відповідальністю "НВП "НКЕМЗ" (код ЄДРПОУ 39581767, 74903, Херсонська область, м.Нова Каховка, вул.Першотравнева, 35) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 79366 грн. 35 коп. - четверта черга.

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" (код ЄДРПОУ 34478873, 01021, м.Київ, вул.Грушевського, 28/2) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 51041616 грн. 66 коп. - четверта черга.

- Фізичної особи-підприємця Клименка Євгена Григоровича (ідентифікаційний номер НОМЕР_1, 02097, АДРЕСА_1) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 560850 грн. 55 коп. - четверта черга, 96900,00 грн. - шоста черга.

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромеханічний завод" (код ЄДРПОУ 36463062, 74903, Херсонська область, м.Нова Каховка, вул.Першотравнева, 35) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 513670 грн. 28 коп. - четверта черга.

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Завод крупних електричних машин" (код ЄДРПОУ 39968214, 74903, Херсонська область, м.Нова Каховка, вул.Першотравнева, 35-Н) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 7063837 грн. 47 коп. - четверта черга.

- Товариства з обмеженою відповідальністю "Новокаховський електромашинобудівний завод" (код ЄДРПОУ 33246433, 74903, Херсонська область, м.Нова Каховка, вул.Першотравнева, 35) в сумі 2756,00 грн. судового збору - перша черга, 187353 грн. 95 коп. - четверта черга.

- Фізичної особи-підприємця Гайдучик Володимира Васильовича (ідентифікаційний номер НОМЕР_2, 74900, АДРЕСА_2) в сумі 3200,00 грн. судового збору - перша черга.

2. Зобов'язати розпорядника майна Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" арбітражного керуючого Косенка С.Г. включити визнані господарським судом вимоги до реєстру вимог кредиторів.

3. Визнати вимоги забезпеченого кредитора Публічного акціонерного товариства "Сбербанк" в сумі 56894590,00 грн.

4. Зобов'язати розпорядника майна арбітражного керуючого Косенка С.Г. внести окремо в реєстр вимог кредиторів вимоги, що забезпечені заставою майна боржника, а саме вимоги Публічного акціонерного товариства "Сбербанк" в сумі 56894590,00 грн.

5. Визнати кредиторські вимоги Фізичної особи-підприємця Гайдучик Володимира Васильовича (ідентифікаційний номер НОМЕР_2, 74900, АДРЕСА_2) в сумі 155500,00 грн. як такі, що заявлені після закінчення строку, встановлено для їх подання.

6. Визначити що кредитор Фізична особа-підприємець Гайдучик В.В. із вимогами в сумі 155500,00 грн. не є конкурсним кредитором, а його вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.

7. Вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Електромеханічний завод "ЕТАЛ" в сумі 54786,89 грн.; Публічного акціонерного товариства "Банк "Національні інвестиції" в сумі 41162500 грн. 09 коп.; Публічного акціонерного товариства "Сбербанк" в сумі 255780,00 грн.; Товариства з обмеженою відповідальністю "Управляюча компанія "Електромеханічні заводи - Україна" в сумі 8334 грн. 17 коп.; Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансгарант" в сумі 19144180,00 грн.; Публічного акціонерного товариства "Піреус Банк МКБ" в сумі 3937913 грн. 71 коп. - відхилити.

8. Зобов'язати розпорядника майна Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" арбітражного керуючого Косенка С.Г. внести в реєстр вимог кредиторів відомості про майно боржника, що є предметом застави.

9. Зобов'язати розпорядника майна Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" арбітражного керуючого Косенка С.Г. внести в реєстр вимог кредиторів відомості про вимоги щодо виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також про вимоги щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, згідно із даними обліку боржника.

10. Визначити, що особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними кредиторами, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.

Відповідне правило не поширюється на вимоги кредиторів щодо виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також на вимоги щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування.

11. Призначити проведення зборів кредиторів та комітету кредиторів на 22.02.2018р.

12. Зобов'язати розпорядника майна Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" арбітражного керуючого Косенка С.Г. протягом 10 днів письмово повідомити кредиторів згідно з реєстром вимог кредиторів та боржника про місце і час проведення зборів кредиторів та організувати їх проведення.

13. Зобов'язати розпорядника майна Приватного акціонерного товариства "Завод крупних електричних машин" арбітражного керуючого Косенка С.Г. надати суду докази виконання п.12 ухвали, протокол зборів кредиторів боржника, на яких обрано комітет кредиторів боржника та вирішено питання щодо подальшої процедури банкрутства товариства, а також протокол засідання комітету кредиторів, на якому вирішено питання про відкриття ліквідаційної процедури або процедури санації боржника, призначення ліквідатора або керуючого санацією боржника, аналіз фінансового становища боржника.

14. Призначити підсумкове засідання суду, на якому буде винесено ухвалу про санацію боржника чи постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури, чи ухвалу про закриття провадження у справі про банкрутство або ухвалу про продовження строку процедури розпорядження майном та відкладення підсумкового засідання суду, на 27.02.2018р. об 11:00 год. в залі судових засідань №318 Господарського суду Херсонської області (м.Херсон, вул.Театральна,18).

15. Участь в судовому засіданні представників кредиторів-членів комітету кредиторів, боржника, розпорядника майна обов'язкова.

16. Копію ухвали направити розпоряднику майна, кредитору, боржнику.

Ухвала суду набрала законної сили 09.02.2018р. і може бути оскаржена до Одеського апеляційного господарського суду протягом 10 днів з дня складення повного судового рішення.

Повний текст ухвали складено і підписано 16.02.2018р.

Суддя

М.Б. Сулімовська